

Euroopan unionin virallinen lehti

C 9 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta
15. tammikuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2008–2009

Istunto 9. lokakuuta 2008

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 316 E, 11.12.2008

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Torstai 9. lokakuuta 2008

(2010/C 9 E/01)

Tehokkaammin pimeää työtä vastaan

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 aiheesta "Tehokkaammin pimeää työtä vastaan" (2008/2035(INI)) 1

(2010/C 9 E/02)

Yhteiskunnallisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjuminen EU:ssa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa (2008/2034(INI)) 11

(2010/C 9 E/03)

IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 asiakirjasta "IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen" 26

(2010/C 9 E/04)

Valko-Venäjän tilanne

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 Valko-Venäjän tilanteesta 28. syyskuuta 2008 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen 28

FI

(2010/C 9 E/05)	WTO:n Dohan kierroksen keskeyttäminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 WTO:n Dohan kehityskierroksen keskeyttämisestä ja Dohan kehitysohjelman tulevaisuudesta	31
(2010/C 9 E/06)	Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Arktisten alueiden hallinta Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 arktisten alueiden hallinnasta	41
(2010/C 9 E/08)	Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpano Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanosta (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	Lamfalussy-prosessin seuranta – tulevat valvontarakenteet Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne (2008/2148(INI))	48
	PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET	52
(2010/C 9 E/10)	Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013 Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013 (2008/2115(INI))	56
 II Tiedonannot 		
EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT		
Euroopan parlamentti		
Torstai 9. lokakuuta 2008		
(2010/C 9 E/11)	Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä Euroopan parlamentin päätös 9. lokakuuta 2008 yhteisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” hyväksymisestä (2007/2222(ACI))	65
	LIITE KUMPPANUUTEEN PERUSTUVA EU-VIESTINTÄ	66
(2010/C 9 E/12)	Euroopan unionin tunnusten käyttö parlamentissa (työjärjestyksen uusi 202 a artikla) Euroopan parlamentin päätös 9. lokakuuta 2008 Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskevan uuden 202 a artiklan lisäämisestä Euroopan parlamentin työjärjestykseen (2007/2240(REG))	67

III *Valmistelevat säädökset***Euroopan parlamentti****Torstai 9. lokakuuta 2008**

(2010/C 9 E/13)	EY:n ja Sveitsin sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta (Bulgarian ja Romanian osallistuminen) *** Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))	69
(2010/C 9 E/14)	Eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustaminen * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2008/XX/YOS 11 artiklan mukaisesti (KOM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))	70
(2010/C 9 E/15)	EY:n ja Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimus palveluiden kauppaa koskevien sitoumuksien säilyttämisestä * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen sisältyvien, palveluiden kauppaa koskevien sitoumusten säilyttämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Ukrainan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona (KOM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))	74

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- ** I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- ** II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- *** I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- *** II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- *** III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ■ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ||.

Torstai 9. lokakuuta 2008

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tehokkaammin pimeää työtä vastaan

P6_TA(2008)0466

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 aiheesta ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan” (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 24. lokakuuta 2007 päivätyn tiedonannon ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan” (KOM(2007)0628),
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2000 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta pimeästä työstä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 22. huhtikuuta 1999 hyväksymän päätöslauselman menettelyohjeista jäsenvaltioiden viranomaisten välistä tehostettua yhteistyötä varten, joka koskee sosiaaliturvaetuuksien väärinkäytön ja sosiaaliturvamaksupetosten ja pimeän työn torjumista sekä rajatylittävää työntekijöiden vuokraamista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon, direktiivin 77/388/EY muuttamisesta sisällyttämällä siihen mahdollisuus soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa erityisen työvaltaisiin palveluihin 22. lokakuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/85/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 14. tammikuuta 2003 päivätyn tiedonannon ”Euroopan työllisyysstrategian tulevaisuus — Täystyöllisyyteen ja parempiin työpaikkoihin tähtäävä strategia”(KOM(2003)0006),
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2003 ja 12. heinäkuuta 2005 tehdyt neuvoston päätökset 2003/578/EY ⁽⁴⁾ ja 2005/600/EY ⁽⁵⁾ jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista ja etenkin suuntaviivoista nro 9 ja 21,

⁽¹⁾ EYVL C 146, 17.5.2001, s. 102.⁽²⁾ EYVL C 125, 6.5.1999, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34.⁽⁴⁾ EUVL L 197, 5.8.2003, s. 13.⁽⁵⁾ EUVL L 205, 6.8.2005, s. 21.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon neuvoston päätöslauselman pimeän työn muuttamisesta lailliseksi työksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 25. tammikuuta 2006 päivätyn tiedonannon kevään Eurooppa-neuvostolle: ”Aika kiristää tahtia — Uusi kasvua ja työllisyyttä edistävä kumppanuus” (KOM(2006)0030),
- ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission 8. helmikuuta 2006 päivätyn tiedonannon ”Kertomus vuoden 2003 liittymissopimuksessa vahvistettujen siirtymäjärjestelyjen toimivuudesta (1. toukokuuta 2004–30. huhtikuuta 2006 välinen aika)” (KOM(2006)0048),
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman työläinsäädännön uudistamisesta 2000-luvun haasteita vastaavaksi ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY soveltamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä (KOM(2007)0249),
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman yhteisistä joustoturvaperiaatteista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission 24. lokakuuta 2007 päivätyn tiedonannon komission vihreään kirjaan ”Työläinsäädäntö 2000-luvun haasteiden tasalle” liittyvän julkisen kuulemisen tuloksista (KOM(2007)0627),
- ottaa huomioon kasvua ja työllisyyttä koskevat yhdenmukaistetut suuntaviivat (2008–2010) (KOM(2007)0803, V osa),
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestö ILO:n ihmisarvoista työtä koskevan toimintaohjelman,
- ottaa huomioon ILO:n perustynormit sekä työhallintoa ja työtarkastuksia koskevat ILO:n yleissopimukset ja suositukset, jotka toimivat kansainvälisenä viitekehysenä työolosuhteita ja työntekijöiden suojelemista koskevien lakitekstien soveltamisen takaamiseksi,
- ottaa huomioon siirtotyöläisiä koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 143 (1975) ja maahanmuuttajatyöntekijöitä koskevat ILO:n täydentävät määräykset, joissa edellytetään tarvittaviin ja asianmukaisiin toimiin ryhtymistä laittoman siirtolaisuuden torjumiseksi, kun sen tarkoituksena on työnhaku, sekä siirtolaisten laittoman työnteon torjumiseksi; ottaa huomioon myös määräykset, joiden tavoitteena on hallinnollisten, siviilioikeudellisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten soveltaminen maahanmuuttajatyöntekijöiden laittomaan työhön,
- ottaa huomioon neuvoston 22. joulukuuta 1995 antaman suosituksen laittoman maahanmuuton ja työnteon torjuntakeinojen yhdenmukaistamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 27. syyskuuta 1996 antaman suosituksen kolmansien maiden kansalaisten laittoman työnteon torjumisesta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 260, 29.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

⁽⁵⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ EYVL C 5, 10.1.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL C 304, 14.10.1996, s. 1.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon Berliinissä 18.–20. tammikuuta 2007 pidetyn ”hyvää työtä” käsitelleen EU:n työllisyys- ja sosiaaliasioiden ministerien epävirallisen kokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (EUROFOUND) raportin pimeän työn torjumisesta Euroopan unionissa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 136 ja 145 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0365/2008),
- A. toteaa, että pimeä työ on monimutkainen ilmiö, joka kasvaa edelleen monissa jäsenvaltioissa, koska siihen vaikuttavat monet taloudelliset, sosiaaliset, institutionaaliset, sääntelyyn liittyvät ja kulttuuriset tekijät,
- B. ottaa huomioon, että pimeä työ on Euroopan työmarkkinoilla erityisen huolestuttava ja pysyvä piirre, joka saattaa vaikuttaa jäsenvaltioiden talouksiin ja vaarantaa Euroopan sosiaalisen mallin taloudellisen vakauden, sillä se on esteenä taloudelliselle kasvulle sekä finanssi- ja sosiaalipolitiikoille; ottaa huomioon, että se on lisäksi syynä kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska se saa aikaan vilpillistä kilpailua muita valtioita tai yrityksiä kohtaan,
- C. ottaa huomioon, että pimeä työ on sosiaalisen polkumyynnin pääasiallinen lähde ja näin ollen yksi avainaiheista yhteisön työlaainsäädännön uudistamisessa,
- D. ottaa huomioon, että vakuuttamaton työvoima johtaa epäoikeudenmukaiseen kilpailuun vakuutettujen ja vakuuttamattomien työntekijöiden välillä, mikä heikentää työntekijöiden oikeuksia entisestään,
- E. ottaa huomioon, että alat, joita pimeä työ eniten koskee, ovat erityisen työvoimavaltaisia, kuten maatalousala, rakennusala, kotitalouspalvelut, majoitus- ja ravintolapalvelut, ja niille on luonteenomaista työpaikkojen epävarmuus ja epäedulliset palkkaehdot,
- F. ottaa huomioon, että pimeää työtä edistää myös teollisuuden uudelleenjärjestäminen, jonka yhteydessä luodaan alihankintaketjuja siten, että yrittäjinä toimivien työntekijöiden määrä lisääntyy ja osa heistä toimii pimeästi,
- G. katsoo, että työttömyyden, köyhyyden ja tilapäisten ja epävarmojen työpaikkojen suuri määrä lisää pimeää työtä, koska kyseisessä tilanteessa työntekijät pakotetaan luopumaan vakuutuksista tai muista oikeuksista,
- H. ottaa huomioon, että laittoman maahanmuuton ja pimeän työn välillä voi olla yhteys; katsoo, että jäsenvaltioiden ja komission on myös tästä syystä edelleen harkittava yhteistä lähestymistapaa maahanmuuttoon ja mahdollisuutta useampien laillisten maahanmuuttoreittien avaamiseen niille kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat työskennellä unionissa,
- I. ottaa huomioon, että maahanmuuttajat, tai ainakin laittomat maahanmuuttajat, joutuvat muita todennäköisemmin tekemään pimeää työtä, usein huonoissa oloissa,
- J. ottaa huomioon, että laittomasti työskentelevät kolmansien maiden kansalaiset ovat sitä turvattomamassa asemassa, mitä todennäköisemmin heidät kiinni jäätyään palautetaan lähtömaihinsa,

(1) <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>

Torstai 9. lokakuuta 2008

- K. ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa on krooninen pula työntekijöistä, jotka voivat ja haluavat tehdä tiettyä, usein ammattitaitoa edellyttämätöntä työtä esimerkiksi maataloudessa tai puutarhataloudessa,
- L. ottaa huomioon, että kotitaloustyötä tekevät henkilöt työskentelevät usein pimeästi ja että suuri osa näistä työntekijöistä on siirtotyöläisiä, joiden joukossa on runsaasti laittomia työntekijöitä ja joista osa on hyväksikäyttötarkoituksessa tapahtuvan ihmiskaupan ja pakkotyön uhreja,
- M. ottaa huomioon, että pimeä työ ei sisälly veropohjaan ja että se jäytää sosiaaliturvan ja julkisten palveluiden rahoituksen ja jakautumisen perustuksia rajoittaen lisäksi jäsenvaltioiden kykyä tarjota sosiaalisia palveluita,
- N. ottaa huomioon, että pimeä työ vie vakuutusrahastoilta huomattavia tulolähteitä,
- O. ottaa huomioon, että pimeää työtä tekevillä ei ole eläke-, sairaus- tai tapaturmavakuutusta, ja että he altistuvat näin huomattaville vaaroille ja taloudellisille menetyksille,
- P. ottaa huomioon, että pimeän työn takia on mahdotonta tarkistaa, noudatetaanko työehdoissa työterveyttä ja -turvallisuutta koskevia sääntöjä, mikä altistaa työntekijät suurille vaaroille ja minkä ansiosta työnantajat voivat vastuutaan,
- Q. ottaa huomioon, että pimeän ja laittoman työn tehokasta torjuntaa varten on välttämätöntä vahvistaa valvonta- ja seuraamusjärjestelmiä säätämällä työsuojeluviranomaisten, veroviranomaisten ja työmarkkinaosapuolten koordinoitua toiminnasta,
- R. ottaa huomioon, että pimeällä työllä on kielteinen vaikutus kaikkiin Lissabonin strategian pilareihin eli täystyöllisyyteen, työn laatuun ja tuottavuuteen sekä sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen;
1. pitää myönteisenä komission lähestymistapaa ja lisäksi kehottaa vastustamaan uusin voimin pimeää työtä ja harmaata taloutta, jotka – jäsenvaltiosta riippuen eri tavoin – vahingoittavat kansantaloutta, jättävät työntekijät vaille suojaa, ovat vahingollisia kuluttajille, vähentävät verokertymää ja johtavat epäoikeudenmukaiseen kilpailuun yritysten välillä;
 2. ilmaisee syvän huolestumisensa pimeän työn laajuudesta, sillä sen osuus tietyissä jäsenvaltioissa on jopa 20 prosenttia BKT:sta;
 3. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan säännöllistä työtä koskevien kannustimien kehittämistä, mihin voi kuulua muun muassa tulojen verottoman osan suurentaminen ja työnantajien osalta lailliseen työhön liittyvien työnantajan välillisten työvoimakustannusten vähentäminen;
 4. panee tyytyväisenä merkille komission aloitteen, jossa pimeä työ lasketaan unionin poliittisiin painopisteisiin ja jossa edellytetään merkittäviä toimia yhteisössä ja jäsenvaltioissa;
 5. kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmää koskevia uudistuksia ja näin keventämään työvoiman verotusta;
 6. toteaa kuitenkin vaikeuden konkretisoida pimeälle työlle määritellyt yhteisön poliittiset linjat tarkoin määritellyiksi oikeudellisinstituutionaaliseksi välineiksi, jotka näkyisivät kussakin jäsenvaltiossa toteutettuina toimenpiteinä;
 7. panee merkille suuren epäsuhtaisuuden, joka vallitsee yhteisön ammattitaitoista työtä koskevien toimintalinjojen täytäntöönpanemiseksi käytettävien välineiden ja markkinoiden vapauden täytäntöönpanemiseksi käytettävien välineiden välillä;
 8. katsoo, että pimeän työn torjumiseksi tehtävä toiminta edellyttää perusteellista lähestymistapaa, joka kattaa seurannan ja valvonnan, taloudelliset ja institutionaaliset puitteet ja alakohtaisen ja alueellisen kehityksen, ja että siihen kuuluu monien tasojen yhteinen toiminta ja kaikkien sidosryhmien (julkisten viranomaisten, työmarkkinaosapuolten, yritysten ja työntekijöiden) osallistuminen;

Torstai 9. lokakuuta 2008

9. panee merkille yhteyden talouden ja tuotannon viivästyneen kehityksen ja pimeän työn laajuuden välillä; katsoo, että pimeän työn torjumiseksi toteutettava toiminta olisi sisällytettävä Lissabonin strategian mukaiseen talous- ja työllisyyspolitiikkaan; katsoo lisäksi, että sen varmistamiseksi, että pimeää työtä käsittelevä politiikka on tehokasta ja että siitä saadaan myönteisiä tuloksia, olisi tehtävä täsmällisiä tutkimuksia ratkaisevien makrotaloudellisten tekijöiden sekä markkinoiden, tuotantomallien ja laajalle levinneen pimeän työn välisen suhteen analysoimiseksi;
10. vaatii näin ollen, että yhteisön toimet pimeää työtä vastaan olisivat tehokkaampia ja purevampia, jotta työoikeuden uudenaikaistaminen ei jäisi unionissa pelkäsi teoreettiseksi julistukseksi vaan että siitä on tuloksena tehokas ja laadukas politiikka, ja jotta varmistetaan, että työn laatua voidaan parantaa kaikissa tapauksissa "hyvää työtä" koskevan tavoitteen mukaisesti;
11. katsoo, että pimeän työn hävittäminen riippuu suurelta osin työnormien ja vero- ja sosiaaliturvasäännösten tehokkuudesta, ja katsoo, että kyseisistä asioista vastuussa olevien eri kansallisten viranomaisten voimavaroja ja toimintaa on vahvistettava ja niiden välistä koordinoitua ja tiedonkulkua parannettava;
12. vaatii luomaan pimeän työn torjuntaa koskevan strategian, joka perustuu valtion lainvalvontaelinten, työvoimaviranomaisten, työmarkkinaosapuolten, sosiaaliturvaviranomaisten ja veroviranomaisten väliseen tiiviiseen ja tehokkaaseen koordinoituihin ja hallinnolliseen yhteistyöhön;
13. korostaa, että pimeälle työlle on useita eri määritelmiä jäsenvaltioiden säännöstöissä ja että kaikille jäsenvaltioille yhteinen määritelmä poistaisi lopullisesti ilmiötä koskeviin tilastotietoihin liittyvää epävarmuutta; panee tässä yhteydessä merkille, että komission kertomuksessa käytettyä määritelmää, jossa erotetaan toisistaan laillinen ja laitton toiminta, voidaan pitää lähtökohtana, koska ilmiön laatu ja määrä vaihtelevat jäsenvaltioittain;
14. huomauttaa, että pimeän työn torjumiseksi käyttöön otetut toimenpiteet tuovat selvyttä myös niihin sääntöjenvastaisuuksiin, joita esiintyy lainmukaisiin sopimuksiin perustuvissa viranomaisille ilmoitetuissa työsuhteissa;
15. kehottaa jäsenvaltioita valvomaan enemmän ja paremmin nykyistä työlainsäädäntöä ja pimeän työn torjumiseksi suunniteltuja työelämän normeja; katsoo, että unionin olisi osallistuttava enemmän työsuojelu- ja sosiaaliviranomaisten yhteistyön laajentamisen ja parantamisen sekä niiden koordinoitua edistämiseen;
16. panee merkille, että harmaata taloutta ei voida poistaa ilman asianmukaisten kannustinmekanismien käyttöönottoa; katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi ilmoittaa Lissabonin tulostaulukon yhteydessä, mitä saavutuksia on saatu aikaan harmaan talouden vähentämisen suhteen;
17. pyytää komissiota tekemään ehdotuksia yleisesti hyväksytyiksi menetelmiksi, joilla pimeää työtä voidaan mitata sukupuolen ja alan mukaan jaoteltujen tietojen perusteella, koska monilla aloilla on huomattavia eroja naisten ja miesten osuudessa pimeästä työstä ja koska se vaikuttaa välillisesti naisten ja miesten väliseen palkkakuluun;
18. korostaa, että yhteisön tasolla on välttämätöntä perustaa foorumi, jonka tehtävänä on kerätä tarvittavat tiedot tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, jotta saadaan luotua luotettava pimeän työn tilannetta unionissa tallentava tietokanta, jossa otetaan huomioon sukupuolinäkökulma ja erityisesti naisten tilanne;
19. korostaa, että naiset eivät ole yllidustettuina pimeän työn piirissä mutta heitä on enemmän kuin miehiä tietyillä, perinteisesti naisvaltaisilla työllisyysaloilla, kuten kotitalous-, hotelli- ja ravintola-alalla sekä terveydenhoitoalalla, joille on tyypillistä alhaisempi pätevyystaso, työsuhdeturva ja palkkaus sekä heikompi tai kokonaan puuttuva sosiaaliturva, minkä vuoksi naisten asema on usein erityisen turvaton;

Torstai 9. lokakuuta 2008

20. pyytää komissiota tarkastelemaan sellaisen tietopankin perustamista, johon talletettaisiin eri toimintatapoja ja menetelmiä, joita jäsenvaltiot käyttävät pimeän työn mittaamiseen ja jolla pyritään edistämään hyvien käytäntöjen vaihtoa ja tiedon siirtoa sekä arvioimaan toteutettujen toimenpiteiden toimivuutta ja siirrettävyyttä;
21. kehottaa komissiota suunnittelemaan politiikkaa, jolla pyritään toteuttamaan yleisiä ja alakohtaisia toimenpiteitä pimeän työn torjumiseksi siten, että näihin toimiin osallistuvat täysimääräisesti kaikki yhteiskunnalliset toimijat, ja siten, että niissä käsitellään erityisesti aloja, joilla esiintyy eniten pimeää työtä, kuten hotelli- ja ravintola-ala, maatalous, kotitaloustyöt ja rakennusala; kiinnittää komission ja jäsenvaltioiden huomion erityiseen tilanteeseen kodinhoitoalalla, jolle on keskittynyt huomattavasti naispuolisia työntekijöitä, jotka ovat kotoisin kolmansista maista ja joista monet eivät oleskele unionissa laillisesti;
22. panee merkille, että pimeän työn tekoa voidaan estää tunnustamalla kansalliset työturvallisuusnormit ja -ehdot jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kahden- ja kolmenvälisissä sopimuksissa ja että tätä pyrkimystä tuettaisiin työmarkkinaosapuolten välisellä yhteistyöllä ja tiedonvaihdoilla;
23. pyytää jäsenvaltioita vähentämään pimeän työn taloudellista houkuttavuutta varmistamalla, että niiden verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmät ovat mahdollisimman yksinkertaisia, avoimia ja helppopääsyisiä ja niihin liitetään tehokkaampi politiikka, jolla luodaan enemmän ja laadukkaampia työpaikkoja;
24. kehottaa komissiota tekemään jäsenvaltioille ehdotuksen perheyriyksissä avustavien aviopuolisoiden tai perheenjäsenten asemaa koskevista puitteista, mikä varmistaisi, että heidät saadaan pakollisen sosiaaliturvan piiriin, kuten Euroopan parlamentti jo itsenäisten ammatinharjoittajien avustavien aviopuolisoiden tilanteesta 21. helmikuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ kehotti tekemään;
25. korostaa, että perheen toiminta muodostaa jo itsessään perheyriyksen, ja katsoo, että perheissä tehtävän epätyypillisen työn tunnustamista ja sen pakollista sisällyttämistä sosiaaliturvajärjestelmään on harkittava;
26. katsoo, että kaikkien jäsenvaltioissa toteutettujen talouspolitiikan sekä verotus- tai sosiaaliturvajärjestelmien uudistusten pitäisi olla yhtenäisiä ja niissä olisi otettava huomioon pimeän työn tärkeimmät syyt;
27. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan tehokkaita kannustimia niille, jotka haluavat siirtää pimeän työn virallisen talouden piiriin, ja katsoo, että epätyypilliset sopimukset voivat yhtäältä auttaa ihmisiä jättämään laittoman työnteon ja toisaalta lisätä työn vakinaisuutta;
28. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ankaria rangaistuksia niille työnantajille, jotka jatkavat pimeän työn käyttämistä kaikista tarjotuista kannustimista huolimatta;
29. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään käytössään olevia välineitä, joissa yhdistyvät sekä ehkäisevät toimet että seuraamukset ja joiden tarkoituksena on muuttaa pimeä työ lailliseksi työsuhteiksi, sekä mahdollisuuksien mukaan koordinoimaan näiden välineiden käyttöä johdonmukaisuuden lisäämiseksi koko sisämarkkina-alueella;
30. panee merkille merkittävän aseman, joka työmarkkinaosapuolilla on monissa jäsenvaltioissa ollut pimeän työn torjumisessa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja kannustamaan enemmän työnantajajärjestöjä ja ammattiliittoja tässä tehtävässä; panee huolestuneena merkille, että pimeää työtä tekevät työntekijät huomaavat usein, että tärkeät työterveys- ja turvallisuuslainsäädäntö ja minimipalkkoja koskeva lainsäädäntö eivät suojele heitä ja että heiltä evätään mahdollisuus liittyä ammattiliittoon; kehottaa erityisesti valvomaan paremmin minimipalkkaa koskevaa nykyistä lainsäädäntöä kussakin jäsenvaltiossa ja kehottaa niitä jäsenvaltioita, joissa ei tällä hetkellä ole kunnollista minimipalkkaa, harkitsemaan sellaisen hyväksymistä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti;

(1) EYVL C 85 17.3.1997, s. 186.

Torstai 9. lokakuuta 2008

31. kehottaa arvioimaan ja edistämään tietyissä jäsenvaltioissa saatujen kokemusten perusteella uusia säännöllisen työn luokituksia työmarkkinaosapuolten kanssa sopivalla tasolla tehtävässä yhteistyössä, jotta pimeää työtä tekevät voisivat säännönmukaistaa tilanteensa, nykyisten tehokkaiksi osoittautuneiden parhaiden sääntelykäytäntöjen mukaisesti;
32. kiinnittää huomiota Belgiassa, Saksassa ja Ranskassa käytössä olevaan palvelusetelijärjestelmään, jonka turvin kotitaloudet voivat ostaa kotipalveluita alennettuun hintaan mutta varmistaen samalla, että sosiaaliturvamaksut ja verot maksetaan kyseisen palvelusetelin avulla;
33. on vakuuttunut siitä, että pimeän työn säännönmukaistamiseen on aina liitettävä verovelvollisuus edellyttäen, että jäsenvaltiot voivat ryhtyä toimiin työnantajamaksujen maksamisen helpottamiseksi;
34. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan alakohtaista lähestymistapaa silloin kun ne toteuttavat pimeän työn laillistamista koskevia toimia;
35. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen nostaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanne niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät vielä ole ottaneet kansallisessa lainsäädännössä käyttöön uusissa jäsenvaltioissa myönnettyjen pätevyysien automaattista tunnustamista; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan velvoitteitaan välittömästi;
36. pyytää jäsenvaltioita, jotka ovat turvautuneet siirtymäkauteen työntekijöiden vapaassa liikkuvuudessa unionissa, avaamaan työmarkkinansa uusista jäsenvaltioista tuleville työntekijöille, koska osittainkin työmarkkinoille pääsyn rajoittaminen on eurooppalaisen hengen vastaista ja uhkaa sen lisäksi lisätä pimeän työn käyttöä ja aiheuttaa alueellista epätasapainoa; pitää tässä yhteydessä olennaisen tärkeänä, että pannaan täytäntöön työntekijöiden yhdenvertaisten oikeuksien periaate ja torjutaan epäoikeudenmukaista kilpailua ja sosiaalista polkumyyntiä;
37. katsoo, että vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden piiriin kuuluvien työntekijöiden pimeä työnteke saattaa johtua siitä, etteivät he tunne asiaan liittyviä säännöksiä; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita toteuttamaan tiedotuskampanjoita, joiden tarkoituksena on jakaa aiheesta tietoa sekä työntekijöille että työnantajille;
38. katsoo, että hallinnollisten kulujen ja menettelyjen selkeyttäminen tai vähentäminen, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta, vähentäisi pimeän työn käyttöä ja edistäisi liiketoimintaa unionissa;
39. kehottaa asiasta vastaavia kansallisia viranomaisia kannustamaan verkossa toimivan hallinnon ja rekisteröinnin käyttämistä, jotta vähennetään yritysten rekisteröinnin ja hallintomenettelyjen kustannuksia ja monimutkaisuutta; katsoo, että tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi vähentämällä erityisesti pk-yritysten ja muiden yritysten verolomakkeiden määrää, yksinkertaistamalla yritysten tieto- ja maksukäytäntöjä sekä käyttämällä keskitettyjä palvelupisteitä;
40. katsoo, että tehokkaat, itse paikalla toteutettavat tarkistukset ja seuraamukset on otettava välittömästi käyttöön, ja että jäsenvaltioille on annettava tarvittavat toimintavaltuudet pimeän työn määrän hillitsemiseksi;
41. esittää vaatimuksen siitä, että alihankkijoita käyttävät yritykset katsottaisiin yhteisvastuullisiksi niiden alihankkijoiden mahdollisista maksuihin liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista, joiden kanssa yrityksellä on suora alihankintasopimus;
42. korostaa, että pimeän työn määrää alihankintaketjuissa saatettaisiin vähentää kansallisten säännösten järjestelmällä, joka velvoittaisi toimeksiantajat ja hankkeiden toteuttajat toimimaan vastuullisesti ja oikeudenmukaisesti;
43. kehottaa jäsenvaltioita, työmarkkinaosapuolia ja työmarkkinoiden muita tärkeimpiä toimijoita kannustamaan yritysten yhteiskuntavastuuta ja muita vastaavia toimintatapoja pimeän työn torjumiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

44. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään eri liiketoiminta-alojen indikaattoreihin ja viiteparametreihin perustuvia innovatiivisia keinoja pimeän työn ja veronkierron torjumiseksi; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen vaihtamista pimeän työn torjunnassa;

45. huomauttaa, että pakkotoimenpiteet, joihin ei liity jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin parantamista, ovat omiaan keskittämään pimeän työn pelkästään jäsenvaltioihin, joilla on heikot rakenteet ja vähemmän säännelty talous;

46. kannattaa voimakkaasti sopimusten tekemistä alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla, sillä niillä voidaan puuttua asteittain ja alakohtaisesti laittomaan työhön ja edistää toimenpiteitä, joiden tuloksena ovat koko yhteiskuntaa hyödyttävät tehokkaat ratkaisut;

47. pyytää tässä yhteydessä komissiota ehdottamaan jäsenvaltioille ja pimeän työn torjuntaan sitoutuneille yhteiskunnan ja talouden toimijoille ”sopimusta pimeän työn paljastamisesta”, jolla pyrittäisiin paljastamaan asteittain pimeä työ; katsoo, että kyseisessä sopimuksessa olisi määrättävä rajoitetusta siirtymäkaudesta, jonka aikana rangaistuksia ei käytetä, minkä jälkeen tulisivat voimaan kovemmat rangaistusjärjestelmät;

48. suosittelee aktiivisempia toimia kaikkia pimeää työvoimaa käyttäviä yrityksiä kohtaan riippumatta paikasta, jossa toiminta toteutetaan, ja panee merkille, että tilannetta voitaisiin parantaa soveltamalla vastaavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24. helmikuuta 2005 tehtyä neuvoston puitepäätöstä 2005/214/YOS ⁽¹⁾;

49. vaatii noudattamaan paremmin ja tehokkaammin työoikeutta ja voimassa olevaa työolainsäädäntöä, sillä tämä on keino edistää ihmisarvoisen työn toimintaohjelmaa ja yhteisön säädösten, erityisesti palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 96/71/EY ⁽²⁾ sisältyvien säännösten, soveltamista lähettämisen ensimmäisestä päivästä lähtien tulkitsemalla direktiiviä yhteneväisesti siten, että käännetään nykyinen suuntaus niin, että tasoitetaan vaihteluja työntekijöiden kohtelussa kohti perustavanlaatuisia perusnormeja;

50. pyytää komissiota tarkastelemaan uudelleen direktiiviä 96/71/EY ja lisäämään erityisesti asiasta vastaavien kansallisten viranomaisten (työsuojeluviranomaiset, veroviranomaiset ja sosiaaliturvalaitokset) hallinnollista yhteistyötä ja tietojenvaihtoa pimeän työn ehkäisemiseksi ja tilanteen korjaamiseksi;

51. kannattaa läheisempiä yhteyksiä kansallisten työsuojelutarkastusviranomaisten välillä ja toimenpiteitä, joilla edistetään parhaiden käytäntöjen vaihtoa yhteisön tasolla pimeän työn torjumiseksi;

52. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ankarampia tarkastustoimenpiteitä ja tiukempia tarkistuksia, sillä ne ovat monissa maissa löyhentyneet;

53. toivoo, että unioni voi ottaa merkittävämmän aseman paremman yhteistyön ja koordinoinnin edistämiseksi työtarkastusten yhteydessä lisäämällä tarkastuselinten taloudellisia ja teknologisia varoja, tehostamalla toimenpiteitä, joiden ansiosta työsuojelutarkastusviranomaiset voivat työskennellä yhdessä, ja kehittämällä tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmiä niiden yhteiseen käyttöön tietosuojasta annetun lainsäädännön mukaisesti; tässä yhteydessä kehottaa komissiota selvittämään mahdollisuuksia perustaa jonkinlainen pysyvä eurooppalainen rakenne rajatylittävälle yhteistyölle, sillä tämä kokoaisi yhteen jäsenvaltioiden ponnistelut pimeän työn torjumiseksi;

54. suosittelee voimakkaasti, että jäsenvaltiot tekevät parempaa yhteistyötä ja välittävät paremmin tietoa tutkittaessa pimeän työn ilmiötä ja että ne tuovat esiin saadut ja odottamattomat tulokset;

⁽¹⁾ EUVL L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

Torstai 9. lokakuuta 2008

55. kehottaa komissiota tutkimaan, miten palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/123/EY ⁽¹⁾ perustetut järjestelmät, mukaan lukien keskitetyt asiointipisteet, voisivat auttaa pimeän työn torjunnassa;
56. panee tyytyväisenä merkille, että on perustettu korkean tason komitea auttamaan jäsenvaltioita tunnistamaan ja vaihtamaan hyviä käytänteitä lähetettyihin työntekijöihin liittyvässä valvonnassa ja lainsäädännön parantamisessa;
57. suosittaa jyrkempää reagointia vakuuttamattomaan työhön ja ryhtymistä toimenpiteisiin, joilla kannustetaan EU:n ammattiliittojen yhteistyötä, keskustelua ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa;
58. katsoo, että työnantajille, työntekijöille, mahdollisille pimeän työn käyttäjille ja kaikille työmarkkinajärjestöille olisi tiedotettava entistä paremmin pimeään työhön liittyvistä riskeistä ja kustannuksista tai pimeän työn hävittämisestä tai sen laillistamisesta aiheutuvista eduista;
59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään työnantajille ja työntekijöille suunnatun tiedotuskampanjan, jolla pyritään kiinnittämään huomiota alalla sovellettaviin yhteisön vähimmäissäännöksiin ja niihin kielteisiin seurauksiin, joita pimeästä työstä aiheutuu julkiselle rahoitukselle, kansalliselle sosiaaliturvajärjestelmälle, oikeudenmukaiselle kilpailulle, talouden suorituskyvylle ja työntekijöille itselleen;
60. suosittelee pysyviä pimeän työn vastaisia kampanjoita, joiden yhteydessä toteutetaan tiedotus- ja valistusaloitteita yhteisön, kansallisella ja paikallisella tasolla ja joihin osallistuvat yhteiskunnalliset toimijat, julkiset yhteisöt, kaupakamarit ja työnvälitystoimistot, koululaitokset, paikallisvaltuustot sekä eri valvonta- ja rangaistusjärjestelmät;
61. katsoo, että näihin pysyviin kampanjoihin olisi liitettävä eri toimenpiteitä laillisuuden vakiinnuttamiseksi ja ammattitaitoisen työn ja laillisen yrittäjyyden edistämiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita, asiasta vastaa- via kansallisia viranomaisia ja kansalaisyhteiskunnan rakenteita yhdistämään ponnistuksensa ja luomaan ympäristön, jossa pimeää työtä ei suvaita, ja muuttamaan yleistä mielipidettä siitä;
62. korostaa, että jäsenvaltioiden on osoitettava enemmän julkisia varoja ja käytettävä yhteisön rahoitusmahdollisuuksia, muun muassa Euroopan sosiaalirahastoa ja työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskevaa yhteisön Progress-ohjelmaa, yleisen tietoisuuden lisäämiseksi; katsoo, että yleistä tietoisuutta lisäävissä toimissa pitäisi korostaa seuraamuksia, kustannuksia, pimeän työn riskejä ja laillisen työn etuja, mikä on kasvua ja työllisyyttä edistävän Lissabonin strategian päätavoitteiden mukaista; kehottaa työmarkkinaosa- puolia olemaan aktiivisesti mukana kyseisessä prosessissa;
63. vaatii kaikkia jäsenvaltioita allekirjoittamaan kansainvälisen yleissopimuksen siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta;
64. katsoo, että pimeän työn ilmiön torjumiseksi on perustettava paikallisia ja yhteisön ohjelmointivälineitä, joiden avulla voidaan noudattaa taloudellisen ja sosiaalisen tuen ja kehityksen politiikkaa ja toteuttaa seuranta- ja rangaistustoimenpiteitä;
65. pyytää komissiota selvittämään mahdollisuutta liittää pimeän työn torjuntaan rahoituspolitiikkoja, joilla tuettaisiin alueellisia ja paikallisia suunnitelmia pimeän työn torjumiseksi;

(1) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

Torstai 9. lokakuuta 2008

66. kehottaa komissiota kehittämään jäsenvaltioille kokeiluvälineen, jossa otetaan mallia tietyissä jäsenvaltioissa jo noudatetuista hyvistä käytännöistä ja Luxemburgissa kehitetyn 2 Plus -hankkeen (jota Euroopan sosiaalirahasto yhteisrahoitti tavoitteen 3 piiriin kuuluvasta ohjelmasta) kaltaisista malleista, joiden tarkoituksena on päästä eroon pimeästä työstä poistamalla sen houkuttelevuus muun muassa:

- yksinkertaistamalla huomattavasti työnantajan hallinnollisia menettelyjä huolehtien samalla, että työntekijät ovat vakuutettuja sosiaaliturvan kautta,
- keventämällä työnantajan verotusta vähennyksin, kuten lähityöhön liittyvien kulujen vähennyksin,
- myöntämällä verovapaus kaikelle työlle, josta saatava palkka on alempi kuin tietty jäsenvaltion vahvistama minimimäärä;

67. katsoo, että pimeän työn ilmiöön puuttumiseksi olisi hyödyllistä tutkia ja arvioida mahdollisuutta turvautua myös ilmoitusvelvollisuudesta vapautettuun valtiontukeen tulkitsemalla laajasti ilmausta ”työpaikkojen perustaminen” ja ilmausta ”säännöllisten työpaikkojen perustaminen”; panee merkille, ettei pimeä työ vastaa todellista työtä ja että näin ollen kannustaminen sen laillisuuden varmistamiseen voisi ”tukea työpaikkojen luomista”;

68. kiinnittää huomiota naisten yleisesti heikompaan asemaan työmarkkinoilla ja siihen, että tämä johtuu usein perhevelvollisuuksista, joiden vuoksi heidän on vaikeampi päästä virallisille työmarkkinoille ja joiden vuoksi he helpommin ottavat vastaan alipalkattua ja pimeää työtä, ja katsoo, että tämä antaa erityisesti kotiäideille, laittomasti maahan tulleille naisille ja pienipalkkaista ja pimeää työtä tekeville naisille heikommät mahdollisuudet käyttää oikeuttaan ihmisarvoiseen työhön, jota Kansainvälinen työjärjestö puolustaa aktiivisesti; korostaa, että tämä vaikuttaa kielteisesti naisten urakehitykseen ja eläkenäkymiin sekä työmarkkinoiden toimivuuteen ja sosiaaliturvajärjestelmien rahoittamismahdollisuuksiin;

69. katsoo, että politiikka, jonka mukaisesti äitiys- ja vanhempainloma laskettaisiin työajaksi ja josta maksettaisiin palkkaa, lieventäisi perhevelvollisuuksien kielteisiä vaikutuksia ja edesauttaisi naisten urakehitystä sekä parantaisi työmarkkinoiden toimivuutta;

70. vaatii työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien tutkimushankkeiden rahoittamista ja toimia, joilla edistetään työtapaturmien ennaltaehkäisyä ja työterveyden ja -turvallisuuden lisäämistä työpaikoilla ottaen erityisesti huomioon riskialtiimmat alat, joilla pääasiallisesti käytetään pimeää työtä; katsoo, että työtapaturmien ja laittoman työn välistä suhdetta pitäisi tutkia kuolemaan johtavia onnettomuuksia koskevien tietojen perusteella;

71. katsoo, että asianmukainen ammattikoulutuspolitiikka on ensimmäinen askel kohti pimeän työn torjuntaa;

72. suosittelee kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla tehtävää sopimusta, jossa ovat osallisina sosiaalialan laitokset ja työnantajajärjestöt ja jonka tarkoituksena on sitoutua yleisesti pimeän työn seurantaan ja sen vähittäiseen kitkemiseen;

73. suhtautuu myönteisesti komission tavoitteisiin määrätä seuraamuksia laittomasti maassa oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajille, mutta pitää kuitenkin valitettavana, ettei laillisesti unionin alueella oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia hyväksikäytöltä suojaavia toimia ole;

74. korostaa huomattavaa vaikutusta, joka komission ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi on pimeään työhön, sillä siinä otetaan käyttöön rangaistuksia niitä työnantajia vastaan, jotka käyttävät Euroopan unionissa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia, ja ilmaisee huolensa rankaisemisen toimenpiteiden käyttöönottamisesta ennen kuin laillista työmarkkinoille pääsyä koskevista säännöistä ja toimintatavoista on laadittu mitään yhteistä kehystä;

75. toteaa, että edistysaskelia on otettu ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista (KOM(2007)0638), mutta pitää valitettavana, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 27–34 artiklassa myönnettyjen oikeuksien takaamiseksi on tehtävä vielä paljon töitä;

Torstai 9. lokakuuta 2008

76. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joiden tarkoituksena on lievittää pimeää työtä tekeväin maahanmuuttajaväestön erityisen turvatonta asemaa;
77. katsoo, että laittomasti maassa oleskelevien laitton työhönnotto on monimutkainen ongelma, jota ei kuitenkaan voida ratkaista pelkillä työnantajiin kohdistuvilla rangaistuksilla, vaan joka vaatii laajoja alakohdittaisia toimenpiteitä; katsoo erityisesti, että on varmistettava siirtotyöläisille annettavaa tukea koskevien ILO:n suuntaviivojen noudattaminen pyrittäessä varmistamaan heidän oikeuksiensa kunnioittaminen;
78. on sitä mieltä, että pimeän työn torjunta edellyttää kokonaisvaltaista tarkastelutapaa, jossa on otettava huomioon, että työnantajien hyväksikäytöstä kärsivien niin laillisten kuin laittomien siirtotyöläisten oikeuksien suojeleminen ja edistäminen on välttämätöntä;
79. on sitä mieltä, että laittomien maahanmuuttajien tekemää pimeää työtä ei voida torjua tehokkaasti, ellei unionin tarvitseman työvoiman saantia kolmansista maista edistetä ammattitaidon kaikilla tasoilla laillista maahanmuuttoa tukevin keinoin;
80. katsoo, että lisääntyvän harmaan talouden ja erityisesti laittomasti maassa oleskelevien siirtotyöläisten riistämisen torjunnassa on tukeuduttava kotimaahan palauttamisen lisäksi myös ennalta ehkäiseviin välineisiin ja menetelmiin, joilla ehkäistään siirtotyöläisten riistäminen ja edistetään laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden perusihmisoikeuksien tunnustamista ja kunnioittamista;
81. kehottaa jäsenvaltioita pikaisesti allekirjoittamaan ja ratifioimaan Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta;
82. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan tai tiukentamaan lainsäädännöllisiä toimia, jotka rohkaisevat hyväksikäytön uhreiksi joutuneita maahanmuuttajia kertomaan tilanteestaan, sillä tämä auttaisi torjumaan tehokkaammin pimeää työtä;
83. kannattaa yhdistettyjä rahoitus-, vero- ja työsuojelutarkastusmenettelyjä pimeän työn torjumiseksi;
84. kehottaa komissiota harmaan talouden torjunnan yhteydessä edistämään hallinnollista yhteistyötä ja hyvien käytäntöjen vaihtamista yhteisön tasolla;
85. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Yhteiskunnallisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjuminen EU:ssa

P6_TA(2008)0467

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon sosiaalisen suojelun nykyaikaistamisesta yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja taloudellisen koheesion lisäämiseksi: työmarkkinoilta kauimmas etäänntyneiden ihmisten aktiivisen osallisuuden edistäminen (KOM(2007)0620),
- ottaa huomioon komission tiedonannon kuulemisesta, joka koskee EU:n tason toimia työmarkkinoilta pahiten syrjäytyneiden aktiivisen yhteiskuntaan sijoittumisen edistämiseksi (KOM(2006)0044) ja komission yksiköiden yhteenvetokertomuksen kuulemisen tuloksista,

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon yhteisistä perusteista sosiaalisen suojelun järjestelmien riittävien voimavarojen ja sosiaalisen avun osalta 24. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/441/ETY ⁽¹⁾ ja sosiaaliturvaa koskevien tavoitteiden ja politiikkojen lähentämisestä 27. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston suosituksen 92/442/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission lausunnon samapalkkaisuudesta (KOM(1993)0388),
- ottaa huomioon kansalliset Lissabonin uudistamisohjelmat, kansalliset kertomukset sosiaalisen suojelun ja yhteiskunnallisen osallisuuden strategioista vuosille 2006–2008 ja vuoden 2007 päivitykset sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat ne esittäneet,
- ottaa huomioon sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan yhteisen raportin 2008 (KOM(2008)0042) ja yhteisen työllisyysraportin 2007–2008 sellaisina kuin neuvosto on ne hyväksynyt 13. ja 14. maaliskuuta 2008,
- ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean työryhmän tammikuussa 2008 laatiman raportin lasten köyhyydestä ja hyvinvoinnista EU:ssa,
- ottaa huomioon vuoden 1966 YK:n kansainvälisen yleissopimuksen taloudellisista, sosiaalisista ja kulttuurisista oikeuksista;
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 3, 16, 18, 23, 25, 26 ja 29 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmat A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 ja A/RES/50/107,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston asiakirjat E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 ja E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- ottaa huomioon YK:n kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, joka hyväksyttiin vuonna 1979,
- ottaa huomioon YK:n vuosituuhannen tavoitteet vuodelta 2000, etenkin köyhyyden ja nälän poistamisen (ensimmäinen tavoite), peruskoulutuksen ulottamisen kaikille (toinen tavoite) ja yhtäläiset mahdollisuudet naisille ja miehille (kolmas tavoite) sekä ympäristönsuojelun (seitsemäs tavoite),
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista vuodelta 1989 ja siihen liitetyn valinnaisen pöytäkirjan, joka koskee lasten myyntiä, lapsiprostituutiota ja lapsipornografiaa,
- ottaa huomioon siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelemista koskevan YK:n kansainvälisen yleissopimuksen vuodelta 1990,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien ikääntymistä koskevan kansainvälisen toimintasuunnitelman vuodelta 2002,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen vuodelta 2006 ja sen valinnaisen pöytäkirjan,
- ottaa huomioon ILO:n yleissopimukset nro 26 ja 131 minimipalkkojen määrittämisestä,
- ottaa huomioon YK:n ja ILO:n ihmisarvoista työtä koskevat ohjelmat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ihmisarvoista työtä kaikille – Yhteisön osallistuminen ihmisarvoisen työn toimintaohjelman maailmanlaajuiseen täytäntöönpanoon” (KOM(2006)0249) ja 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 46.

⁽²⁾ EYVL L 245, 26.8.1992, s. 49.

⁽³⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon 18–20. tammikuuta 2007 Berliinissä pidetyn työ- ja sosiaaliministerien epävirallisen kokouksen, joka käsitteli ”hyvää työtä”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 34, 35 ja 36 artiklan, joissa määritellään erityisesti oikeus toimeentuloturvaan ja asumistukeen, terveyden korkeatasoiseen suojeluun ja mahdollisuuteen käyttää yleistä taloudellista etua koskevia palveluja,
- ottaa huomioon työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevan yhteisön peruskirjan vuodelta 1989 ja Eurooppa-neuvoston uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan vuodelta 1996,
- ottaa huomioon Euroopan työmarkkinaosapuolten antamat suositukset raportissa ”Euroopan työmarkkinoiden tärkeimmät haasteet: Euroopan työmarkkinaosapuolten yhteinen analyysi”, 18. lokakuuta 2007,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽¹⁾ ja 28. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman romanien tilanteesta Euroopan unionissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2003 antamansa päätöslauselman avoimen koordinoitimenetelmän soveltamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Sosiaalisen todellisuuden kartoittaminen — Väliraportti kevään 2007 Eurooppa-neuvostolle” (KOM(2007)0063) ja 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman sosiaalisen todellisuuden kartoittamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” (KOM(2006)0367) ja siitä 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾, etenkin 94–117 kohdan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Uudistettu sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan: sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän vahvistaminen” (KOM(2008)0418),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodesta (2010) (KOM(2007)0797) ja sitä koskevan parlamentin kannan, joka hyväksyttiin 17. kesäkuuta 2008 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 esittämänsä kannanoton kodittomuuden poistamiseen ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin vuonna 2006 laatiman lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan historiallisen tutkimuksen tulokset ja suositukset, joiden mukaan taloudellinen epätasa-arvo ja yhteiskunnallinen syrjäytyminen kuuluvat lasten pahoinpitelyyn vaikuttaviin riskitekijöihin,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 9. heinäkuuta 2008 antaman lausunnon ”Euroopan uusi sosiaalinen toimintaohjelma”,
- ottaa huomioon alueiden komitean 18. kesäkuuta 2008 antaman lausunnon ”Aktiivinen osallisuus”,

⁽¹⁾ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 129.

⁽³⁾ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL C 68 E, 18.3.2004, s. 604.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0163.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tavoitteena energiankuluttajien oikeuksia koskeva eurooppalainen peruskirja” (KOM(2007)0386),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 136–145 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A6-0364/2008),
- A. ottaa huomioon, että 7.–9. joulukuuta 2000 Nizzassa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa asetettiin tavoitteeksi ratkaiseva ja merkittävä köyhyyden ja syrjäytymisen vähentäminen vuoteen 2010 mennessä; katsoo, että toimintaa tulisi parantaa tavoitteen saavuttamiseksi,
- B. ottaa huomioon, että 23. ja 24. maaliskuuta 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi poistavansa lapsiköyhyyden Euroopasta vuoteen 2010 mennessä,
- C. ottaa huomioon, että 7.–9. joulukuuta 2000 Nizzassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti jäsenvaltioita varmistamaan sosiaalisen suojelun järjestelmien antamista resurssien vähimmäistakeista vuonna 1992 annetun suosituksen seurannan,
- D. ottaa huomioon, että neuvoston suosituksessa 92/441/ETY tunnustetaan ”ihmisen perusoikeus riittäviin resursseihin ja sosiaalitukeen, jotta ihmisarvoinen elämä olisi mahdollista”,
- E. ottaa huomioon, että työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa vuodelta 1989 tunnustetaan työntekijöiden oikeus ”oikeudenmukaiseen palkkaan”; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti ja komissio käsitelivät vuonna 1993 tarvetta minimipalkkapolitiikan koordinointiin, jotta toteutettaisiin tämä työntekijöiden oikeus riittävän suuruiseen palkkaan turvaamaan ihmisarvoinen elintaso,
- F. ottaa huomioon, että kun vuonna 2001 EU sitoutui köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen torjuntaan, unionissa oli 55 miljoonaa köyhyysriskirajalla elävää työssäkäyvää (15 prosenttia 15 jäsenvaltion väestöstä); ottaa huomioon, että vuonna 2005 tämä luku oli noussut 78 miljoonaan (16 prosenttia 25 jäsenvaltion väestöstä),
- G. katsoo, että sukupuolten välinen pysyvä palkkaero saattaa naiset heikompaan asemaan köyhyydestä vapautumisen suhteen,
- H. ottaa huomioon, että kaikkien sosiaalisten tulonsiirtojen puuttuessa köyhyysriski kasvaisi unionissa etenkin naisilla 16 prosentista 40 prosenttiin tai 25 prosenttiin eläkkeitä lukuun ottamatta,
- I. ottaa huomioon, että naisten lyhyemmällä, hitaammin etenevillä ja heikommin palkatuilla työurilla on vaikutusta heidän köyhyysriskiinsä etenkin yli 65-vuotiaiden ryhmässä (21 prosenttia eli 5 prosenttiyksikköä enemmän kuin miehillä),
- J. ottaa huomioon, että Euroopan unionin väestöstä melkein yksi kolmasosa on lapsia ja nuoria ja että 19 miljoonaa lasta elää köyhyysriskirajalla ja heistä monet ovat erossa perheistään perheiden köyhyyden vuoksi; ottaa huomioon köyhyyden ja erilaisissa sosiaalisissa olosuhteissa tapahtuvan lasten kasvatuksen ja lasten hyvinvoinnin välisen monitahoisen suhteen, mukaan lukien lasten suojeleminen kaikenlaiselta hyväksikäytöltä,
- K. ottaa huomioon, että erityisesti äärimmäinen köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen rikkovat kaikkia ihmisoikeuksia,
- L. ottaa huomioon, että huomattava määrä Euroopan unionin väestöstä on yhä sosiaalisesti syrjäytyntä, sillä joka viidennellä on ala-arvoiset asumisolosuhteet ja joka päivä noin 1,8 miljoonaa henkilöä etsii majoitusta erityisistä kodittomille suunnatuista yömajoista, 10 prosenttia asuu kotitalouksissa, joista kukaan ei käy työssä, pitkäaikainen työttömyys on lähes 4 prosenttia, 31 miljoonalle työntekijälle eli 15 prosentille maksetaan erittäin alhaista palkkaa, 8 prosenttia työntekijöistä eli 17 miljoonaa kärsii tulotasoon liittyvästä köyhyydestä työllisyydestään huolimatta, yli 15 prosenttia jättää koulun kesken ja ”digitaalinen kuilu” on yhä tosiasia (44 prosentilla EU:n väestöstä ei ole minkäänlaisia internet- tai tietokonetaitoja),

Torstai 9. lokakuuta 2008

- M. ottaa huomioon, että työttömyys ja eriarvoisuus vaikuttavat suhteettomasti naisiin; ottaa huomioon, että naisten keskimääräiset tulot ovat vain 55 prosenttia miesten keskimääräisistä tuloista; ottaa huomioon, että vanhempiin ihmisiin kohdistuva köyhyys vaikuttaa suurelta osin ja suhteettomasti naisiin; ottaa huomioon, että naisten kyvyttömyys saada korkealaatuisia palveluja lisää naisia koskevan köyhyyden riskiä tavalla, jota ei voida hyväksyä,
- N. ottaa huomioon, että alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla on jo huomattava vastuu yleisten julkisten palveluiden ja etujen tarjoamisessa ja että niihin kohdistuu kuitenkin samanaikaisesti julkisten talousarvioiden rajoittavia paineita,
- O. ottaa huomioon, että investoiminen lapsiin ja nuoriin auttaa kasvattamaan kaikkien taloudellista hyvinvointia ja katkaisemaan köyhyyden kierteen ja että on olennaisen tärkeää ehkäistä ongelmia tai puuttua niihin heti niiden tunnistamisen yhteydessä, jotta lasten elämän mahdollisuudet voidaan säilyttää,
- P. ottaa huomioon, että köyhyys ja työttömyys liittyvät heikkoon terveyteen ja terveyspalveluiden huonoon saatavuuteen muun muassa huonon ruokavalion, heikommassa asemassa olevien alueiden huonojen elinolosuhteiden, puutteellisten asumisolosuhteiden ja stressin kautta,
- Q. ottaa huomioon, että eriarvoisuuden vaikutukset, köyhyys, sosiaalinen syrjäytyminen ja mahdollisuuksien puute liittyvät toisiinsa, mikä edellyttää jäsenvaltioiden tasolla yhtenäistä strategiaa, jossa ei keskitytä ainoastaan tuloihin ja vaurauteen vaan myös työn, koulutuksen ja terveyspalveluiden saatavuuteen, tietoyhteiskuntaan, kulttuuriin, kuljetusjärjestelmään ja tulevien sukupolvien mahdollisuuksiin,
- R. ottaa huomioon, että vuosien 2000 ja 2005 välisenä aikana tuloerot kasvoivat unionissa huomattavasti (S20/S80-suhde) 4,5:stä 4,9:ään Euroopan unionin tulo- ja elinolotilastojen mukaan niin, että Euroopan unionin väestön rikkaimman 20 prosentin tulot olivat vuonna 2005 melkein viisi kertaa suuremmat kuin jäljelle jäävän 80 prosentin väestöosuuden tulot,
- S. ottaa huomioon, että vankeusrangaistus ilman asianmukaista kuntoutusta ja koulutusta johtaa usein vain lisääntyneeseen sosiaaliseen syrjäytymiseen ja työttömyyteen,
- T. ottaa huomioon, että vammaisten henkilöiden osuus unionin kokonaistyövoimasta on 16 prosenttia (Eurostat 2002); toteaa, että vammaisten henkilöiden työttömyys on koko unionissa edelleen kestävämmän korkealla tasolla, mikä koskee myös mielenterveysongelmaisia, osaa ikääntyneistä ja etnisiä vähemmistöjä; ottaa huomioon, että 500 000 vammaista asuu yhä suurissa suljetuissa asuntoloissa,

Kokonaisvaltaisempi suhtautuminen aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen

1. pitää myönteisenä komission suhtautumista aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen; katsoo, että aktiivisen yhteiskunnallisen osallisuuden kokonaisvaltaisena tavoitteena on oltava perusoikeuksien toteuttaminen, jotta ihmiset voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskuntaelämään ja työmarkkinoille;
2. katsoo, että aktiivisen yhteiskunnallisen osallisuuden politiikalla on vaikutettava ratkaisevasti köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen poistamiseen, sekä työssäkäyvien ("köyhien työntekijöiden") että työttömien osalta; yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan kokonaisvaltaisen suhtautumisen aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallisuuteen olisi perustuttava seuraaviin yhteisiin periaatteisiin:
 - a) riittävä toimeentulotuki yhteiskunnallisen syrjäytymisen estämiseksi: jäsenvaltioiden on toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti määriteltävä vähimmäistoimeentulo-ohjelmiin liittyvät etuudet ja sosiaaliturva, joiden pitäisi olla helposti saatavilla, ja annettava riittävät varat työkyvyttömiä ihmisiä köyhyydestä irrottamiseksi ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen estämiseksi ja tuettava tätä aktiivisen osallistamisen strategisella suunnitelmalla; toteaa, että aktiiviseen osallistamispolitiikkaan sisältyy sosiaaliturvajärjestelmien entistä parempi tasapuolisuus ja siinä tarjotaan erityisiä lisätoimenpiteitä (esim. kuntoutus, koulutus, neuvonta, lastenhoito, asuminen, kielenopetus siirtolaisille ja tukipalvelut), joiden avulla ihmiset voivat viettää arvokasta elämää;

Torstai 9. lokakuuta 2008

- b) yhteys osallisuutta edistäviin työmarkkinoihin: aktiivisen osallisuuden politiikalla pitäisi pyrkiä edistämään vakaita ja korkeaa osaamista vaativia töitä, parantamaan työpaikkojen houkuttelevuutta, luomaan korkealaatuisia työpaikkoja ja edistämään työterveyttä ja -turvallisuutta, lisäämään tuottavuutta ja tukemaan aktiivisesti kaikkein huonoimmassa asemassa olevia, antamaan erityistä tukea ja palveluita työllistyvyyden parantamiseksi ja auttamaan ihmisiä pysymään työmarkkinoilla, kehittämään yrittäjyyttä ja antamaan tukea työnohjausta, korkeatasoista opetusta, ammatillista koulutusta, jatkokoulutusta ja mahdollisuuksia elinikäiseen oppimiseen sekä henkilökohtaista neuvontaa, erityisapua ja työllisyyden tukea silloin, kun se on ehdottoman tärkeää haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten vammaisille työntekijöille;
- c) yhteys laadukkaiden palveluiden entistä parempaan saatavuuteen: peruspalveluiden (sosiaalipalveluiden ja yleistä (taloudellista) etua koskevien palveluiden) saatavuutta, kohtuuhintaisuutta, avoimuutta, yleisyyttä ja laatua on parannettava yhteiskunnallisen ja alueellisen koheesion varmistamiseksi, perusoikeuksien takaamiseksi ja ihmisarvoisen elämän turvaamiseksi erityisesti heikossa asemassa oleville ja huono-osaisille yhteiskuntaryhmille, kuten vammaisille, ikääntyneille, yhden vanhemman perheille ja suurille perheille, ja palvelut on suunniteltava siten, että niissä otetaan huomioon erilaisten ryhmien tarpeet; julkisten ja yhteiskunnallisten palveluiden yksityistämistä on vältettävä, jotta niiden kohtuuhintaisuus, laatu ja saatavuus voidaan turvata kaikille kansalaisille;
- d) sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen, syrjimättömyys ja aktiivinen osallistuminen: aktiivisen osallisuuden politiikalla on varmistettava miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistäminen ja kaikenlaisen syrjinnän poistaminen kaikissa edellä mainituissa aktiiviseen yhteiskunnalliseen osallistumiseen liittyvissä yhteyksissä; aktiivinen osallistuminen: hyviä hallintotapoja sekä kaikkien alan toimijoiden osallistumista ja integraatiota olisi edistettävä ottamalla välittömästi mukaan kaikki köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden koettelemat ihmiset sekä kansallisella tasolla että unionin tasolla ottaen erityisesti huomioon äärimmäisessä köyhyydessä elävät ihmiset, ja strategioiden kehittämiseen, hallintoon, toteuttamiseen ja arviointiin on samoin otettava mukaan työmarkkinaosapuolet ja kansalaisjärjestöt sekä tiedotusvälineet;
3. katsoo, että neuvoston suositusta 92/441/ETY on laajennettava ja päivitettävä unionin sosiaalisen todellisuuden kartoittamisen tulosten ja aktiivisen osallisuuden politiikan kokonaisvaltaisen lähestymistavan perusteella ja että kyseisessä suosituksessa pitää ottaa asianmukaisesti huomioon väestörakenteiden muutokseen ja tietoon pohjautuvaan talouteen ja palvelutalouteen liittyvät uudet sosiaaliset riskit;
4. hyväksyy komission näkemyksen siitä, että aktiivisen osallisuuden kokonaisvaltaisessa lähestymistavassa pitäisi myös kiinnittää erityistä huomiota lasten köyhyyden poistamiseen, terveydenhoitopalveluiden saatavuuteen ja terveydelliseen tilanteeseen liittyvän eriarvoisuuden poistamiseen, julkisiin ja yksityisiin eläkkeisiin liittyvän köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytyneisyyden ratkaisemiseen ja asianmukaisen ja korkealaatuisen pitkäaikaisen hoidon tarjoamiseen;

Riittävät tulot varmistamaan kaikille ihmisarvoisen elämä

5. toteaa, että useimmissa 27 jäsenvaltion EU:n jäsenvaltioissa on vähimmäistoimeentulo-ohjelmat, mutta monissa ei; kehottaa jäsenvaltioita antamaan taatun vähimmäistoimeentulon yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi ja kehottaa niitä vaihtamaan parhaita käytäntöjään; tunnustaa, että sosiaalivakuutusjärjestelmien tapauksessa jäsenvaltioilla on velvollisuus varmistaa, että kansalaiset ovat tietoisia heille myönnettävistä etuuksista ja että he pystyvät hakemaan niitä;
6. pahoittelee erityisesti sitä, että tietyt jäsenvaltiot eivät näytä ottavan huomioon neuvoston suositusta 92/441/ETY, jossa tunnustetaan "ihmisen perusoikeus riittäviin resursseihin ja sosiaaliturvaan, jotta ihmisarvoisen elämä olisi mahdollista";
7. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että sosiaaliturvan taso useimmissa jäsenvaltioissa on jo nyt köyhyysriskirajan alapuolella; korostaa, että toimeentulotukijärjestelmien tärkeimpänä tavoitteena on oltava köyhyydestä irrottautuminen ja auttaminen ihmisarvoiseen elämään; kehottaa komissiota selvittämään, olisiko kaikille myönnettävä ehdoton perustulo tehokas väline köyhyyden torjumiseksi;
8. pyytää komissiota laatimaan yksityiskohtaisen kertomuksen siitä, mahdollistavatko jäsenvaltioiden tulotukea koskevat säännökset (mukaan lukien vähimmäistoimeentulo-ohjelmat ja niihin liittyvät tuet, työttömyysetuudet, työkyvyttömyysetuudet ja perhe-etuudet, valtiolliset eläkejärjestelmät ja lisäeläkejärjestelmät, varhaiseläke-etuudet) unionin köyhyysriskin kynnyksen ylittävät tulot, jotka vastaavat 60 prosenttia kansallisesta keskiarvotulosta;

Torstai 9. lokakuuta 2008

9. ehdottaa, että komission olisi harkittava yhteisten menetelmien luomista vähimmäistoimeentulon ja elinkustannusten laskemiseksi (tavaroiden ja palveluiden kokonaisuus), jotta köyhyysrajaa koskevia laskelmia voidaan vertailla keskenään ja jotta kriteerit tarvittavalle yhteiskunnan väliintulolle voidaan määritellä;
10. korostaa, että naisilla on suurempi riski ajautua äärimmäiseen köyhyyteen kuin miehillä; korostaa, että pysyvä köyhyyden naisistumisen suuntaus tämän päivän eurooppalaisissa yhteiskunnissa osoittaa, että sosiaaliturvajärjestelmien nykyistä kehystä sekä monia unionin sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikoista ei ole suunniteltu vastaamaan naisten tarpeisiin ja eroihin naisten työssä; korostaa, että Euroopassa naisten köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen on vastattava erityisillä, moniosaisilla ja sukupuolten väliset erot huomioon ottavilla politiikoilla;
11. toteaa, että riittävät minimitulojärjestelmät ovat perusluonteinen edellytys sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja kaikkien yhtäläisiin mahdollisuuksiin perustuvalla Euroopan unionille; vaatii jäsenvaltioita varmistamaan riittävät minimitulot työttömyyden ja työsuhteiden välisenä aikana niin, että erityistä huomiota kiinnitetään naisryhmiin, joilla on vastuullaan muitakin tehtäviä;
12. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n minimipalkkajärjestelmätavoitteesta ja maksuihin perustuvasta korvaavien tulojen järjestelmästä, josta annetaan toimeentulotukea, joka on suuruudeltaan vähintään 60 prosenttia keskivertotuloista, ja sopimaan myös aikataulusta, jonka puitteissa kaikkien jäsenvaltioiden on saavutettava tämä tavoite;
13. katsoo, että köyhyyteen ajautumisen riski on naisilla suurempi kuin miehillä, etenkin vanhuksilla, koska sosiaaliturvajärjestelmät perustuvat usein jatkuvan ansiotyön periaatteeseen; vaatii yksilöityä oikeutta riittäviin minimituloihin, jotka eivät riipu työhön liittyvistä sosiaalivakuutusmaksuista;
14. katsoo, että jo työssä käyvien köyhyys merkitsee, että työolosuhteet eivät ole kohtuullisia, ja pyytää toimia, joilla voidaan parantaa kyseistä tilannetta siten, että palkkoilla ja erityisesti minimipalkkoilla – olivat ne sitten sääntömääräisiä tai yhteisesti sovittuja – voidaan estää tuloihin liittyvä köyhyys ja turvata kohtuullinen elintaso;
15. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n minimipalkkatavoitteesta (sääntömääräisistä, valtakunnallisissa, alueellisissa tai alakohtaisissa työehtosopimuksissa sovitusta), jolla tarjotaan palkka, joka on vähintään 60 prosenttia vastaavasta (valtakunnallisesta, alueellisesta jne.) keskivertopalkasta ja lisäksi aikataulusta, jonka puitteissa kaikkien jäsenvaltioiden on saavutettava tämä tavoite;
16. katsoo, että minimipalkkajärjestelmiä olisi täydennettävä yhteiskunnallista osallisuutta edistävin tukitoimenpitein, jotka koskevat mm. asumista, opetusta, koulutusta, uudelleen koulutusta ja elinikäistä oppimista, ja sekä järkevällä taloudenhoidolla ja toimeentulotukijärjestelmillä, joilla katetaan yksittäisten henkilöiden ja kotitalouksien kustannukset siten, että vastataan sekä yksittäisten henkilöiden että perheiden elämiseen liittyviin tarpeisiin ja elinikäiseen oppimiseen liittyviin tarpeisiin kiinnittäen erityistä huomiota yksin asuviin, yksinhuoltajaperheisiin ja suurperheisiin;
17. pyytää jäsenvaltioita tutkimaan niiden usein monimutkaiset ja sotkeutuneet toimeentulojärjestelmien verkostot riippumatta järjestelmien erityisluonteesta (mukaan lukien vähimmäistoimeentulo-ohjelmat ja niihin liittyvät tuet, korvaavien tulojen järjestelmät jne.) järjestelmien saatavuuden, toimivuuden ja tehokkuuden parantamiseksi;
18. katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi tarjota heikossa asemassa oleville ryhmille (kuten esimerkiksi vammaisille tai kroonisia sairauksia sairastaville, yksinhuoltajille tai monilapsisille kotitalouksille) kohdennettuja lisäetuksia, jotka kattavat ylimääräiset kustannukset esimerkiksi henkilökohtaisen tuen, erityispalvelujen, sairaanhoidon ja sosiaalihuollon yhteydessä, ja kehottaa määrittämään esimerkiksi kohtuulliset hinnat muita huonommassa olevien sosiaalisten ryhmien lääkkeille; korostaa tarvetta taata työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeen kohtuullinen taso;
19. tunnustaa itsenäisten ammatinharjoittajien epätasaisen tulonjaon ja sen, että neljännes itsenäisistä ammatinharjoittajista elää köyhyysrajan alapuolella, minkä vuoksi yrittäjille on tarjottava vakiintuneempaa apua köyhyysloukun välttämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

Lasten köyhyyden torjuminen: analyyseistä kohti tavoitteellista politiikkaa ja sen toteuttamista

20. korostaa YK:n lapsen oikeuksia koskevaan yleissopimukseen perustuvan lapsen oikeuksiin liittyvän aineellisen turvallisuuden ja lasten hyvinvoinnin kokonaisvaltaisen käsittelemisen tärkeyttä siten, että perheet ja erityisesti suurperheet voivat hyötyä riittävästä tulotasosta, jonka avulla he voivat tarjota lapsilleen asianmukaisen asumuksen ja riittävän ruokavalion sekä korkealaatuisen terveydenhuollon, sosiaalipalvelujen ja opetuksen riittävän saatavuuden ottaen huomioon lasten tasapainoisen fyysisen ja henkisen kehityksen; tunnustaa kuitenkin, että lasten perustarpeiden pitää olla ensisijaisia jäsenvaltioiden rahoitukseen liittyviin näkökohtiin nähden;

21. vaatii EU:n toimielimiä, jäsenvaltioita ja kansalaisjärjestöjä varmistamaan, että lasten osallisuus järjestetään aina turvallisen ja merkityksellisen osallisuuden peruseriaatteiden mukaisesti;

22. kiinnittää huomiota kokonaisvaltaisten toimintatapojen seuraaviin osiin:

- a) tunnustetaan, että lapset ja nuoret ovat kansalaisia ja heillä on omat oikeutensa yksilöinä ja perheenjäseninä;
- b) taataan, että lapset saavat kasvaessaan tuekseen resurssit ja kaikenlaisen avun heidän emotionaalisten, sosiaalisten, fyysisten, kasvatuksellisten ja kognitiivisten tarpeittensa tyydyttämiseksi, ja annetaan erityisesti keskeistä tukea äärimmäisessä köyhyydessä eläville perheille ja vanhemmille, jotta he saisivat tarvittavat varat velvolluuksiensa täyttämiseksi, millä estetään hankalassa aineellisessa tilanteessa eläviä vanhempia hylkäämästä lapsiaan tai siirtämästä heitä laitoshoitoon;
- c) varmistetaan palveluiden saatavuus ja välttämättömät mahdollisuudet, jotta kaikki lapset voivat lisätä nykyistä ja tulevaa hyvinvointiaan; kiinnitetään myös erityistä huomiota erityistukea tarvitseviin lapsiin (etniset vähemmistöt, maahanmuuttajat, katulapset ja vammaiset lapset) niin, että he voivat käyttää kaikkia mahdollisuuksiaan ja että voidaan estää haavoittuvuus, joka aiheutuu etenkin monen sukupolven köyhyydestä, ja taataan samalla, että lapset saavat koulutusta ja terveydenhuoltoa;
- d) sallitaan lasten yhteiskunnallinen osallistuminen, mukaan lukien heidän iälleen sopivat päätökset, jotka koskevat heidän elämäänsä, sekä yhteiskunta-, vapaa-ajan, liikunta- ja kulttuurielämään osallistuminen;
- e) annetaan rahallista tukea suurperheille väestön vähenemisen estämiseksi ja tuetaan yhtä tai useampia lapsia hoitavia yksinhuoltajia myös muilla toimenpiteillä, joilla pyritään helpottamaan heidän pääsyään tai paluutaan työmarkkinoille, pitäen mielessä sen, että kyseinen tilanne on koko ajan yleistymässä ja että kyseisessä tilanteessa vanhempaan kohdistuvat vaikeudet ovat huomattavasti suurempia kuin kahden huoltajan perheissä;
- f) tunnustaa perheiden roolin lasten hyvinvoinnissa ja kehityksessä;
- g) korostaa, että ottaen kussakin tapauksessa huomioon lapsen edut on tärkeää tukea katulasten, ihmiskaupan kohteiksi joutuneiden lasten ja yksin jääneiden alaikäisten saattamista takaisin yhteen vanhempiensa kanssa; korostaa, että perheenjäsenten yhdistämiseen tulisi liittää erityisiä toimenpiteitä lapsen sopeuttamiseksi uudelleen yhteiskuntaan tapauksissa, joissa sosioekonominen tilanne on johtanut lapsen laittomaan tulonhankintaan ja joka on haitallista lapsen fyysiselle ja moraalille kehitykselle, kuten prostituutio ja huumekauppa; vaatii yhteisiä koordinoituja toimia katulasten ja heidän perheidensä äärimmäisen syrjäytymisen ja köyhyyden perimmäisiin syihin puuttumiseksi, laadukkaiden palveluiden tuomiseksi paremmin heidän ulottuvilleen ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; vaatii neuvostoa sopimaan EU:n laajuisesta sitoumuksesta, joka perustuu parlamentin 16. tammikuuta 2008 hyväksymään päätöslauselmaan "Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia", ja varmistamaan vuoteen 2015 mennessä, että yhdenkään lapsen ei tarvitse elää kadulla;
- h) kannustaa jäsenvaltioita tunnustamaan, että äärimmäisen köyhyyden, haavoittuvuuden, syrjinnän ja sosiaalisen syrjäytymisen noidankehä saattaa lapset, etenkin katulapset, erityiseen vaaraan ja että moniperusteisen puutteenalaisuuden korjaaminen vaatii eriytettyjä ja yksilöllisiä toimia; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään EU:n yhteiset ponnistukset lapsiin kohdistuvan ihmiskaupan ja prostituution, lasten huumeriippuvuuden, lapsiin kohdistuvan väkivallan ja nuorisoriikollisuuden poistamiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

23. kehottaa komissiota tarkastelemaan lasten köyhyyttä ja yhteiskunnallista syrjäytymistä laajemmin EU:n politiikassa, johon olisi otettava sellaiset aiheet kuin siirtolaisuus, vammaisuus, syrjintä, lasten suojeleminen kaikenlaiselta pahoinpitelyltä ja hyväksikäytöltä, lasten ja aikuisten huoltajat, miesten ja naisten tasa-arvo, perheiden tukipalvelut, aktiivinen yhteiskunnallinen osallisuus, pienten lasten hoito ja opetus, elinikäinen oppiminen sekä työelämän ja työn ulkopuolisen elämän yhteensovittaminen;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaasti yhteiskunnallisesti yhtä arvokkaan työn yhtäläisen palkan periaatetta ja kehottaa suorittamaan erityisen analyysin ja uudistamaan sosiaaliturvajärjestelmiä sekä laatimaan EU:n suuntaviivat sosiaaliturvajärjestelmien uudistamiseksi sukupuolten välisen tasa-arvon näkökulmasta, mukaan lukien sosiaaliturvaoikeuksien yksilöllistäminen, sosiaalisen suojelun ja sosiaaliturvapalveluiden mukauttaminen muuttuviin perherakenteisiin ja sen varmistaminen, että sosiaaliturvajärjestelmät toimivat parempana vastavoimana naisten epävarmalle tilanteelle ja vastaavat kaikkein haavoittuvimpien naisryhmien tarpeisiin;
25. pyytää komissiota parantamaan avoimen koordinoitimenetelmän vertailuanalyysiä ja seuranta, vahvistamaan yhteisiä indikaattoreita ja keräämään vertailukelpoista korkealaatuista tietoa ja pitkän aikavälin tilastoja lasten tilanteesta kattaen kaikki lasten köyhyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista koskevan lähestymistavan näkökohdat, lasten ja perheiden asuminen mukaan lukien, jotta lasten hyvinvointia voidaan seurata;
26. kannustaa Eurostatia luomaan yhteyden indikaattoreiden kanssa, joita kehitetään Euroopan unionin perusoikeusviraston tilauksesta seuraamaan EU:n toimien vaikutusta lasten oikeuksiin ja hyvinvointiin; huomauttaa, että komission, perusoikeusviraston ja jäsenvaltioiden on ponnistettava yhdessä voidakseen tehdä yhteistyötä asiaankuuluvien YK:n virastojen, kansainvälisten järjestöjen ja tutkimuskeskusten kanssa unionin lasten tilannetta koskevien vertailukelpoisten tilastotietojen keräämiseksi, kuten edellä mainitussa 16. tammikuuta 2008 annetussa parlamentin päätöslauselmassa esitetään; vaatii jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin noudattaakseen sosiaalisen suojelun komitean Euroopan lapsiköyhyttä ja hyvinvointia koskevan 17. tammikuuta 2008 hyväksytyyn raporttiin suositusta, jossa korostetaan, että jäsenvaltioiden on tarkistettava kansallisella ja alueellisella tasolla käytettävissä olevat erilaiset haavoittuvassa tilanteessa olevia lapsia koskevat tietolähteet;
27. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ennaltaehkäiseviä järjestelmiä, joilla voidaan tunnistaa kriittisiä tilanteita, kuten esimerkiksi tilanteita, joissa vanhemmat voivat menettää kotinsa tai lapset poistetaan äkillisesti koulusta, tai havaita vanhempien omassa lapsuudessaan kokema hyväksikäyttö; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan aktiivista politiikkaa, jolla pyritään estämään lapsia lopettamasta koulunkäyntiä ennenaikaisesti luomalla riskiryhmille tukea tarjoavia mekanismeja;
28. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole tehneet niin, siirtämään paikallisille viranomaisilleen valtuudet laatia ja hoitaa järjestelmiä ongelmallisissa tilanteissa olevien lasten auttamiseksi, jotta voidaan varmistaa järjestelmien paras mahdollinen tehokkuus;
29. tukee komission näkemystä, jonka mukaan nykypäivän erilaisten perherakenteiden ja lasten oikeuksien tasapainoisella huomioimisella saadaan parhaat tulokset lasten köyhyden poistamisessa;
30. pyytää komissiota edistämään asianmukaisesti rahoitettua ja tasapainoista politiikkaa, jolle on asetettu selvät tavoitteet ja jossa otetaan huomioon erityinen kansallinen tilanne ja pyritään puuttumaan ongelmiin varhaisessa vaiheessa;
31. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan keskinäistä oppimista sekä valvontaa, joka koskee lasten köyhyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen poistamiseen tähtääviä onnistuneita ja epäonnistuneita toimia;
32. painottaa sellaisen integroidun ja kokonaisvaltaisen politiikan tärkeyttä, joka koskee muutakin kuin vain aktiivista osallisuutta ja joka kattaa kaikki lapsen ja perheen hyvinvoinnin osa-alueet ja jolla pyritään poistamaan lasten köyhyys ja yhteiskunnallinen syrjäytyminen unionista;
33. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan lasten osallistumiseen liittyviä parhaita käytäntöjä ja kannustamaan lasten osallistumista heidän tulevaisuuttaan koskevien päätösten tekemiseen, sillä lasten osallistumisen avulla voidaan hyödyntää lasten näkökulmaa parhaalla mahdollisella tavalla;

Torstai 9. lokakuuta 2008

34. pitää myönteisenä komission ja jäsenvaltioiden sitoutumista lapsen oikeuksista tehtyyn YK:n yleissopimukseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään selvän yhteyden lapsen oikeuksia koskevan asialistan ja lapsiköyhyyttä ja lasten syrjäytymisen torjuntaa koskevan asialistan välillä, koska lasten köyhyys ja puute rikkovat perustavia ihmisoikeuksia; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon yleissopimuksen komitean suositukset sopimusvaltioiden täytäntöönpanoa koskevien kertomusten ja valtioista riippumattomien järjestöjen vaihtoehtoisten kertomusten osalta, kun jäsenvaltiot valmistelevat yhteiskunnallista osallisuutta koskevia strategioitaan;

35. huomauttaa, että yksinhuoltajia ei pidä asettaa palveluiden ja etuuksien maksamisen osalta huonompaan asemaan kuin pariskuntia, joilla on lapsia;

36. kehottaa jäsenvaltiota kehittämään lasten köyhyyden vähentämiseksi ja torjumiseksi eriytettyyn lähestymistapaan perustuvia kansallisia strategioita siten, että otetaan huomioon köyhyystason vaihtelut, jotka liittyvät alueeseen ja lasten ikään;

37. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki lapset ja perheet, mukaan lukien köyhyydestä ja yhteiskunnallisesta syrjäytymisestä kärsivät lapset ja perheet, voivat käyttää korkealaatuisia sosiaalihuollon palveluita, joiden yhteydessä ymmärretään selvästi köyhyyden vaikutus perheisiin, mukaan lukien lasten hyväksikäytön ja pahoinpitelyn lisääntyneet riskit ja niiden vaikutukset;

Yhteiskunnallista osallisuutta edistäviä työmarkkinoita tukeva työllisyyspolitiikka

38. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan työssä käyminen on paras keino köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen välttämiseksi, mutta että se ei aina takaa niiden välttämistä, sillä virallisten tilastojen mukaan 8 prosenttia unionin työssäkäyvistä elää köyhyysriskirajalla; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita panemaan direktiivin 2000/78/EY tehokkaasti täytäntöön;

39. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaammin yhteisön voimassa olevaa lainsäädäntöä työllisyyden ja sosiaaliasioiden osalta;

40. huomauttaa, että unionissa on 20 miljoonaa köyhyydestä kärsivää työssäkäyjää, joista suurin osa on naisia, joten 6 prosentilla koko väestöstä ja 36 prosentilla työväestöstä on riski ajautua työtätekevien köyhyyteen; vaatii jäsenvaltioita sopimaan minimipalkkaa koskevasta lainsäädännöstä aktiivisen osallisuuden erottamattomana osana;

41. korostaa, että osa-aikaisen työn osuus unionissa on naisilla 31 prosenttia ja miehillä 7,4 prosenttia; korostaa, että naisten osa-aikainen työ on usein vain mitätöntä ja marginaalista osa-aikatyötä, josta maksetaan pieni korvaus ja joka tarjoaa riittämättömän sosiaaliturvan; huomauttaa, että naisilla on näin ollen suurempi riski ajautua köyhyyteen, etenkin vanhuudessa, koska osa-aikaisesta työstä maksettavat eläkkeet eivät usein riitä itsenäiseen elämään;

42. katsoo, että aktiivisen osallisuuden mahdollistamiseksi työmarkkinoilla on toteutettava heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä koskevia erityisiä toimenpiteitä,

i) tukemalla henkilökohtaista kehitystä opetuksen, koulutuksen ja elinikäisen oppimisen, atk-taitojen hankkimisen ja arvioinnin avulla sekä perheiden vakauden, sosiaalisen integraation ja osallisuuden kautta ennen työllistymistä niin, että tunnustetaan yksilön merkittävä oma vastuu yhteiskuntaan integroitumisessa ja kannustetaan siihen;

ii) tarjoamalla mahdollisimman tehokas tietojen saanti ja yksilöllinen tie varmaan ja vakaaseen ja korkeaa osaamista vaativaan työhön kunkin tarpeiden ja kykyjen mukaan; poistamalla esteet, jotka estävät ihmisten paluuta työmarkkinoille niin, että kiinnitetään erityistä huomiota yhden vanhemman perheisiin, ja tuetaan vähittäistä eläkkeelle jääntä iäkkäiden ihmisten tulojen lisäämiseksi ja heidän köyhyytensä estämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

iii) toteuttamalla tukitoimia työllisyyden ja työmarkkinoilla pysymisen tukemiseksi (esimerkiksi työssä taapahtuvan koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla); kehittämällä yrittäjyyttä ja työmalleja, joiden avulla syrjäytyneet voivat päästä työhön tai työmarkkinoille ja joiden avulla sovitetaan yhteen työllisyys ja sosiaalisesti huonomman aseman käsittelyyn liittyvät toimet (esim. asunnottomuus, hoitovelvollisuudet tai terveysongelmat);

iv) seuraamalla eläkeikäisten ihmisten siirtymistä pois työelämästä vapautuvien työpaikkojen osalta:

43. katsoo, että työnteon kannattavuutta edistävässä politiikassa olisi käsiteltävä alipalkkaisuutta sekä alhaisten palkkojen ja palkattomuuden kierrettä työmarkkinoiden alemmilla tasoilla, joilla yksilöt ajautuvat turvattomien, huonosti palkattujen, huonolaatuisten, heikosti tuottavien työpaikkojen ja työttömyyden ja/tai toimettomuuden välillä; korostaa, että työttömyyteen liittyvää joustavuuden tarvetta sekä sosiaalietuuksia olisi käsiteltävä ensisijaisina seikkoina; katsoo, että sosiaaliturvajärjestelmien olisi aktiivisesti motivoitava ihmisiä etsimään uusia työmahdollisuuksia ja rohkaistava samalla muutokseen pienentämällä tulotason alenemista ja tarjoamalla koulutusmahdollisuuksia; kehottaa poliittisia päätöksentekijöitä hyödyntämään joustoturvan käsitettä työnteon kannattavuutta edistävissä politiikassaan;

44. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen "aktivoivaa politiikkaa", joka perustuu edunsaajien kannalta liian rajalliseen valinnaisuuteen ja ehdollistaviin sääntöihin ja pakottaa ihmiset huonolaatuisiin töihin, jotka eivät takaa kunnollista elintasoja;

45. ehdottaa, että yksityishenkilöiden henkilökohtaisen vastuun ja sosiaaliavun tarjoamisen välille löydetään tasapainoinen suhde, jotta kaikki voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskunnan toimintaan;

46. korostaa neuvoston kantaa, jonka mukaan aktiivisella työmarkkinapolitiikalla olisi edistettävä "hyvää työtä" ja yhteiskunnallista liikkuvuutta ja tarjottava perusta säännönmukaiseen, kannattavaan työllisyyteen ja asianmukaiseen sosiaaliseen suojeluun sekä ihmisarvoisiin työoloihin ja palkkaukseen;

47. korostaa sosiaalitalouden, sosiaaliyritysten, voittoa tavoittelemattoman sektorin ja julkisen työvoimasektorin mahdollisuuksia luoda tuettuja työllistymismahdollisuuksia ja tarjota työympäristöjä heikossa asemassa oleville ryhmille, ja korostaa, että jäsenvaltioiden ja yhteisön politiikan (Euroopan sosiaalirahaston, alue- ja koheesiorahastojen jne.) pitääkin tutkia ja tukea parhaalla mahdollisella tavalla kyseisiä mahdollisuuksia;

48. yhtyy komission näkemykseen siitä, että aktiivisen osallisuuden politiikan on tarjottava toimeentulotukea ja tukitoimia henkilöille, jotka eivät erilaisten syiden (kuten esimerkiksi vakavan vammaisuuden, iän tai työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen tai sukupolvelta toiselle siirtyvän köyhyyden ja/tai syrjinnän, perhe- tai hoitovelvollisuuksien taakan tai paikallisen alueen köyhyyden) takia voi tehdä työtä, jotta köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen voidaan torjua ja jotta tällaiset henkilöt voivat elää ihmisarvoista elämää ja osallistua yhteiskunnan toimintaan;

49. kehottaa jäsenvaltioita vähentämään vähän ansaitseviin ja myös keskituloisiin kohdistuvia verotuksellisia paineita, jotta työntekijöiden joutuminen köyhyyssloukkuihin voidaan välttää ja jotta pimeän työvoiman käyttö voidaan estää;

50. kiinnittää huomion Euroopassa tapahtuviin yhteiskunnallisiin muutoksiin, jotka muuttavat kotitalouksien sosiaalista rakennetta; kehottaa ottamaan kyseiset muutokset huomioon, jotta voitaisiin poistaa tekijät, jotka estävät avoliitossa ja yhdessä elävien pariskuntien työttömien osapuolten työelämään pääsyä;

51. katsoo, että sosiaalitalouden ja sosiaaliyritysten on tarjottava asianmukaiset työolosuhteet ja asianmukainen korvaus ja että niiden on myös edistettävä sukupuolten välistä tasa-arvoa ja syrjinnän vastaista politiikkaa (kuten esimerkiksi sukupuolten välisten palkkauserojen kaventamista, työehtosopimusten ja vähimmäispalkkojen noudattamista ja yhdenvertaista kohtelua);

52. ottaa huomioon, että korkeakoulutukseen osallistumista lisäävistä myönteisistä toimista huolimatta jäsenvaltioita pitäisi rohkaista ylläpitämään ja ottamaan käyttöön työhön perustuvia oppisopimuskoulutusohjelmia; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään työharjoittelua koskevaa yhdenmukaista politiikkaa, jolla tarjotaan vähimmäistakuut ja asianmukainen korvaus, ja kehottaa lisäksi torjumaan nykyistä suuntausta, jossa työpaikat naamioidaan palkattomaksi työharjoitteluksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

53. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään unionin kaikissa koulutusjärjestelmissä yhdenmukaisen menettelyn liittyen ammatilliseen suuntautumisprosessiin käyttäen pohjana samanlaisia koulutusmalleja, joiden avulla voidaan mahdollistaa nuorten pääsy koulutukseen heidän valitsemillaan työhön suuntautuvilla aloilla heidän urakehityksensä puitteissa; korostaa, että koulutusjärjestelmien tulee perustua tutkintojen ja ammatillisten todistusten vastavuoroiseen tunnustamiseen ja sen tulisi käsittää myös kieltenopetus yhteisön sisäisten viestintäongelmien poistamiseksi; katsoo, että uudelleen koulutuksessa on saavutettava tasapaino henkisen ja ammatillisen hyvinvoinnin välillä niin, ettei ammatillista uudelleen koulutusta pidetä ammatillisen kehityksen haittana tai esteenä;

54. korostaa tarvetta edistää nuorten, vanhojen ja maahanmuuttajien aktiivista osallistumista kaikissa osallistavien työmarkkinoiden luomiseen tähtäävissä toimissa; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kiireellisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan taistella pimeää työvoimaa, lasten pakkotyötä ja työntekijöiden väärinkäyttöä vastaan, ja poistamaan harhaanjohtavan sekaannuksen taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton ja turvapaikanhaun välillä sekä sekaannuksen näiden ja laittoman maahanmuuton välillä; kehottaa jäsenvaltioita antamaan lainsäädäntöä, jotta värvääjät eivät voi käyttää hyväkseen heikossa asemassa olevia työntekijöitä, ja kehottaa niitä allekirjoittamaan ja ratifioimaan YK:n yleissopimuksen kaikkien siirtolaistyöläisten ja heidän perheidensä oikeuksista;

Laadukkaiden palvelujen tarjoaminen ja niiden saatavuuden varmistaminen heikossa asemassa oleville ja huono-osaisille

55. panee tyytyväisenä merkille komission näkemyksen, jonka mukaan lakisääteisten ja täydentävien sosiaaliturvajärjestelmien, terveyspalvelujen ja yleishyödyllisten sosiaalipalvelujen on oltava ennaltaehkäiseviä ja yhteiskunnan koheesiota luovia, edistettävä yhteiskunnallista osallisuutta ja turvattava perusoikeudet; korostaa tarvetta varmistaa korkealaatuinen, helposti saatavissa oleva ja kohtuuhintainen ja pitkäaikainen hoito sitä tarvitseville ja tarvetta tukea kyseistä hoitoa tarjoavia tahoja; kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan ja käsittelemään ongelmat, jotka kohdistuvat huoltajiin, jotka joutuvat usein jäämään työmarkkinoiden ulkopuolelle;

56. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan kaikilla yleishyödyllisillä palveluilla, mukaan lukien verkostoaloilla, kuten liikenteellä, televiestinnällä, energialla ja muilla julkisilla palveluilla ja rahoituspalveluilla, pitäisi olla tärkeä rooli yhteiskunnallisen ja alueellisen koheesion turvaamisessa ja että niiden pitäisi edistää aktiivista osallisuutta;

57. painottaa, että tavaroiden ja palveluiden saatavuuden pitäisi olla unionin jokaisen kansalaisen oikeus, ja kannattaa siksi komission ehdotusta horisontaaliseksi direktiiviksi, jolla täydennetään direktiiviä 2000/78/EY ja joka kattaa kaikenlaisen syrjinnän Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklassa mainittujen syiden perusteella, ja katsoo, että sen pitäisi auttaa vastustamaan syrjintää työn ulkopuolisilla elämän aloilla ottaen huomioon vammaisuuteen, ikään, uskontoon tai vakaumukseen tai seksuaaliseen suuntautumiseen liittyvä syrjintä; katsoo samalla, että tulisi saavuttaa lisää edistystä yhteisön nykyisten syrjinnän vastaisten direktiivien täytäntöönpanossa;

58. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan sosiaalisia maksuluokkia haavoittuvassa asemassa oleville esimerkiksi liittyen energiaan, julkiseen liikenteeseen ja mikrolainojen saantiin aktiivisen osallisuuden edistämiseksi, ja kehottaa harkitsemaan ilmaista terveydenhoitoa ja koulutusta taloudellisista ongelmista kärsiville;

59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yleispalveluvelvoitteita (kuten esimerkiksi televiestintä- ja postipalveluita), jotta keskeisten palveluiden saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta voidaan vahvistaa ja jotta julkisten palveluiden kohdennetuissa velvoitteissa voidaan ottaa paremmin huomioon huonossa ja heikossa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien tarpeet;

60. kehottaa neuvostoa sopimaan EU:n laajuudesta sitoutumisesta asunnottomuuden poistamiseksi vuoteen 2015 mennessä ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään integroitua politiikkaa, jolla varmistetaan laadukas ja kohtuuhintainen asuminen kaikille; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan "hätäsuunnitelmia" talven varalle osana laajempaa asunnottomuusstrategiaa sekä perustamaan virastoja, joiden tehtävänä on tarjota asuntoja syrjinnästä kärsiville ryhmille; ehdottaa asunnottomuuden ja huonojen asuinolojen yleisyyttä koskevan vertailukelpoisen tiedon keräämistä; kehottaa komissiota laatimaan asunnottomuutta koskevan EU:n yhteisen määritelmän ja julkaisemaan vuosittaiset selvitykset jäsenvaltioissa toteutetuista toimista ja saavutetuista kehityksestä asunnottomuuden ratkaisemiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

61. kehottaa jäsenvaltioita vähentämään lapsiköyhyyttä 50 prosentilla vuoteen 2012 mennessä ja kehottaa käyttämään vähennyksen mittaamiseen indikaattoreita, jotka eivät liity ainoastaan talouteen, ensimmäisenä askeleena lapsiköyhyyden poistamiseksi unionista, ja kehottaa osoittamaan riittävästä varoja tämän tavoitteen saavuttamiseen; katsoo, että tämän vähennyksen mittaamiseen käytettävissä indikaattoreissa olisi otettava erityisesti huomioon äärimmäisessä köyhyydessä elävien perheiden lapset;
62. korostaa, että on tärkeää edistää sellaisia integroituja palveluja, joissa otetaan huomioon köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen monimuotoisuus ja käsitellään esim. yhteyttä köyhyyden ja asunnottomuuden välillä ja samalla tavoin väkivaltaa, terveyttä ja mielenterveyttä, koulutustasoa, yhteiskunnallista ja yhteisöllistä integraatiota, informaatioteknologian ja infrastruktuurin saavuttamattomuutta ja ”digitaalisen kuilun” syvenemistä;
63. kehottaa jäsenvaltioita omaksumaan lähestymistavan, jonka mukaan terveys otetaan huomioon kaikessa politiikassa, ja kehittämään integroitua sosiaali- ja terveydenhuoltopolitiikkaa terveydenhuollon tarjontaan sekä ennaltaehkäisyyn ja terveydelliseen tilanteeseen liittyvän eriarvoisuuden ehkäisemiseksi etenkin heikossa asemassa olevien tai kaikkein vaikeimmin saavutettavien ryhmien osalta;
64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään vapaaehtoistoimintaa ja auttamaan sellaisten ihmisten yhteiskunnallista osallisuutta, jotka ovat etäännyneet työmarkkinoista tai jotka eivät enää vaikuta työmarkkinoilla;
65. panee tyytyväisenä merkille komission keskittymisen palveluiden parempaan saatavuuteen (käyttömahdollisuudet ja kohtuuhintaisuus ja parempaan laatuun (käyttäjien osallistuminen, seuranta, toiminnan arviointi, hyvät työolot, tasa-arvoa noudattava työhönotto ja palvelutarjonta, palveluiden koordinointi ja integrointi ja riittävä fyysinen infrastruktuuri);
66. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan julkisten palveluiden koordinoitua ja etenkin lapsille ja aikuisille suunnattujen palveluiden välisiä yhteyksiä; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön vanhempien tukiohjelmia sellaisilla aloilla, joilla köyhyys johtaa tiedonpuutteeseen liittyen lasten kasvatukseen, ja kehottaa takaamaan riittävät varat lapsille tarkoitetuille auttaville puhelimille; korostaa, että lasten ja perheiden julkisten palveluiden yhteydessä on taattava, että on olemassa oikeat rakenteet, kannustimet, suoritumista ohjaavat järjestelmät, rahoitusvälineet ja työntekijät, että ensimmäisen vaiheen työntekijöillä on oikeanlainen ammattitaito, tieto ja luottamus niin, että se voi auttaa ennaltaehkäisyä ja aikaisten toimien parantamisessa ja että kaikki palvelut vastaavat käyttäjien ja erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien perheiden tarpeisiin;
67. kehottaa jäsenvaltiota kiinnittämään entistä suurempaa huomiota siihen tosiseikkaan, että leikkaukset, jotka kohdistuvat tiettyihin palveluihin, kuten esimerkiksi ruokarahaan, ilmaisiin koulumateriaaleihin ja koulukuljetuksiin sekä keskeisiin vapaa-ajan toimintoihin ja koulusta riippumattomiin oppimahdollisuuksiin, voivat johtaa suoraan sosiaaliseen syrjäytymiseen ja etenkin heikommassa asemassa olevien lasten sosiaaliseen syrjäytymiseen; korostaa, että jäsenvaltioiden on taattava tasavertaiset mahdollisuudet kaikkien lasten integroimiseksi koululiikuntaa koskevan aktiivisen politiikan ja tietoteknologian saatavuuden avulla; kehottaa komissiota sisällyttämään lapsille suunnatut palvelut, kuten esimerkiksi lastenhoidon, koulukuljetukset ja kouluateriat, yleishyödyllisiin sosiaalipalveluihin;
68. panee tyytyväisenä merkille vammaisten pääsyn pois laitoshoidosta, mutta huomauttaa, että se edellyttää tukea kattaville yhteisöpohjaisille ja korkealaatuksille tuki- ja hoitopalveluille, jotka edistävät itsenäistä elämää, oikeutta henkilökohtaiseen avustajaan, omien rahojen itsenäistä hallintaa sekä täysipainoista osallistumista yhteiskunnalliseen elämään;
69. korostaa, että jäsenvaltioiden on edistettävä kattavien paikallisten, alueellisten ja kansallisten ikään-tymisstrategioiden kehittämistä;
70. uskoo, että toimia on lisättävä jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla perheväkivallan sekä lasten ja vanhusten hyväksikäytön tunnistamiseksi, tutkimiseksi ja kitkemiseksi;
71. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään entistä rakentavamman lähestymistavan huumausainepolitiikkaan painottaen rikosoikeudellisten seuraamusten sijaan valistusta ja riippuvuuden hoitoa;
72. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle julkisen terveydenhuollon toimet, joilla pyritään torjumaan suoraan eriarvoisuutta, joka liittyy terveyteen ja terveyspalveluiden saatavuuteen useiden etnisten vähemmistöjen osalta;

Torstai 9. lokakuuta 2008

73. toteaa, että alkoholin ja huumeiden väärinkäyttö voi johtaa kaikissa jäsenvaltioissa rikollisuuteen, työttömyyteen ja yhteiskunnalliseen syrjäytymiseen; ei siksi hyväksy sitä, että monille henkilöille tällaisen hoidon ja neuvonnan saanti on mahdollista ainoastaan vankilajärjestelmän kautta;

74. korostaa, että vammaisia on monenlaisia, kuten liikuntarajoitteiset, näkövammaiset, kuulovammaiset, mielenterveysongelmista kärsivät, kroonisesti sairaat ja oppimisvaikeuksista kärsivät ihmiset; korostaa, että monivammaisilla on erityisiä ongelmia samoin kuin moninkertaisesta syrjinnästä kärsivillä henkilöillä;

75. pyytää estämään mielenterveysongelmista kärsivien ja oppimisvaikeuksista kärsivien ihmisten leimautumisen, edistämään mielenterveyttä ja hyvinvointia, ehkäisemään mielenterveysongelmia sekä lisäämään hoitoon myönnettäviä varoja;

76. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön ihmiskaupan ja syrjinnän vastaista lainsäädäntöä ja erityisesti allekirjoittamaan, ratifioimaan ja panemaan täytäntöön Euroopan neuvoston yleissopimuksen toimista ihmiskaupan vastustamiseksi;

77. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita takaamaan ihmisoikeuksiin perustuvan, pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n yleissopimuksen ja muun asiaan kuuluvan ihmisoikeuslainsäädännön mukaisen turvapaikkapolitiikan ja samalla pyrkimään lopettamaan turvapaikanhakijoiden riippuvuuden sosiaalivastuksista sallimalla heidän tehdä työtä sekä harkitsemaan uusien laillisten maahanmuuttoreittien kehittämistä;

Politiikan koordinoinnin parantaminen ja kaikkien alan toimijoiden osallistuminen

78. pahoittelee sitä, ettei sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa komission yhteisessä kertomuksessa vuodelta 2008 korosteta riittävästi köyhyyden ja yhteiskunnallisen syrjäytymisen poistamista;

79. yhtyy komission näkemykseen, jonka mukaan aktiivisen osallisuuden lähestymistavan on edistettävä integroitua täytäntöönpanoa EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla sekä alueellisella ja paikallisella tasolla sisällyttäen toimintaan kaikki asianomaiset toimijat (työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt, paikalliset ja alueelliset viranomaiset jne.) ja tarjottava myös heikossa asemassa oleville ihmisille mahdollisuus aktiiviseen osallistumiseen strategioiden kehittämisessä, hallinnassa, toteuttamisessa ja arvioinnissa;

80. painottaa, että Euroopan tasolla tarvitaan yhtenäisiä toimenpiteitä kaikenlaisten vähemmistöihin, vammaisiin ja vanhuksiin kohdistuvien väärinkäytösten estämiseksi ja rankaisemiseksi luotaessa eri aloja koskevia konkreettisia toimia, joiden avulla voidaan vähentää kyseisten yhteiskuntaryhmien haavoittuvaisuutta, myös aineellisten näkökohtien osalta;

81. kehottaa neuvostoa ja komissiota tehostamaan strategiaa köyhyyden poistamiseksi ja yhteiskunnallisen osallisuuden edistämiseksi Euroopan sosiaalisessa toimintaohjelmassa vuoksiksi 2008–2012; vaatii sosiaalista suojelua ja yhteiskunnallista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän seuraavan kierroksen puitteissa selvempää sitoutumista uuteen, dynaamiseen ja tehokkaaseen yhteisön strategiaan, jossa asetettaisiin mielekkäitä tavoitteita ja luotaisiin tehokkaita välineitä ja seuranta köyhyyden, sosiaalisen syrjäytymisen ja eriarvoisuuden torjumiseksi; kehottaa neuvostoa ja komissiota torjumaan eri koordinoitiprosesseihin liittyviä ongelmia (Lissabonin strategia, EU:n kestävä kehityksen strategia, avoin koordinoitimenetely sosiaalisen osallisuuden ja sosiaaliturvan alalla), jotta saataisiin aikaan selvä sitoumus köyhyyden poistamiseen ja jotta voitaisiin edistää sosiaalisen osallisuuden ottamista huomioon kaikilla näillä politiikan aloilla;

82. pyytää komissiota, sosiaalisen suojelun komiteaa ja jäsenvaltioita asettamaan erityiset sukupuolten välisen tasa-arvon tavoitteet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, mukaan lukien toimintaohjelma niiden naisryhmien tukemiseksi, joilla on suurempi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riski, kuten muiden kuin perinteisten ja yksinhuoltajaperheiden, siirtolaisnaisten, pakolaisnaisten ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten, iäkkäämpien naisten ja vammaisten naisten, tukemiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

83. rohkaisee työmarkkinaosapuolia jatkamaan toimia, jotka ne ovat aiemmin käynnistäneet Joint Social Partner Analysis -tutkimuksen ja vuosien 2006–2008 työohjelmien yhteydessä heikossa asemassa olevien ihmisten integroimiseksi työmarkkinoille; katsoo, että toisaalta työmarkkinaosapuolien työmarkkinoihin liittyviä toimia on hallinnoitava aiempaa tehokkaammin ja toisaalta yhteiskunnalliseen osallisuuteen liittyvää yhteiskunnallista vuoropuhelua (kansalaisjärjestöt jne.) on myös laajennettava koskemaan myös muita alueita kuin vain työllisyyttä;

84. tukee komission näkemystä, jonka mukaan suosituksen 92/441/ETY ja sosiaalista suojelua ja yhteiskunnallista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän tarkistamisen osalta käytössä pitäisi olla asianmukaisia indikaattoreita (esimerkiksi tilastollista tietoa keskimääräisistä käytettävissä olevista tuloista, kotitalouksien kulutuksesta, hintatasoista, vähimmäispalkoista, vähimmäistoimeetulo-ohjelmista ja niihin liittyvistä eduista); katsoo, että sosiaalista osallisuutta koskevien strategioiden toteutuksen seuraamisen ja arvioinnin sekä jäsenvaltioiden edistymistä käsittelevien kertomusten tulisi osoittaa, kunnioitetaanko perusoikeutta riittäviin varoihin ja sosiaaliseen tukeen, joiden avulla ihmiset voivat elää arvokkaasti, myös alueellisella tasolla;

85. pitää myönteisenä komission tiedonantoa ”Uudistettu sitoumus sosiaaliseen Eurooppaan: sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevan avoimen koordinoitimenetelmän vahvistaminen” (KOM(2008)0418), jossa ehdotetaan sosiaalisen avoimeen koordinoitimenetelmän vahvistamista parantamalla sen näkyvyyttä ja työmenetelmiä ja vahvistamalla sen yhteyksiä muihin politiikan aloihin; pitää erityisen myönteisenä komission ehdotuksia sellaisten tavoitteiden asettamisesta, jotka koskevat köyhyyden poistamista (yleisesti sekä lapsiköyhyyden, työssäkäyvien köyhyyden ja pitkäaikaisen jatkuvan köyhyyden poistamista), ja sen ehdotuksia eläkkeiden takaamasta vähimmäistulotasosta ja terveydenhoitopalvelujen saatavuudesta ja laadusta (lapsikuolleisuuden vähentäminen, terveydentilan parantaminen ja odotettavissa olevan eliniän piteneminen jne.);

86. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tehokkaisiin toimenpiteisiin lastenhoitopalveluita koskevien Barcelonan tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään laatimaan suosituksia siitä, miten vastata hoitopalveluiden tarpeeseen unionissa (erityisesti lastenhoidon sekä muiden huollettavien hoidon järjestäminen ja rahoittaminen), ja kehottaa asettamaan tarkkoja tavoitteita pyrkimyksenä tarjota lastenhoitopalveluita 90 prosentille lapsista syntymästä aina kouluikään saakka koko unionissa sekä riittävästi hoitopalveluita muille huollettaville vuoteen 2015 mennessä; korostaa, että kaikkien palveluiden tulisi olla hintojen kohtuullisuutta, saatavuutta ja hyvää laatua koskevien kriteerien mukaisia, jotta lasten kasvataminen ja huollettavien hoitaminen ei enää muodostaisi erityistä naisten ”köyhyysriskiä”;

87. korostaa, että kauimpana työmarkkinoista olevien tulisi hyötyä enemmän yhteisön ohjelmista, kuten Euroopan sosiaalirahastosta ja Equal-aloitteesta; kehottaa komissiota arvioimaan rakennerahastojen panosta avoimen koordinoitimenetelmän tavoitteiden saavuttamisessa sosiaalista osallisuutta koskevien indikaattoreiden perusteella ja kehottaa kannustamaan uuden Euroopan sosiaalirahastoa koskevan asetuksen säännösten soveltamista ja käyttämään Progress-rahoitusta aktiivista osallisuutta tukeviin toimiin; kehottaa myös tutkimaan mahdollisuutta erottaa Euroopan sosiaalirahaston varoja tai määrittää erityinen budjetti tätä alaa koskevalle yhteisön aloitteelle; uskoo tämän edistävän myös köyhyyden torjunnan hyviä käytäntöjä koskevan verkoston luomista ja jäsenvaltioiden välistä kokemusten vaihtoa;

88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuoden puitteissa toteutettaviin tehokkaisiin toimiin, mikä merkitsisi huomattavaa edistysaskelta kohti köyhyyden torjumisen pitkän aikavälin tavoitetta;

89. kehottaa komissiota tukemaan lasten mielekästä ja turvallista osallistumista kaikkiin heitä koskeviin asioihin ja takaamaan kaikille lapsille tasavertaiset osallistumismahdollisuudet;

*

* *

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, alueiden komitealle ja sosiaalisen suojelun komitealle.

Torstai 9. lokakuuta 2008

IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen

P6_TA(2008)0469

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 asiakirjasta ”IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen”

(2010/C 9 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston päätelmät 8. heinäkuuta 2008, erityisesti kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan (IASB) hallinnoinnin osalta,
 - ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kansainvälisistä kirjanpitosstandardeista (IFRS) ja kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan (IASB) hallinnosta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EY) 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1725/2003 muuttamisesta toiminnallisten segmenttien esittämistä koskevan Kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 8 osalta 21. marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1358/2007 ⁽³⁾ sekä 14. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission asetukseksi ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon luonnoksesta komission asetukseksi asetuksen (EY) N:o 809/2004 muuttamisesta niiden tilinpäätösnormien osalta, joiden mukaisesti laaditaan esitteisiin sisältyvät historialliset tiedot, ja luonnoksesta komission päätökseksi kansainvälisesti hyväksytyjen tilinpäätösnormien mukaisesti laadittujen tietojen käytöstä kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden toimesta 14. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämistä tilinpäätösnormeista ja niiden vastaavuudesta IFRS-standardien kanssa esitedirektiivin ja avoimuusdirektiivin täytäntöönpanosäädöksistä annetun ehdotuksen mukaisesti 24. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾, jossa määritellään ehdot, joiden perusteella EU on hyväksynyt lähentämis- ja vastaavuuksprosessin IFRS-standardien, sellaisina kuin EU on ne hyväksynyt, ja US GAAP -standardien välillä,
 - ottaa huomioon kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan säätöön (IASCF) heinäkuussa 2008 julkaisteman asiakirjan ”Review of the Constitution – Public Accountability and the Composition of the IASB – Proposals for Change” (IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen),
 - ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että liikkeeseenlaskijoiden edellytetään EU:ssa soveltavan konsolidoituihin tilinpäätöksiinsä kansainvälistä kirjanpitoa;

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ EUVL L 304, 22.11.2007, s. 9.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 116.

⁽⁷⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Torstai 9. lokakuuta 2008

1. panee merkille, että IASCF on esittänyt valvontaryhmän perustamista; katsoo, että valvontaryhmällä olisi oltava oikeus suositella ehdokkaita valtuutetuiksi henkilöiksi ja sen olisi oltava vastuussa näiden valinnan hyväksymisestä sovitun nimitysmenettelyn jälkeen;
2. kehottaa valvontaryhmää osallistumaan IASB:n esityslistan laatimiseen avoimuuden ja vastuunalaisuuden varmistamiseksi; toteaa, että myöhemmin toteutettavaan kirjanpitostandardien määrittämisprosessiin ei pitäisi aiheuttomasti puuttua ja sen toteuttamisen yhteydessä olisi kuultava täysimääräisesti kaikkia osapuolia, mukaan luettuna sijoittajia;
3. suhtautuu epäillen mahdollisuuteen perustaa valvontaryhmä tässä vaiheessa, ennen kuin IASB:n hallinnoinnin tarkistamista koskevan kuulemismenettelyn toinen vaihe on käynnistetty ja ilman selkeää käsitystä valvontaryhmän ja IASCF:n välille viimeksi mainitun perussäännössä luotavasta suhteesta;
4. katsoo, että valvontaryhmän olisi heijastettava maailman merkittävimpien valuutta-alueiden tasapainoa ja kulttuurien monimuotoisuutta sekä kehittyneiden ja nousevien talouksien sekä viranomaisille vastuussa olevien kansainvälisten instituutioiden etuja ja toteaa, että valvontaryhmän olisi myös toimittava aktiivisessa roolissa tuloraportoinnin avoimuuden sekä pääomamarkkinoiden kehittämisen ja tehokkaan toiminnan edistämiseksi, syklisyyttä edistävän toiminnan torjumiseksi, rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamisessa ja systeemisten riskien ehkäisemisessä; katsoo, että Baselin pankkivalvontakomitean olisi myös oltava mukana valvontaryhmässä; panee hyväksyvästi merkille ehdotuksen, jonka mukaan valvontaryhmä koostuisi aluksi seuraavista:
 - asiassa toimivaltainen komission edustaja,
 - valvontaviranomaisten kansainvälisen yhteistyöjärjestön (IOSCO) kehittyvien markkinoiden komitean puheenjohtaja,
 - IOSCON teknisen komitean puheenjohtaja (tai varapuheenjohtaja tai arvopaperikomission nimitetty puheenjohtaja, jos yksi seuraavista toimii myös teknisen komitean puheenjohtajana: EU:n arvopaperimarkkinavalvojen komitean puheenjohtaja, Japanin rahoituspalveluviraston johtaja tai Yhdysvaltain arvopaperikomission (SEC) puheenjohtaja),
 - Japanin rahoituspalveluviraston johtaja,
 - Yhdysvaltain SEC:n puheenjohtaja, ja
 - Baselin pankkivalvontakomitean puheenjohtaja;
5. pahoittelee, että Euroopan parlamenttia ei kuultu siitä, että perustetaan kansainvälinen kirjanpitoa käsittelevä neuvoa-antava ryhmä;
6. katsoo, että EU:n rahamarkkinavalvojen olisi myös oltava edustettuina valvontaryhmässä; korostaa, että millään organisaatiolla ei pitäisi olla valvontaryhmässä useamman kuin yhden jäsenen edustus;
7. korostaa valvontaryhmän monimutkaista institutionaalista kehystä; korostaa, että sillä on oltava tehokkaat yhteistyömekanismit, jotta voidaan varmistaa sen toimintakyky ja saavuttaa sen pääasialliset tavoitteet; vaatii tässä yhteydessä, että valvontaryhmän jäsenillä on riittävä toimivalta, jotta voidaan varmistaa, että heitä voidaan pitää poliittisesti vastuuvälillisinä;
8. on huolissaan siitä, että jotkut valvontaryhmän ehdotetuista jäsenistä eivät vaadi kotimaisia liikkeenlaskijoita soveltamaan IFRS:ää; katsoo, että valvontaryhmän jäsenyys voi tulla voimaan vasta, kun on sitouduttu ottamaan IFRS käyttöön kotimaisena standardina; korostaa, että millään maalla ei pitäisi olla valvontaryhmässä useamman kuin yhden jäsenen edustus;
9. panee merkille, että IASCF:n ehdotuksessa esitetään IASB:n laajentamista kahdella jäsenellä niin, että jäsenmäärä olisi 16; pitää laajentamista hyväksyttävänä, koska se voi johtaa tasapainoisempaan IASB:hen erityisesti jos IASCF:n ehdotusta muutetaan varmistamaan rinnakkainen kohtelu maailmanlaajuisesti merkittävimmille valuutta-alueille;

Torstai 9. lokakuuta 2008

10. kehottaa laatimaan parlamentin, neuvoston ja komission välisen yhteisymmärryspöytäkirjan, jotta voidaan määritellä ehdot, joilla lainsäätäjät osallistuvat valvontaryhmän työhön, jos tällainen ryhmä perustetaan tässä vaiheessa;

11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille ja Euroopan arvopaperikomitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Valko-Venäjän tilanne

P6_TA(2008)0470

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 Valko-Venäjän tilanteesta 28. syyskuuta 2008 järjestettyjen parlamenttivaalien jälkeen

(2010/C 9 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Valko-Venäjän tilanteesta ja etenkin 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman poliittisten vastustajien pidätyksistä Valko-Venäjällä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 21. marraskuuta 2006 annetun komission julkilausuman Euroopan unionin valmiudesta uudistaa suhteensa Valko-Venäjään ja sen kansaan osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa (ENP),
 - ottaa huomioon neuvoston puheenjohtajavaltion 26. elokuuta 2008 EU:n puolesta antaman julkilausuman Sergei Parsjukevitšin ja Andrei Kimin vapauttamisesta,
 - ottaa huomioon neuvoston 15. ja 16. syyskuuta 2008 tekemät päätelmät Valko-Venäjistä,
 - ottaa huomioon Etyjin vaalitarkkailuvaltuuskunnan Valko-Venäjistä 29. syyskuuta 2008 antamat alustavat johtopäätökset,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion 30. syyskuuta 2008 antaman julkilausuman Valko-Venäjän presidentinvaaleista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Valko-Venäjällä ei ole enää kansainvälisesti tunnustettuja poliittisia vankeja, sillä maan viranomaiset vapauttivat poliittiset vangit Aljaksandar Kazulinin, Sergei Parsjukevitšin ja Andrei Kimin 16.–20. elokuuta 2008,
- B. ottaa huomioon, että EU pitää poliittisten vankien vapauttamista merkittävänä askeleena siihen suuntaan, että Valko-Venäjä omaksuu demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltion periaatteiden perusarvot, ja että vapauttaminen oli yhtenä ehtona Valko-Venäjän tiettyihin johtaviin poliitikkoihin kohdistettujen rajoitusten uudelleen tarkastelemiselle ja Valko-Venäjän-suhteiden vaiheittaiselle palauttamiselle,
- C. ottaa huomioon, että presidentti Alexander Lukašenka oli 10. heinäkuuta 2008 julkisesti kehottanut toimittamaan vaalit avoimesti ja demokraattisesti ja että hän toisti tämän televisioesiintymisessään 29. elokuuta 2008, jolloin hän lupasi, että vaalit olisivat ennennäkemättömän oikeudenmukaiset,
- D. toteaa, että 28. syyskuuta 2008 pidettäviksi suunniteltujen parlamenttivaalien demokraattinen järjestäminen ja moniarvoisuusseikat tarjosivat EU:n mielestä Valko-Venäjälle uuden mahdollisuuden todistaa kunnioittavansa demokraattisia arvoja ja eurooppalaisia standardeja,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0239.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- E. toteaa, että tässä yhteydessä EU piti myönteisenä Etyjin/demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) tarkkailijoihin turvautumista, korosti sen merkitystä, että tarkkailijat voivat seurata tehokkaasti vaaliprosessin kaikkia vaiheita, äänenlasku mukaan lukien, ja painotti erityisesti opposition oikeuksien takaamisen tärkeyttä sekä vaalikelpoisuuden että vaaleja seuraaviin valtuuskuntiin pääsemisen ja tiedotusvälineissä esille pääsemisen yhteydessä,
- F. ottaa huomioon, että EU oli valmis tarkastelemaan uudelleen Valko-Venäjän johtajiin sovellettavia rajoituksia ja ryhtymään myönteisiin ja konkreettisiin toimiin, jotka johtaisivat vaiheittain Valko-Venäjän suhteiden ennalleen palauttamiseen, mikäli vaalit sujuisivat moitteettomasti,
- G. katsoo, että Valko-Venäjän Yhtenäisten demokraattisten voimien hallitukselle esittämää pyyntöä sitoutua vaaliprosessia koskevaan avoimeen vuoropuheluun ei otettu huomioon; ottaa huomioon, että opposition ehdokkaat olivat huolissaan vaaliprosessin oikeudenmukaisuudesta viitaten siihen, että he eivät luottaneet äänestysprosessiin eivätkä äänenlaskun odotettuun toteuttamiseen,
- H. toteaa, että Etyjin vaalitarkkailijat ilmoittivat alustavissa päätelmissään, että vaikka joitain parannuksia oli tehty, syyskuun 28. päivän 2008 vaalit käytiin tiukassa valvonnassa, kampanjointia oli tuskin lainkaan, äänenlaskua ja ennakköäänestyspaikkojen tulosten kertymistä rasitti avoimuuden puute, minkä vuoksi vaalit eivät lopulta täyttäneet kansainvälisesti tunnustettuja demokraattisia standardeja,
- I. toteaa, että oppositio, joka ei saanut 110 paikasta ainoatakaan, julisti vaalien olleen farssin ja ilmoitti pelkäävänsä, että presidentti Lukašenkan ”kuherruskuukausi” demokratian kanssa on ohi, ja vetosi EU:hun ja Yhdysvaltoihin, jotta nämä eivät tunnustaisi vaalien tuloksia,
- J. ottaa huomioon, että Valko-Venäjän keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja Lidia Jermošina ilmoitti vaalien olleen vapaat ja oikeudenmukaiset,
- K. ottaa huomioon, että 800 opposition kannattajaa protestoi Minskissä myöhään vaalipäivänä;
- ilmaisee tyytymättömyytensä sen johdosta, että poliittiset vangit Aljaksandar Kazulin, Sergei Parsjukič ja Andrei Kim on vapautettu; odottaa kuitenkin edelleen, että he saavat nauttia kaikista Valko-Venäjän perustuslaissa kansalaisille taatuista kansalaisoikeuksista;
 - pitää valitettavana, että EU:n toivoma ja valkovenäläisiä hyödyttävä Valko-Venäjän demokraattisen kehityksen merkittävä edistyminen ei konkretisoitunut ja että eräistä vähäisistä parannuksista huolimatta Valko-Venäjällä 28. syyskuuta 2008 pidetyt parlamenttivaalit eivät vastanneet Etyj-sitoumuksia;
 - pitää Valko-Venäjällä valitun parlamentin demokraattista legitimiyyttä kyseenalaisena;
 - on huolissaan siitä, että sisäministeriö leimasi Minskissä 28. syyskuuta 2008 järjestetyn opposition vaalitulaisuuden törkeäksi yleisen järjestyksen rikkomiseksi, ja on huolissaan myös raporteista, joiden mukaan tilaisuutta koskevat tiedot toimitetaan pääsyyttäjän virastoon oikeudellista arviointia varten; kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia kunnioittamaan kokoontumis- ja mielipiteen vapautta koskevia perusoikeuksia, jotka on määritelty maan perustuslaissa;
 - huomauttaa, että vaikka EU on pannut merkille useiden demokratiaa puolustavien oppositioaktivistien hiljattaisen vapauttamisen ja toivonut parannusta vaalien järjestämisessä, jatkuva epäonnistuminen vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien järjestämisessä merkitsee Valko-Venäjän taantumista entisestään ja muodostaa edelleen vakavan haasteen Valko-Venäjän ja EU:n suhteille;
 - kehottaa Valko-Venäjän hallitusta vahvistamaan ilmoituksensa halukkuudestaan kohentaa yhteistyötään EU:n kanssa ja luoda suotuisimmat edellytykset EU:n ja Valko-Venäjän välisten keskustelujen käynnistämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

7. kehottaa Valko-Venäjän hallitusta järjestämään aidosti demokraattiset vaalit kansainvälisten demokraattisten standardien mukaisesti tekemällä vaalilakiin ja käytännön vaalijärjestelyihin tiettyjä muutoksia, kuten:
- luomaan kaikille ehdokkaille oikeudenmukaiset edellytykset ja mahdollisuudet käydä aitoa vaalikampanjaa,
 - varmistamaan, että kaikilla vaaleihin osallistuvilla puolueilla on edustajansa vaalilautakunnissa joka tasolla ja erityisesti vaalipiirilautakuntien tasolla,
 - varmistamaan, että ääntenlaskennassa kyetään torjumaan kaikki epäilyt menettelyn vilpillisyydestä,
 - lopettamaan ennakoäänestysmenettelyn tai vähintäänkin takaamaan, että annetut ennakoäänäet käsitellään eri prosessissa kuin varsinaisissa vaaleissa annetut äänet ja että ennakoäänestyksen tulokset kirjataan erikseen vaalipöytäkirjoihin;
8. kehottaa Valko-Venäjän hallitusta kunnioittamaan ihmisoikeuksia, ja:
- tekemään tarvittavat muutokset maan rikoslakiin kumoamalla sen 193, 367, 368 ja 369–1 artiklan, sillä Amnesty International on esittänyt eräistä niistä, erityisesti 193 artiklasta, huomautuksia ja niitä väärinkäytetään usein sortokeinoina,
 - pidättämään rikosoikeudellisella menettelyllä uhkaamisesta myös niitä opiskelijoita kohtaan, jotka ovat vältelleet asepalvelusta ja jotka on erotettu yliopistoista kansalaistoimintansa vuoksi ja ovat siten joutuneet jatkamaan opintojaan ulkomailla,
 - poistamaan kaikki esteet Valko-Venäjän kansalaisjärjestöjen asianmukaiselta rekisteröitymiseltä,
 - parantamaan kansallisten vähemmistöjen kohtelua ja kunnioittamista, johon kuuluu Angelika Borysin johtaman Valko-Venäjällä asuvien puolalaisten liiton legitiimisti valitun elimen, ja vähemmistöjen kulttuurin, kirkkojen, koulutusjärjestelmän ja historiallisen ja aineellisen perinnön tunnustaminen,
- jotta maan omasta toiminnasta aiheutuva eristyminen muusta Euroopasta päättyisi ja EU:n ja Valko-Venäjän suhteet paranisivat merkittävästi;
9. muistuttaa, että Euroopan unioni julisti 21. marraskuuta 2006 valmiutensa uudistaa suhteensa Valko-Venäjään ja sen kansaan osana Euroopan naapuruuspolitiikkaa heti, kun Valko-Venäjän hallitus osoittaa noudattavansa demokraattisia arvoja ja Valko-Venäjän kansan perusoikeuksia;
10. kehottaa neuvostoa ja komissiota jatkamaan vuoropuhelua Valko-Venäjän kanssa ja suunnittelemaan sitä koskevaa politiikkaa soveltaen myönteisiä ehtoja ja vaiheittaista lähestymistapaa, välitavoitteita, aikatauluja, tarkistamislausekkeita ja asianmukaisia varoja;
11. kehottaa neuvostoa ja komissiota harkitsemaan nykyisten rajoitteiden valikoivaa uudelleen arviointia ja mahdollista keskeyttämistä tavallisten kansalaisten aseman parantamiseksi ja vapaan yhteiskunnan kehittämiseksi;
12. kehottaa neuvostoa ja komissiota säilyttämään sellaisten henkilöiden viisumikiellon, jotka osallistuvat välittömästi demokraattisia vaaleja koskevien standardien rikkomiseen ja ihmisoikeusloukkauksiin; kehottaa harkitsemaan tämän seuraamuksen keskeyttämistä kuuden kuukauden ajaksi edellyttäen, että joukkotiedotusvälineitä koskevaa kesäkuun 2008 lopulla hyväksyttyä rajoittavaa lakia muutetaan tuona aikana ennen kuin se pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön;
13. kehottaa neuvostoa ja komissiota ryhtymään lisätoimiin Valko-Venäjän kansalaisia koskevien viisumimenettelyjen helpottamiseksi ja vapauttamiseksi, koska tällaiset toimet ovat olennaisen tärkeitä EU:n Valko-Venäjää koskevan politiikan keskeisen tavoitteen saavuttamiseksi eli henkilökohtaisten yhteyksien helpottamiseksi ja tehostamiseksi sekä maan demokratisoimiseksi; kehottaa niitä tässä yhteydessä harkitsemaan mahdollisuutta alentaa Valko-Venäjän kansalaisilta Schengenin alueelle myönnettävien viisumien kustannuksia, mikä on ainoa keino estää Valko-Venäjän ja sen kansalaisten eristyminen entisestään; kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia lopettamaan maastapoistumisviisumien vaatimisen kansalaisiltaan, erityisesti lapsilta ja opiskelijoilta;

Torstai 9. lokakuuta 2008

14. kehottaa neuvostoa ja komissiota harkitsemaan eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen ⁽¹⁾ sekä demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen välineen ⁽²⁾ valikoivaa soveltamista Valko-Venäjään lisäämällä tukea Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnalle ja erityisesti lisäämällä taloudellista tukea riippumattomille tiedotusvälineille, kansalaisjärjestöille ja ulkomailla opiskeleville Valko-Venäjän opiskelijoille; pitää myönteisenä komission antamaa taloudellista tukea Vilnaan (Liettua) toimintansa siirtäneelle Valko-Venäjän eurooppalaiselle humanistiselle yliopistolle; kehottaa neuvostoa ja komissiota vaatimaan Valko-Venäjän hallitukselta hyvän tahdon ja myönteisten muutosten eleenä, että Vilnaan siirtyneen eurooppalaisen humanistisen yliopiston sallitaan palata Valko-Venäjälle ja palauttaa asianmukaiset edellytykset tulevalle toiminnalleen Minskissä; kehottaa neuvostoa ja komissiota myöntämään rahoitustukea Valko-Venäjän riippumattomalle Belsat-televisiokanavalle;

15. kehottaa neuvostoa ja komissiota harkitsemaan toimia liiketoimintaympäristön, investointien, energia- ja liikenneinfrastruktuurin ja EU:n ja Valko-Venäjän rajojen yli tehtävän yhteistyön kohentamiseksi, jotta edistetään maan kansalaisten hyvinvointia ja vaurautta ja heidän mahdollisuuksiaan ilmaista itseään vapaasti ja matkustaa EU:ssa vapaasti;

16. pahoittelee Valko-Venäjän viranomaisten päätöstä kieltäytyä toistuvasti myöntämästä viisumeja Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien jäsenille viimeisen parin vuoden aikana; pyytää Valko-Venäjän viranomaisia olemaan vaikeuttamatta entisestään Euroopan parlamentin suhteista Valko-Venäjään vastaavan valtuuskunnan vierailuja maahan;

17. pitää myönteisenä, että Valko-Venäjän kansakunta haluaa turvata maansa itsenäisyyden ja alueellisen koskemattomuuden;

18. pitää myönteisenä, että Valko-Venäjän viranomaiset ovat valtaisista paineista huolimatta pidättyneet toistaiseksi Etelä-Ossetian ja Abhasian yksipuolisten itsenäisyysjulistusten tunnustamisesta;

19. tuomitsee sen, että Valko-Venäjä on viimeinen Euroopan maa, jossa kuolemanrangaistus on edelleen käytössä, mikä on vastoin eurooppalaisia arvoja;

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Etyjin ja Euroopan neuvoston parlamentaarisisille yleiskokouksille, Itsenäisten valtioiden yhteisön sihteeristölle sekä Valko-Venäjän parlamentille ja hallitukselle.

⁽¹⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1.

WTO:n Dohan kierroksen keskeyttäminen

P6_TA(2008)0471

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 WTO:n Dohan kehityskierroksen keskeyttämisestä ja Dohan kehitysohjelman tulevaisuudesta

(2010/C 9 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) 14. marraskuuta 2001 antaman Dohan ministerikokouksen julkilausuman,
- ottaa huomioon Dohan kehitysohjelmasta aiemmin antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon WTO:ta käsitelleen vuoden 2008 vuotuisen parlamentaarisen kokouksen päätösasiakirjan, joka hyväksyttiin yksimielisesti Genevessä 12. syyskuuta 2008,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,

Torstai 9. lokakuuta 2008

- A. toteaa, että WTO:n ministerikokous Dohan kehityskierroksen (Dohan kierros) päättämiseksi keskeytyi heinäkuun 2008 lopulla,
- B. ottaa huomioon, että neuvottelut keskeytyivät Genevessä heinäkuussa 2008; toteaa, että tietyissä asioissa saavutettiin jonkin verran edistystä, mutta muita, yksityiskohtaisten sääntöjen tekemisen kannalta tärkeitä asioita ei käsitelty sopimusluonnoksessa,
- C. katsoo, että kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden edut sekä kaikkien WTO:n jäsenten sitoutuminen Dohan kierrokseen olisi pidettävä neuvottelujen keskipisteessä,
- D. katsoo, että Dohan kierroksen päättämisen epäonnistuminen lisäisi nykyistä maailmanlaajuisista taloudellista epävarmuutta ja johtaisi kahdenvälisiin ja alueellisiin kauppasopimuksiin;
1. ilmaisee vakavan pettymyksensä siihen, että heinäkuussa 2008 pidetty WTO:n ministerikokous päätyi pattitilanteeseen, ja on siitä huolissaan;
 2. toistaa olevansa täysin sitoutunut kauppapolitiikkaa koskevaan monenkeskiseen lähestymistapaan ja WTO:hon, joka pystyy varmistamaan kansainvälisen kaupan kannalta tasapainoisen lopputuloksen noudattaen täysimääräisesti Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhannen kehitystavoitteita;
 3. on vakuuttunut siitä, että nykyisessä talous- ja rahoituskriisin leimaamassa tilanteessa Dohan kierroksen onnistunut päätökseen saattaminen voisi olla vakauttava tekijä;
 4. katsoo, että mitä tahansa Dohan kehitysohjelman etenemisen suhteen tapahtuukin, WTO:n on muiden kansainvälisten järjestöjen mukana johdonmukaisesti ja kiireellisesti käsiteltävä uusia globaaleja haasteita, joissa on kaupan liittyvä ulottuvuus, kuten elintarvikkeiden saatavuutta, energiaa, kaupan tukea sekä ilmastonmuutosta;
 5. on täysin tietoinen yhtenäishankkeen periaatteeseen liittyvistä vaikeuksista; tunnustaa neuvotteluissa tähän mennessä saavutetun edistyksen, joka voi tarjota tärkeän ja vakaan perustan Dohan kierroksen jatkamiselle seuraavassa kokouksessa ja onnistuneen lopputuloksen saavuttamiselle;
 6. kehottaa, että EU, Yhdysvallat ja uudet talousmahdit G20-ryhmässä ottavat vastuunsa nykyisistä neuvotteluista, että ne täysin kunnioittaisivat Dohan kierroksen henkeä ja pyrkisivät sopimuksen saavuttamiseen mahdollisimman nopeasti; korostaa jälleen kerran, että tärkeää tehdä ero kehitysmaiden ja kehittyvien maiden välille;
 7. kehottaa Intiaa ja Yhdysvaltoja löytämään poliittisen ratkaisun erityissuojalausekkeen soveltamiseksi, jotta varmistetaan kaupan ja elintarviketurvanäkökohtien oikeudenmukainen tasapaino ja mahdollistetaan Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvotteluiden jatkaminen Genevessä muista avoimista kysymyksistä;
 8. kehottaa kehittyneitä ja edistyneempiä kehitysmaita seuraamaan Euroopan unionin ”Kaikki paitsi aseet” -aloitetta, jolla taataan täysin tulli- ja kiintiövapaa markkinoillepääsy vähiten kehittyneille maille; korostaa myös ”tukea kauppaa vastaan” -aloitteen merkitystä;
 9. katsoo, että kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden tarpeet on asetettava etualalle Dohan kehitysohjelmaan liittyvissä neuvotteluissa niin, että kehitys on etusijalla kaikissa kysymyksissä;
 10. katsoo Dohan kehitysohjelman ongelmien tuovan korostetusti esiin tarpeen käsitellä Dohan kierroksen jälkeen pikaisesti kysymystä WTO:n uudistamisesta sen tehokkuuden ja avoimuuden parantamiseksi ja sen demokraattisen oikeutuksen, vastuunalaisuuden, avoimuuden ja osallisuuden integroimiseksi osaksi globaalin hallinnon laajempaa rakennetta; katsoo, että parlamenttien jäsenten olisi harjoitettava entistään tiukempaa ja tehokkaampaa kansainvälisen kaupan valvontaa;
 11. toistaa jälleen kohdennetun teknisen avun sekä valmiuksien kehittämisen tarpeen, jotta kehitysmaita voidaan auttaa sitoutumaan tehokkaasti Dohan kehitysohjelman tavoitteisiin;

Torstai 9. lokakuuta 2008

12. pyytää komissiota ja neuvostoa tekemään Lissabonin sopimuksen hengen mukaisen sopimuksen, jolla varmistetaan parlamentin täysimääräinen osallistuminen EU:n kansainvälisiin kauppaneuvotteluihin;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja WTO:n pääjohtajalle.

Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa

P6_TA(2008)0473

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaamisesta Euroopan unionissa (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Veden niukkuuden ja kuivuuden asettamiin haasteisiin vastaaminen Euroopan unionissa” (KOM(2007)0414) (jäljempänä tiedonanto),
 - ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan ympäristöpolitiikan instituutin ja Euroopan ympäristökeskuksen laatiman vaikutustenarviointiraportin ja tutkimukset,
 - ottaa huomioon 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Vesihuolto kehitysmaissa ja EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan painopisteet”⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 18. toukokuuta 2006 antamansa päätöslauselman luonnonkatastrofeista (tulipalot, kuivuus ja tulvat) – maataloutta koskevat näkökohdat⁽³⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A6-0362/2008),
- A. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus eivät rajoitu maantieteellisesti Euroopan unioniin vaan että niillä on vaikutuksia kansainvälisesti ja ne ovat maailmanlaajuinen ongelma; ottaa huomioon, että veden vuoksi on jo käynnistynyt kansainvälisiä konflikteja ja että niiden lisääntymisen vaara kasvaa,
- B. ottaa huomioon, että vesi on elämälle välttämätön, kaikille yhteinen hyödyke, eikä sitä tulisi nähdä pelkkänä kauppatarvarana; ottaa huomioon, että vesipolitiikan olisi aina pyrittävä varmistamaan vesivarojen tasapuolinen saatavuus kaikille, tulevat sukupolvet mukaan lukien,
- C. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus ovat suuri haaste, jolla on sosiaalis-taloudellisia ja ekologisia vaikutuksia Euroopan unionille; ottaa huomioon, että viimeisten 30 vuoden aikana kuivuuden taloudellisten kokonaisvaikutusten Euroopan unionissa on arvioitu olevan sata miljardia euroa,
- D. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus vaikuttavat jo nyt moniin EU:n osiin ja että noin viidennes EU:n väestöstä asuu valtioissa, joiden vesivaroihin kohdistuu painetta,

⁽¹⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 430.

⁽³⁾ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 363.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- E. ottaa huomioon, että yhteisön maita eri mittakaavassa koetteleva aavikoituminen köyhdyttää luonnonympäristöä ja johtaa maaperän pilaantumiseen ja siten maan viljelyarvon laskuun,
- F. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus eivät ole yhtä ajankohtaisia ongelmia kaikilla Euroopan unionin alueilla, vaan ne ovat ajankohtaisimpia eteläisimmässä jäsenvaltioissa,
- G. ottaa huomioon, että veden niukkuudesta ja kuivuudesta johtuvat ongelmat ilmenevät eri alueilla hyvin eri tavoin; ottaa huomioon, että näiden ongelmien ratkaisuun tähtäävien toimien olisi perustuttava alueelliseen lähestymistapaan,
- H. ottaa huomioon, että viimeisten 30 vuoden aikana veden niukkuutta ja kuivuutta on esiintynyt yhä useammin ja pahemmin ja että ilmastonmuutos todennäköisesti kärjistää tilannetta, mikä johtaa veteen liittyvien ääri-ilmiöiden lisääntymiseen sekä EU:ssa että sen ulkopuolella, ja se vaikuttaa todennäköisesti sekä vesivarojen laatuun että määrään,
- I. ottaa huomioon, että veden käytön kehitys ei ole kestävää ja että EU:ssa tuhlataan yhä 20 prosenttia vedestä tehottomuuden vuoksi,
- J. ottaa huomioon, että ankara kuivuus yhdessä sademäärien vähenemisen kanssa lisää metsäpaloaaraa, jonka osoittivat hiljattain Etelä-Euroopassa raivonneet tuhoisat palot,
- K. ottaa huomioon, että EU:ssa ei ole tehty kattavaa teknisesti ja tieteellisesti pätevää arviointia veden määrästä; ottaa huomioon, että käytettävissä olevat alueelliset tiedot ja vuodenaikoihin liittyvää vaihtelua koskevat tiedot ovat hyvin rajalliset,
- L. ottaa huomioon, että veden niukkuus voi johtua luonnollisista syistä, ihmisen toiminnasta tai niiden molempien vuorovaikutuksesta vesivarojen liikakäytön tai veden laadun heikkenemisen seurauksena; ottaa huomioon, että veden liikakäyttö on yksi aavikoitumisen syistä,
- M. ottaa huomioon, että matkailu lisää vedentarvetta erityisesti kesäaikaan ja etenkin Etelä-Euroopan rannikkoalueilla,
- N. ottaa huomioon, että tietoisuuden lisääminen ja hyvän tiedon tarjoaminen kansalaisille eri muodoissa, kuten tiedotus- ja valistuskampanjoiden kautta, on keskeistä pyrittäessä muuttamaan käyttäytymistä ja käytänteitä sekä edistämään vettä säästävän ja tehokasta vedenkäyttöä suosivan kulttuurin syntymistä,
- O. ottaa huomioon, että julkinen vesihuolto on keskeinen kansanterveyteen liittyvä julkinen palvelu, eikä sitä tule keskeyttää,
- P. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus ovat monimutkaisia ympäristökysymyksiä, joita pitäisi siksi säännellä muiden ympäristökysymysten rinnalla ja ne huomioon ottaen,
- Q. ottaa huomioon, että maatalous tuotantoalana kärsii akuutisti veden niukkuuden ja kuivuuden vaikutuksista, samalla kun sillä on tärkeä asema saatavilla olevien vesivarojen kestävässä hallinnassa,
- R. ottaa huomioon, että monitoimintaisella maataloudella on tärkeä tehtävä Euroopan unionissa maisemien, luonnon monimuotoisuuden ja puhtaan veden suojelussa ja että se tarvitsee sen vuoksi taloudellista tukea tietyille toimille sekä vesihuoltoa koskevaa tieteellistä neuvontaa,
- S. ottaa huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus ovat merkittäviä maatalouden raaka-aineiden hintojen nousua kiihdyttäviä tekijöitä; ottaa huomioon, että on tarpeen turvata vakaa elintarvikkeiden toimitusvarmuus väestölle,

Torstai 9. lokakuuta 2008

- T. ottaa huomioon, että maataloudessa tarvitaan suuria määriä vettä ja koska maatalous sen vuoksi on riippuvaista vedensaannista, se on otettava vastuullisena toimijana mukaan integroituihin alueellisiin vesihuoltojärjestelmiin, mitä tulee tasapainoiseen vedenkäyttöön, vedentuhlauksen lopettamiseen, asianmukaiseen maisema- ja viljelysuunnitteluun sekä veden suojelemiseen saastumiselta,
- U. ottaa huomioon, että kuivuus edistää myös kasvien terveyttä uhkaavien tiettyjen tuholaisien lisääntymistä, mikä vähentää satoja huomattavasti,
- V. ottaa huomioon, että komission neljännessä taloudellista ja sosiaalista koheesiota koskevassa kertomuksessa (KOM(2007)0273) määritetään ilmastonmuutos ja erityisesti kuivuus ja vesipula yhdeksi uudeksi haasteeksi, jolla on kauaskantoisia alueellisia seurauksia, joita on käsiteltävä koheesiopolitiikalla ja jotka ovat tähän mennessä vaikuttaneet 11 prosenttiin Euroopan unionin väestöstä ja 17 prosenttiin sen alueesta;
1. pitää tiedonantoa myönteisenä ja kannattaa ehdotettuja ensimmäisiä toimintavaihtoehtoja, mutta pahoittelee, että tiedonanto koskee vain EU:ta ja jäsenvaltioita; palauttaa mieliin, että veden niukkuus ja kuivuus ovat kansainvälinen ongelma ja toimiin on ryhdyttävä sen mukaisesti;
 2. korostaa, että alueiden ja maiden rajat ylittävillä jokien valuma-alueilla voi olla vakavia rajat ylittäviä vaikutuksia ylä- ja alavirrassa sijaitseviin alueisiin ja että on siksi välttämätöntä, että jäsenvaltiot samoin kuin alueelliset ja paikalliset viranomaiset tekevät yhteistyötä liittyen vesipulaan ja kuivuuteen ja että ne takaavat vesivarojen kestävä ja oikeudenmukaisen käytön; katsoo, että veden niukkuuden sekä kuivuuden erityisluonne edellyttää yhteensovittettuja toimia EU:ssa ja jäsenvaltioissa samoin kuin alue- ja paikallishallinnossa;
 3. pahoittelee, että tiedonanto rajoittuu yleisten tavoitteiden edistämiseen ja että siinä esitetään vain rajallinen määrä tarkkoja toimia eikä lainkaan konkreettista aikataulua niiden toteutukselle alueilla, joita veden niukkuus ja kuivuus uhkaavat; pitää valitettavana realististen tavoitteiden ja määräaikaisten puuttumista niiden saavuttamiseksi sekä sitä, että ei painoteta tarvetta tiiviiseen yhteistyöhön kansallisten, alue- ja paikallisviranomaisten kanssa; kehottaa komissiota laatimaan jatkuvan ohjelman, johon kuuluu etenkin edistymiskertomus vuonna 2009 ja Euroopan unionin strategian tarkistaminen ja kehittäminen;
 4. korostaa alueiden merkitystä teknologisten vesialan innovaatioiden vauhdittajana, kun otetaan huomioon, että vedenkäytön tehokkuus on yhä keskeisempi kilpailukyvyyn tekijä; kehottaa siksi alueellisia viranomaisia harkitsemaan kansallista ja kansainvälistä alueiden välistä yhteistyötä, tiedonvaihtoa ja strategisia kumppanuuksia tehokkaan paikallisen vesihuollon järjestämiseksi;
 5. kehottaa alueellisia ja paikallisia viranomaisia hyödyntämään rakennerahastojen tarjoamia suuria mahdollisuuksia ja investoimaan nykyisen infrastruktuurin ja tekniikan parantamiseen ja uudistamiseen (etenkin alueilla, joilla vesivaroja haaskataan vesiputkien vuotaessa) niin, että huomioon otetaan etenkin puhtaat teknologiat, jotka edistävät veden tehokasta käyttöä ja jotka voidaan yhdistää integroituihin vesivarojen hallintaan, ja kehottaa erityisesti käsittelemään veden tehokkaan käytön haastetta (säästämistä ja uudelleenkäyttöä) teollisuudessa ja maataloudessa sekä kuluttajien kotitalouksissa käyttämän veden suhteen;
 6. korostaa, että myönnettäessä varoja infrastruktuurihankkeisiin pitää keskittyä laadukkaan ja tarvelähtöisen vesihuollon parantamiseen;
 7. muistuttaa, että vesivarojen hallinnoinnissa olisi suosittava kysyntään perustuvaa lähestymistapaa; katsoo kuitenkin, että EU:n olisi omaksuttava vesivarojen hallinnassa kokonaisvaltainen lähestymistapa, johon kuuluu kysynnän hallintatoimia sekä vesikierron olemassa olevien resurssien optimointiin ja uusien varojen luomiseen tähtäviä toimia, ja katsoo, että lähestymistavassa on huomioitava ympäristölliset, sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat;

Torstai 9. lokakuuta 2008

8. toteaa, että myös tarjontaan kohdistuvia toimia olisi harkittava, jotta voitaisiin löytää talouden ja ympäristön kannalta tehokkain ratkaisu, optimoida tarjonnan ja kysynnän tasapaino ja varmistaa keskeytymättömän julkisen vesihuolto myös kuivuuden aikana kestävän kehityksen periaatteen mukaisesti; katsoo, että on kannustettava veden eri käyttötarkoitusten toimivan hierarkian laadintaan tähtääviä toimia ja että juoksuvesiväylien rakentaminen veden ohjaamiseksi pitkien välimatkojen päähän ei voi olla ratkaisu veden niukkuuteen; korostaa kuitenkin tarjontaan kohdistuvien toimien mahdollista merkitystä alueilla, jotka kärsivät pahiten veden niukkuudesta ja kuivuudesta; tällaiset toimet voivat olla perinteisiä ratkaisuja kuten infrastruktuurien rakentaminen virtaamien säätelämiseksi, tai vaihtoehtoisia ja innovatiivisia ratkaisuja kuten jäteveden kestävä uudelleenkäyttö tai suolanpoisto;

9. korostaa Euroopan maatalousväestön harjoittaman toiminnan merkitystä maaperän eroosion ja aavikoitumisen torjunnassa ja pyytää, että tunnustetaan eurooppalaisten tuottajien ratkaiseva rooli jatkuvan kuivuuden vaivaamien tai tuulen puhaltaman hiekan uhkaamien alueiden kasvipeitteen säilyttämisessä; korostaa hyötyä, jota veden keräytymisen kannalta on pysyvillä viljelmillä, hedelmä- ja viinitarhoilla, nurmi-alueilla, niityillä ja metsänviljelyllä;

10. korostaa vesihuollon merkitystä vuoristoalueilla ja kehottaa komissiota kannustamaan paikallis- ja alueviranomaisia kehittämään solidaarisuuden tunnetta yläjuoksun ja alajuoksun käyttäjien välille;

11. palauttaa mieliin ilmastonmuutoksen, veden niukkuuden ja kuivuuden sekä paikallisten vesivarojen säilyttämisen ja suojeluun tähtäävän alueiden integroidun hoidon välisen yhteyden ja on syvästi huolissaan niiden mahdollisesta vaikutuksesta kansanterveyteen; kehottaa huomioimaan vesivaroihin kohdistuvan vaikutuksen laadittaessa ilmastonmuutoksen torjuntaan pyrkivää politiikkaa; pyytää tutkimaan perusteellisesti biopolttoaineiden kehittämisen ja vesivarojen saatavuuden välistä suhdetta; kehottaa lisäksi arvioimaan erityisesti paljon vettä kuluttavia laitoksia; korostaa tarvetta sisällyttää vesikysymys kaikkiin politiikan aloihin ja luoda aidosti integroitu lähestymistapa asian käsittelyyn, kaikki EU:n oikeudelliset ja rahoitusvälineet mukaan luettuna; tähdentää, että kaikkien poliittisten tasojen (valtio, alueet ja paikallistaso) olisi osallistuttava prosessiin;

12. uskoo, että veden niukkuus, kuivuus, ilmastonmuutos ja näiden ongelmien käsittelyyn tarkoitetut strategiat olisi liitettävä toisiinsa, ja katsoo, että ilmastonmuutokseen sopeutuminen on asetettava vesipuitteidirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä etusijalle;

13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan, että metsähakkuut ja rajoittamaton kaupunkirakentaminen pahentavat kasvavaa vesipulaa; kehottaa jäsenvaltioita ja toimivaltaisia viranomaisia ottamaan huomioon vesipolitiikan näkökohdat maankäytön suunnittelussa erityisesti kehitettäessä taloudellista toimintaa haavoittuvilla jokien valuma-alueella saaret ja syrjäisimmät alueet mukaan lukien; korostaa, että veden kaiken tarjonnan on sen käyttötarkoituksesta riippumatta noudatettava veden oikeudenmukaista hinnoittelua, mikä saa erityisesti yritykset käyttämään vettä entistä tehokkaammin;

14. korostaa, että yhteisön talousarvion painopisteiden uudelleentarkastelussa olisi nostettava tärkeysjärjestyksessä korkeammalle ympäristötoimet ja erityisesti ilmastonmuutoksen vaikutusten, myös kuivuuden ja veden niukkuuden, torjuntaan tähtäävät toimenpiteet ja varmistettava, että tarvittavat lisäresurssit ovat käytettävissä;

15. kehottaa komissiota ottamaan huomioon, että ilmastonmuutoksen sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset maankäyttöön ja energian kustannuksiin ovat yhteydessä toisiinsa; kannustaa Euroopan unionia käyttämään vesitehokkuuden arvioinnissa objektiivisia ja taloudellisia indikaattoreita;

16. myöntää, että veden niukkuus sekä kuivuus vaikuttavat suoraan taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen; katsoo, että tälle näkökohdalle olisi annettava riittävästi sijaa tulevaa koheesiopolitiikkaa kehitettäessä ja että tätä varten on asetettava käyttöön kaikki tarvittavat budjettitoimet ja muut välineet;

17. huomauttaa, että alueiden taloudellinen asema, kilpailukyky ja kehitysmahdollisuudet ovat sidoksissa näihin monimutkaisiin ympäristökysymyksiin, jotka mainitaan tiedonannossa;

Torstai 9. lokakuuta 2008

18. tunnustaa vesipolitiikan puitedirektiivin merkityksen, koska se luo puitteet kaikkien Euroopan vesien "hyvän tilan" saavuttamiselle, alueiden välisen yhteistyön edistämiseksi, veden kestävä käytön edistämiseksi ja käytettävissä olevien vesivarojen suojelulle ja auttaa samalla lievittämään tulvien ja kuivuuden vaikutuksia, ja kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita panemaan sen säännökset täysimääräisesti täytäntöön ja varmistamaan, että veden niukkuuteen ja kuivuuteen liittyvät toimet eivät vaikuta negatiivisesti veden laatua koskeviin tavoitteisiin;
19. korostaa tarvetta selkeyttää (vesipuitedirektiivin yhteydessä) pitkäaikaisen kuivuuden määritelmää ja sen vaikutuksia vesipuitedirektiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseen kuivina kausina ja niiden jälkeen; huomauttaa, että veden niukkuus ja kuivuus ovat yhteydessä toisiinsa mutta erillisiä ilmiöitä ja niiden käsittelyssä olisi siksi käytettävä eriytettyjä strategioita;
20. korostaa, että kuivuus, maaperän eroosio, aavikoituminen ja metsäpalot ovat tiiviissä yhteydessä toisiinsa;
21. katsoo, että vesipolitiikan puitedirektiivissä vaadittaviin vesipiirin hoitosuunnitelmiin olisi sisällytettävä myös kuivuuden ja muiden hydrometeorologisten katastrofien hallinta ja niiden yhteydessä perustettava kriisinhallinta, joka on suunniteltu niiden vesipiirien konkreettisten tarpeiden mukaan, joissa on uhkana veden niukkuus ja kuivuus, ja johon kuuluu rajat ylittävä koordinointi, yleisön osallistuminen ja eri tasoilla eli Euroopan tasolla sekä kansallisella, alueellisella ja paikallistasolla toimivat varhaiset varoitusjärjestelmät; korostaa tarvetta välttää jokien luonnollisen virtauksen estäminen tulvien vähentämiseksi ja kannustaa arvioimaan laajemmin vesivirtojen luonnollisen reitin sulkemisen vaikutuksia;
22. korostaa metsien roolia veden kiertoalustassa ja metsän, laidunmaan ja viljelymaan tasapainoisen yhdistelmän merkitystä kestävässä vesivarojen hoidossa; korostaa erityisesti sellaisen maaperän roolia, jonka orgaanisen aineksen pitoisuus on korkea, sekä sopivan vuoroviljelyn merkitystä; varoittaa kasvavan maankäytön uhkaavan maataloutta, elintarviketurvaa ja vesivarojen kestävä hoitoa;
23. huomauttaa, että aavikoituminen on läheisessä yhteydessä metsätalouteen; kehottaa turvautumaan laajemmalti metsitykseen pinta- ja pohjavesien merkittävän valumisen ehkäisemiseksi ja lievittämiseksi sekä maaperän köyhtymisen ja eroosion torjumiseksi;
24. suosittelee, että yhteisön pelastuspalvelumekanismin puitteissa valmistaudutaan vastaamaan äärimmäisestä kuivuudesta johtuviin kriiseihin;
25. korostaa, että on tärkeää arvioida uudelleen kaikkialla unionissa käytettävissä olevan pohjaveden määrää ja sen käyttöä sääteleviä sääntöjä, millä pyritään etenkin varmistamaan pohjavesivarojen järkevä käyttö kunkin yksittäisen maan tarpeiden mukaisesti;
26. huomauttaa, ettei tiedonannossa oteta huomioon puhdistamattoman jäteveden aiheuttamia ongelmia lukuisilla alueilla;
27. korostaa, ettei pohjavesivarojen suojelun tarvetta pidä unohtaa siinä tapauksessa, että ne sisällytetään kokonaisvaltaiseen vesivarojen hoitoon;
28. pyytää neuvostoa, jäsenvaltioita ja alueellisia ja paikallisia viranomaisia ottamaan huomioon tiedonannossa esitetyt näkökannat muiden alojen politiikassa, jotta vesivarojen suojelulla ei aikaansaataisi tavoitteisiin nähden päinvastaisia vaikutuksia;
29. korostaa maailmanlaajuisen kokemuksen todistavan, että jokien suunnan muuttaminen johtaa ekologien ja hydromorfologisten olosuhteiden korjaamattomaan vahingoittumiseen, jolloin ihmisten on ehkä muutettava kotoaan ja yritysten on siirryttävä muualle, mikä haittaa sosiaalista ja taloudellista yhteenkuuluvuutta; kehottaa jäsenvaltioita estämään jokien valuma-alueiden tilan huonontumisen sekä noudattamaan täysin vesipuitedirektiivin 1 ja 4 artiklassa mainittuja vaatimuksia ja kehottaa komissiota myöntämään EU:n rahoitusta vain hankkeille, joissa näitä vaatimuksia noudatetaan täysin;

Torstai 9. lokakuuta 2008

30. kehottaa neuvostoa tekemään viipymättä päätöksen ehdotetusta Euroopan unionin solidaarisuusrahastoa koskevasta asetuksesta (KOM(2005)0108) tukiperusteiden ja tukikelpoisten toimien määritelmien parantamiseksi sisällyttämällä niihin myös kuivuuden, jotta voidaan korjata luonnonkatastrofien aiheuttamia vahinkoja kaikkein tehokkaimmilla, joustavimmilla ja sopivimmilla tavoilla ottaen huomioon, että parlamentti hyväksyi oman kantansa jo 18. toukokuuta 2006 ⁽¹⁾;

31. pitää myönteisenä sitä, että veden säästäminen on komission tärkein prioriteetti, jolla vastataan vesipulaan ja kuivuuteen; kehottaa komissiota tässä yhteydessä takaamaan, ettei rakennerastojen käyttö ole vastoin tätä prioriteettia, ja kehottaa sitä lisäämään kestävä vesihuollon hankkeiden perusteeksi sekä kehottaa hankkimaan todisteita siitä, että alueelliset ja paikalliset viranomaiset hyödyntävät täysin veden säästämistä ja noudattavat vesipuitedirektiivin vaatimuksia, ennen kuin se myöntää niille rahoitusta rakennerahastoista;

32. pitää välttämättömänä, silloin kun vesistö kulkee useamman kuin yhden jäsenvaltion halki, ottaa käyttöön alueiden välinen ja maiden välinen yhteistyö vesistöjen integroitua hallinnointia varten, erityisesti maatalouden alalla;

33. muistuttaa, että EU:ssa lähes 20 prosenttia vedestä menee hukkaan puutteellisen vesitehokkuuden vuoksi, ja korostaa tarvetta tehdä mittavia investointeja teknisen kehityksen parantamiseksi kaikilla talouden aloilla (keskittyen paljon vettä käyttäviin kohteisiin ja niihin aloihin, joilla veden säästöpotentiaali on suurin); toteaa, että vesivarojen huono hoito on veden niukkuuteen vaikuttava ongelma, jolla voi olla suurempia haittavaikutuksia kuivina kausina, mutta se ei itsessään aiheuta kuivuutta, joka on luonnonilmiö;

34. ehdottaa komissiolle – ottaen huomioon, että veden niukkuus ja kuivuus liittyvät läheisesti veden tuhlailevasta käytöstä johtuviin moninlaisiin ongelmiin – että säästäväisen vedenkäytön kriteerit sisällytetään EU:n rahastoista myönnettävän tuen ehtoihin;

35. kehottaa EU:ta tukemaan vähemmän vettä ja energiaa käyttävää tekniikkaa, hyvien käytänteiden vaihtamista ja innovointia, jonka tarkoituksena on parantaa veden käytön tehokkuutta;

36. kehottaa komissiota – ottaen huomioon, että vuodoista johtuva hävikki asutuskeskusten julkisessa vesihuoltojärjestelmässä voi olla yli 50 prosenttia – harkitsemaan mahdollisuutta edistää vesivarojen kestäväää käyttöä kannustamalla luomaan kaupunkiverkostoja, joiden puitteissa voidaan vaihtaa parhaita käytäntöjä muun muassa uudelleenkäytön, vedensäästön ja vedenkäytön tehostamisen alalla ja toteuttaa yhdessä ko-keellisia demonstrointihankkeita; kehottaa myös paikallisviranomaisia parantamaan vanhentuneita vedenjakeluverkostoja;

37. korostaa, että 40 prosenttia EU:ssa käytetystä vedestä voitaisiin säästää; kehottaa ryhtymään konkreettisiin toimiin ja toteuttamaan taloudellisia kannustimia tehokkaamman ja kestävämmän veden käytön edistämiseksi; kehottaa myös asentamaan laajalti vedenkulutuksen mittauslaitteita säästöjen, uudelleenkäytön sekä tehokkaan ja järkevän vedenkäytön kannustamiseksi; kannustaa tilanteesta eniten kärsiviä jäsenvaltioita osoittamaan osan rakennerahastoista saamistaan varoista vedenkäytön ja vedensäästön tehostamiseen tähtäävien hankkeiden rahoittamiseen; kannustaa vesipiirin viranomaisia analysoimaan vaihtoehtoisten vesivarojen hallintatoimien kustannus-hyöty-suhdetta kaikilla aloilla;

38. korostaa tarvetta torjua tuhlausta ja tasapainottaa veden käyttökohteita etenkin uudelleenkäytön avulla, ottaen huomioon sen moninaiset hyödyt; biologiset, sosiaaliset, ympäristölliset, symboliset, kulttuuriset, maisemalliset ja matkailuun kohdistuvat hyödyt;

39. palauttaa mieliin, että vesipolitiikan puitedirektiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on otettava huomioon vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaate (...) erityisesti pilaaja maksaa -periaate” ja niiden on varmistettava, että viimeistään vuonna 2010 ”veden hinnoittelupolitiikka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen (...)” ja että ”veden käytön eri sektorit (...) osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen”;

⁽¹⁾ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 331.

Torstai 9. lokakuuta 2008

40. katsoo, että vaikka vesivarojen hallintaohjelmien on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan saastuttaja maksaa, niihin on myös sisällyttävä toimia viallisten laitteistojen ja vääränlaisen viljelyn tai maatalousjärjestelmien aiheuttaman merkittävän hävikin lopettamiseksi;
41. korostaa, että joidenkin maiden maataloudessa veden käyttöä voidaan tehostaa paljon; toivoo, että yhteisen maatalouspolitiikan yleisen tarkastelun yhteydessä otetaan huomioon tämä ongelma ja esitetään konkreettisia toimia kestävämmän veden käytön edistämiseksi sellaisten kannustimien avulla, joilla otetaan käyttöön parhaita käytettävissä olevia käytänteitä ja tekniikoita, sekä täydentävien ehtojen, ”saastuttaja maksaa” ja ”käyttäjä maksaa” -periaatteiden soveltamisen ja maaseudun kehittämisohjelmien avulla; katsoo, että Euroopan unionin olisi tuettava maatalouden vesivarojen hoidon parantamiseen tähtääviä toimia edistämällä kastelujärjestelmien nykyaikaistamista vedenkulutuksen vähentämiseksi ja kannustamalla alan tutkimusta;
42. painottaa sen tehtävän merkitystä, joka ympäristöohjelmilla on yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin puitteissa kannustimien luomisessa vesivarojen puhtautta ja kestävyyttä suojeleville maatalouskäytännöille;
43. korostaa, että biopolttoaineiden tuotanto lisää suuresti veden kysyntää ja korostaa tarvetta seurata tiiviisti biopolttoaineiden käytön vaikutuksia ja tarkistaa säännöllisesti unionin ja jäsenvaltioiden biopolttoainepolitiikkaa;
44. huomauttaa, että veden suurkäyttäjät (kuten voimalaitokset) eivät kuluta vettä loppuun, vaan se palautetaan teollisen prosessin jälkeen kiertokulkuun; korostaa, että tällä on suuri vaikutus pintaveden saatavuuteen, ekologisiin järjestelmiin ja kansanterveyteen, sillä se nostaa veden lämpötilaa; korostaa tarvetta huomioida nämä vaikutukset;
45. muistuttaa, että kuluttajilla on keskeinen rooli veden kestävä käytön saavuttamisessa EU:ssa; kehottaa EU:ta sen vuoksi käynnistämään yleisiä tiedotus- ja valistuskampanjoita, joilla ihmisille tiedotetaan vesikysymyksestä ja heitä kannustetaan ryhtymään konkreettisiin toimiin;
46. huomauttaa komissiolle, että kuluttajia voidaan kannustaa säästeliäämpään vedenkäyttöön veden todellista arvoa vastaavan tehokkaan hinnoittelupolitiikan avulla;
47. korostaa alue- ja paikallisviranomaisten sekä kansalaisjärjestöjen asemaa valistuskampanjoiden ja koulutustoiminnan järjestämisessä;
48. kehottaa komissiota sekä jäsenvaltioiden alueita ja kaupunkeja kannustamaan vettä säästävää kulttuuria EU:ssa edistämällä sadeveden talteenottoa ja käynnistämällä kampanjoita, joilla lisätään yleistä tietoisuutta veden säästämistä, esimerkiksi sopivien koulutusohjelmien avulla; kehottaa komissiota tukemaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa alueiden, kaupunkien ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen välillä niin, että keskitytään toimiin, joilla voidaan säästää vettä (sade- ja jätevesien puhdistus mukaan lukien) sekä vesihuollon tehokkuuden parantamiseen ja kuivuusriskien hallintaan;
49. pitää välttämättömänä tuottajille suunnattujen tiedotus-, tiedostamis- ja koulutuskampanjoiden tukemista, jotta he pyrkisivät aktiivisesti vesivarojen kestävään hallintointiin;
50. katsoo, että tuotteiden vedenkulutuksen merkintäjärjestelmä, jollainen on jo olemassa energiatehokkuuden mittaamiseksi, olisi asianmukainen väline kestävämmän vedenkulutuksen varmistamiseksi, mutta korostaa, että
- a) järjestelmän olisi perustuttava vapaaehtoisuuteen, ja
- b) siinä olisi huomioitava olemassa olevat merkinnät ja merkintäohjelmat, jotta kuluttajia ei hukutettaisi hämmentävään tietotulvaan;
51. kehottaa sisällyttämään vedenkäytön tehokkuuskriteerit rakennusnormeihin aina kun se on mahdollista;

Torstai 9. lokakuuta 2008

52. kehottaa kaikkia sidosryhmiä kehittämään vapaaehtoisen kestävästä vesihuoltoon koskevan merkitsemisjärjestelmän ja laatimaan vapaaehtoisia vedensäästöohjelmia talouden eri aloja varten (esim. maatalous, matkailu, valmistusteollisuus);
53. katsoo, että veden on oltava jatkossakin julkinen hyödyke ja maiden suvereniteetin peruselementti, jonka olisi oltava kaikkien saatavilla kohtuulliseen sosiaaliseen ja ekologiseen hintaan ottaen erityisesti huomioon kunkin maan erityistilanne ja olemassa olevat erilaiset maatalouden järjestelmät sekä maatalouden yhteiskunnallinen tehtävä;
54. kehottaa komissiota harkitsemaan vuonna 2009 sellaisen kokeiluhankkeen rahoittamista, joka kattaisi aavikoitumisen ja arojen muodostumisen pysäyttämiseksi Euroopassa tarvittavien ennaltaehkäisevien toimien kehittämisen tutkimuksen, kartoituksen ja seurannan, jotta voidaan ehkäistä eroosiota, aineiden kulkeutumista sekä maatalouden ja luonnon monimuotoisuuden menetyksiä, parantaa maan suojelua ja viljavuutta ja kykyä sitoa vettä ja ottaa talteen hiiltä; toistaa luotettavan ja läpinäkyvän tiedon olevan tärkeää politiikan tehokkuuden varmistamiseksi;
55. suhtautuu myönteisesti eurooppalaisen kuivuuden seurantajärjestelmän ja varhaisvaroitusjärjestelmän perustamiseen; korostaa, että on tärkeää käydä laajaa keskustelua järjestelmän perustavoitteista, talousarvioista ja organisaatiosta;
56. kehottaa komissiota edistämään kuivuuden eurooppalaisen seurantakeskuksen toiminnan aloittamista Euroopan ympäristöviraston yhteydessä ja korostaa, että sen tulisi toimia täydentäen kansallisia tietoja antamalla normien mukaista alueellista ja paikallista kausittaista tietoa sademääristä ja eri alojen vedenkulutuksesta, mikä tukisi asianmukaista strategista päätöksentekoa;
57. korostaa, kuinka tärkeitä kestäväälle vesihuollolle ovat humusrikas maaperä, mukautettu vuoroviljelyjärjestelmä ja tasapainoinen sekoitus metsää, nurmea ja viljelysmaata; varoittaa, että maan lisääntyvä käyttö uhkaa maataloutta, elintarvikehuollon varmuutta ja kestävästä vesihuollosta;
58. kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita sellaisten alueiden uudelleenmetsittämisessä, jotka ovat kärsineet kausittaisesta kuivuudesta ja maastopaloista, niiden biologisen ilmaston ja luonnon erityispiirteiden kunnioittamisen pohjalta ja toivoo, että maaseutu- ja kaupunkimaisemien kunnostusta pidetään erittäin tärkeänä ja siinä otetaan tarvittavissa määrin huomioon paikalliset erityispiirteet;
59. katsoo, että veden niukkuus ja kausittainen kuivuus ovat lisänneet maastopalojen määrää ja niiden vakavuutta ja eteläisen Euroopan maiden, joille metsät usein ovat niiden tärkein luonnonvara, metsille tyypillisten lajien haavoittuvuutta ja tuhoutumisriskiä;
60. korostaa, että Euroopan unionin maatalousmallin suunnittelussa olisi otettava huomioon useimmin toistuvat ja ajankohtaisimmat ympäristöuhkat sekä veden niukkuus ja kuivuus ja että tähän liittyen tehokkaan kriisinhallintajärjestelmän olisi oltava yhteisen maatalouspolitiikan peruselementti;
61. katsoo, että metsien ja maataloustuotannon ympäristöllistä arvoa on arvioitava uudelleen ilmastonmuutoksen yhteydessä ja että on ehdottoman tärkeää saada kasvihuonekaasupäästöjen lisääntyminen ja metsien lisääntyminen tasapainoon, sillä metsien panos hiilidioksidivarastona on otettava huomioon kaikessa hiilidioksidikaasupäästöjen vähentämisessä tähtäävässä politiikassa;
62. tukee komission sitoumusta käsitellä jatkossakin veden niukkuuden ja kuivuuden asettamia haasteita kansainvälisellä tasolla ja etenkin aavikoitumisen estämiseksi tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan yleissopimuksen perusteella;
63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 9. lokakuuta 2008

Arktisten alueiden hallinta

P6_TA(2008)0474

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 arktisten alueiden hallinnasta

(2010/C 9 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon kansainvälisen polaarivuoden (maaliskuusta 2007 maaliskuuhun 2009),
 - ottaa huomioon arktisen alueen parlamenttiedustajien kahdeksannen konferenssin, joka pidettiin Fairbanksissa Alaskassa 12.–14. elokuuta 2008,
 - ottaa huomioon komissiolta syksyllä 2008 odotettavan tiedonannon arktisen alueen politiikasta,
 - ottaa huomioon 16. tammikuuta 2003 ⁽¹⁾, 17. marraskuuta 2003 ⁽²⁾, 16. marraskuuta 2005 ⁽³⁾ ja 16. marraskuuta 2006 ⁽⁴⁾ antamansa aiemmat päätöslauselmat pohjoisesta ulottuvuudesta,
 - ottaa huomioon arktiseen ilmastoon kohdistuvista vaikutuksista vuonna 2005 laaditun arviointiraportin johtopäätökset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että komissio julkaisi 10. lokakuuta 2007 tiedonannon ”Euroopan unionin yhdenmetyt meripolitiikka” (KOM(2007)0575) (”sininen kirja”),
- B. ottaa huomioon, että yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ja komissio antoivat 14. maaliskuuta 2008 Eurooppa-neuvostolle ilmastonmuutosta ja kasainvälistä turvallisuutta käsitelleen toimintapoliittisen asiakirjan,
- C. toteaa, että arktisen alueen geopoliittinen ja strateginen merkitys kasvavat, mistä on symbolisena osoituksena se, että Venäjä kiinnitti lippunsa pohjoisnavan alle merenpohjaan elokuussa 2007,
- D. ottaa huomioon YK:n merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS), jota Yhdysvaltain senaatti ei ole vielä ratifioinut ja jonka muotoilussa ei pidetty erityisesti silmällä ilmastonmuutoksen nykytilannetta eikä arktisten merialueiden jäiden sulamisen vertaansa vailla olevia seurauksia,
- E. ottaa huomioon, että äskettäinen arktisen alueen parlamenttiedustajien konferenssi kokosi yhteen Euroopan parlamentin, Kanadan, Tanskan, Grönlannin, Islannin, Suomen, Norjan, Ruotsin, Venäjän ja USA:n vaaleilla valittuja edustajia, jotka keskustelivat meriturvallisuutta, terveydenhoitoa, ympäristönsuojelua ja kestävästä kehitystä koskevista aiheista,
- F. ottaa huomioon, että arktisen alueen hallinnasta ei nykyään ole annettu mitään erityisesti muotoiltuja monenvälisiä normeja tai säädöksiä, sillä alueesta ei koskaan odotettu tulevan liikennöintikelpoista vesitietä tai aluetta, jota voitaisiin hyödyntää kaupallisesti,
- G. ottaa huomioon, että meriliikenne arktisilla vesillä on lisääntynyt räjähdysmäisesti viime vuosina, mikä johtuu kiinnostuksen lisääntymisestä rannikon ulkopuolella tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporausta kohtaan ja yhä taajempaan kulkevista risteilyaluksista sekä Luoteisväylän tarjoamista tulevaisuudennäkymistä,

⁽¹⁾ EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 283.

⁽²⁾ EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 411.

⁽³⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 73.

⁽⁴⁾ EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 258.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- H. ottaa huomioon, että noin 20 prosenttia maailman vielä löytymättömistä öljy- ja kaasuvaroista saattaa sijaita arktisella alueella,
- I. ottaa huomioon, että niin kutsutut A5-maat (Tanska, Kanada, Norja, Venäjä ja USA) hyväksyivät toukokuussa 2008 Ilulissatin julistuksen,
- J. ottaa huomioon, että komissio osallistui täysimääräisesti Pohjoismaiden ministerineuvoston Ilulissatissa (Grönlannissa) 9. ja 10. syyskuuta 2008 järjestämään konferenssiin ”The Arctic: Our Common Concern”, johon komissio osallistui täysimääräisesti, ja toteaa puheenjohtajan päätelmät tästä konferenssista,
- K. ottaa huomioon, että edellä mainitussa arktista aluetta käsitelleessä konferenssissa paneuduttiin myös alueen ilmastonmuutokseen, sen vaikutukseen alkuperäisväestöön sekä näihin vaikutuksiin sopeutumiseen,
- L. ottaa huomioon, että ilmaston lämpeneminen on arktisella alueella paljon nopeampaa kuin muualla maailmassa ja lämpötilat ovat nousseet 2 celsiusastetta sadan viime vuoden aikana, kun taas muualla maailmassa nousu on ollut keskimäärin 0,6 celsiusastetta,
- M. ottaa huomioon, että arktisen alueen ilmasto-olot ovat jo muuttuneet niin, että esimerkiksi inuitit eivät enää voi käyttää perinteisiä metsästystapoja, sillä jää on liian ohut kelkoille, kun taas villieläinkannat, esimerkiksi jääkarhut, mursut ja ketut, ovat vaarassa menettää suuren osan elinympäristöstään,
- N. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioihin kuuluu kolme arktisen alueen maata ja sillä on lisäksi kaksi arktiseen alueeseen kuuluvaa naapurimaata, joilla on kiinteä yhteys sisämarkkinoihin ETA-sopimuksen kautta, mikä merkitsee sitä, että EU ja siihen assosioituneet valtiot muodostavat määrällisesti yli puolet Arktisen neuvoston jäsenistä;
1. on syvästi huolissaan siitä, miten ilmastonmuutos vaikuttaa alueen alkuperäisväestön elämään pidemmällä aikavälillä, kun otetaan huomioon sekä ympäristö yleensä (jääpeitteen ja ikuisen jään sulaminen, merenpinnan kohoaminen ja tulvat) että luonnollinen elinympäristö (jääpeitteen vetäytyminen aiheuttaa ongelmia jääkarhujen ruokailutottumuksille), ja korostaa, että kaikki arktisen alueen kansat ja kansakunnat on otettava täysimääräisesti mukaan kansainvälisellä tasolla mahdollisesti tehtäviin asiaa koskeviin päätöksiin ja ne on otettava huomioon tällaisissa päätöksissä;
 2. huomauttaa, että ilman lämpötila nousi arktisilla alueilla 1900-luvulla noin 5 celsiusastetta ja että tämä lämpötilan nousu on kymmenen kertaa nopeampaa kuin maapallon pinnan keskimääräisen pintalämpötilan kokonaisnousu; korostaa, että arktisen alueen ennustetaan lämpenevän vielä noin 4–7 celsiusastetta seuraavien sadan vuoden aikana; katsookin, että diagnoosien aika on ohi ja nyt on aika toimia;
 3. korostaa, että arktiset lajit ja yhteisöt ovat kehittäneet hyvin erikoistuneita sopeutumiskeinoja napa-alueiden ankariin oloihin, minkä vuoksi ne ovat erittäin haavoittuvia näiden olojen jyrkille muutoksille; on hyvin huolissaan mursuista, jääkarhuista, hylkeistä ja muista merinisäkkäistä, jotka tarvitsevat merijäättä lepoon, ruokailuun, metsästyksen ja lisääntymiseen ja joille ilmastonmuutos on erityinen uhka;
 4. panee tyytyväisenä merkille Fairbanksissa 14. elokuuta 2008 järjestetyn arktisen alueen parlamenttiedustajien kahdeksannen konferenssin päätelmät;
 5. panee tyytyväisenä merkille, että kaikkein pohjoisimmat alueet ovat osa EU:n pohjoisen ulottuvuuden politiikkaa, mutta on vakuuttunut, että tietoisuutta arktisen alueen merkityksestä globaalissa yhteydessä on parannettava edelleen siten, että luodaan oma erillinen EU:n arktinen politiikka;
 6. korostaa arktisen alueen merkitystä maapallon ilmastolle tässä yhteydessä ja toivoo, että nykyistä tukeaa alueella tehtävälle tutkimustoiminnalle jatketaan myös kansainvälisen polaarivuoden jälkeen;

Torstai 9. lokakuuta 2008

7. odottaa erittäin kiinnostuneena tulevaa komission tiedonantoa arktisen alueen politiikasta ja toivoo, että siinä vahvistetaan perusta todelliselle EU:n arktisen alueen politiikalle; pyytää komissiota käsittelemään tiedonannossaan ainakin seuraavia aiheita:
- alueen tämänhetkinen tilanne ilmastonmuutoksen ja siihen sopeutumisen osalta;
 - alkuperäisväestöjä ja näiden toimeentuloa kunnioittavat toimintavaihtoehdot;
 - tarve tehdä yhteistyötä EU:n arktisen alueen naapurivaltioiden kanssa rajat ylittävien kysymysten, erityisesti meriturvallisuuden yhteydessä; ja
 - vaihtoehdot sellaisen rajat ylittävän poliittisen tai oikeudellisen rakenteen luomiseksi, jonka avulla voitaisiin varmistaa alueen ympäristönsuojelu ja kestävä asianmukainen kehitys tai sovitella kaikkein pohjoisimpien alueiden luonnonvaroja ja liikennöntikelpoisia vesiteitä koskevia poliittisia kiistoja;
8. vetoaa komissioon, jotta se ottaa arktisten alueiden energia- ja turvallisuuspolitiikan esityslistalleen ja ehdottaa erityisesti arktisia alueita koskevassa tulevassa aluetta koskevassa tiedonannossaan sopivia aiheita ja yhteisiä työmenetelmiä EU:lle ja arktisten alueiden maille ilmastonmuutoksen, kestävän kehityksen, energiahuollon turvallisuuden ja meriturvallisuuden alalla;
9. kiinnittää huomiota siihen, että arktinen alue vaikuttaa maapallon ilmastoon ja sen luonnonympäristö on ainutlaatuinen, minkä vuoksi siihen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota EU:n määrittäessä kantaansa YK:n 15. ilmastonmuutoskokousta varten, joka on määrä pitää Kööpenhaminassa vuonna 2009;
10. katsoo, että alueen meriliikenteeseen (sekä matkailuliikenne että rannikon ulkopuolella tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaukseen liittyvä liikenne) ei sovelleta läheskään samantasoisia turvallisuutta koskevia kansainvälisiä vähimmäisvaatimuksia kuin muilla kansainvälisillä vesillä, ei ihmisten hengen eikä myöskään ympäristön suojelun osalta, ja kehottaa komissiota varmistamaan mahdollisimman pian, että Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) määräyksiä tarkistetaan asianmukaisesti;
11. korostaa energiapolitiikan ulkoisia näkökohtia sekä arktisen alueen merkitystä Euroopan energiapolitiikan laatimisen yhteydessä, kuten maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto ehdotti;
12. tukee Arktista neuvostoa siinä, että arktisella alueella olisi vältettävä jännitteitä ja se olisi säilytettävä avoimena kansainväliselle tutkimusyhteistyölle, jotta alueen mahdollisuuksia tulevana energiantoimitusalueena voidaan kehittää täyteen mittaansa ympäristön kestävän kehityksen sallimissa rajoissa;
13. on erityisen huolestunut arktisten alueiden luonnonvaroista parhaillaan käytävästä kilpailusta, joka voi johtaa EU:ta koskeviin turvallisuusuuhkiin ja yleiseen kansainväliseen epävakauteen;
14. kehottaa komissiota omaksumaen ennakoivan roolin arktisella alueella ja ottamaan ensi alkuun ainakin tarkkailijan aseman Arktisessa neuvostossa ja katsoo, että komission olisi perustettava arktisen alueen asioita varten tarkoitettu oma yksikkönsä;
15. ehdottaa, että komissio valmistautuu jatkamaan kansainvälisiä neuvotteluja, joiden tarkoituksena on johtaa arktisten alueiden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemiseen pitäen esikuvana Etelämannerta koskevaa sopimusta sellaisena kuin se on täydennettynä vuonna 1991 allekirjoitetulla Madridin pöytäkirjalla, mutta siten, että kunnioitetaan sitä perustavaa laatua olevaa eroa, joka johtuu arktisten alueiden asutusta luonteesta ja siitä johtuvista arktisen väestön ja arktisten alueiden tarpeista; katsoo kuitenkin, että tällainen sopimus voisi aluksi kattaa vähintään Pohjoisen jäämeren keskialueen, jossa ei ole asutusta ja jota mikään valtio ei ole vaatinut omakseen;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden, Norjan, Islannin, Venäjän, Kanadan ja Yhdysvaltojen hallituksille sekä alueellisille yhteistyötoimijoille.

Torstai 9. lokakuuta 2008

Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpano

P6_TA(2008)0475

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanosta (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 23. toukokuuta 2007 antaman kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille vaikutuksista, joita aiheutuu, jos itsenäiset kuljettajat jätetään maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY soveltamisalan ulkopuolelle (KOM(2007)0266),
- ottaa huomioon komission 12. lokakuuta 2007 antaman 23. kertomuksen tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 täytäntöönpanosta vuosina 2003–2004 (KOM(2007)0622),
- ottaa huomioon tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20. joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/22/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 24. syyskuuta 2004 yhdistetyissä asioissa C-184/02 Espanjan kuningaskunta ja C-223/02 Suomen tasavalta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto ⁽⁵⁾ antaman tuomion, jossa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi, että itsenäisiä kuljettajia ei voida pysyvästi jättää direktiivin 2002/15/EY soveltamisalan ulkopuolelle,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Kestävää liikkuvuutta Eurooppaan — Euroopan komission vuoden 2001 liikennepolitiikan valkoisen kirjan väliarviointi” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puheenjohtajan 21. kesäkuuta 2007 komission jäsen Vladimir Spidlalle ja 29. kesäkuuta 2007 komission varapuheenjohtaja Jacques Barrot’lle lähettämät kirjeet, sekä Jacques Barrot’n 3. lokakuuta 2007 antaman vastauksen,

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35.

⁽⁵⁾ Kok. 2004, s. I-7789.

⁽⁶⁾ EUVL C 161, 13.7.2007, s. 89.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön raportin työaikadirektiivin vaikutuksesta tieliikennealan työ- ja virkaehtosopimusneuvotteluihin ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon (A6-0357/2008),
- A. toteaa, että tietyt jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet ajoissa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 mukaisia tietoja valvonnasta ja täytäntöönpanosta vuosina 2003–2004, minkä vuoksi komission tiedonanto tämän asetuksen täytäntöönpanosta kyseisenä ajanjaksona (KOM(2007)0622) esitettiin puolitoista vuotta myöhässä,
- B. panee merkille, että todettujen rikkomusten määrän keskiarvo on pysynyt vakaana, mutta kirjattujen rikkomusten kokonaismäärä joissakin jäsenvaltioissa nousi selvästi niin, että taukoja ja lepoaikoja koskevat rikkomukset lisääntyivät, kun taas ajoaikoihin liittyvät rikkomukset vähenivät,
- C. toteaa, että seuraavassa kaksivuotiskertomuksessa on esitettävä ensi kerran tietoja direktiivin 2002/15/EY täytäntöönpanosta,
- D. ottaa huomioon, että on yleisen edun mukaista varmistaa niin liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden kuin itsenäisten kuljettajienkin työaikaa sekä ajo- ja lepoaikoja koskevien sääntöjen asianmukainen täytäntöönpano,
- E. ottaa huomioon, että direktiivin 2002/15/EY tavoitteena on säätää työajan järjestämistä koskevista vähimmäisvaatimuksista maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi, liikenneturvallisuuden parantamiseksi ja kilpailuolosuhteiden yhdenmukaistamiseksi,
- F. ottaa huomioon, että direktiivi 2002/15/EY tuli voimaan 23. maaliskuuta 2002 ja jäsenvaltioiden oli määrä panna direktiivin säännökset täytäntöön kolmen vuoden kuluessa eli 23. maaliskuuta 2005 mennessä ja että valtaosa jäsenvaltioista ei saattanut direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään tänä kolmen vuoden siirtymäaikana,
- G. ottaa huomioon, että kaksi vuotta direktiivin 2002/15/EY täytäntöönpanoa varten säädetyn siirtymäajan päättymisen jälkeen kaikkia direktiivin säännöksiä ei edelleenkaan ole pantu täytäntöön joissakin jäsenvaltioissa,
- H. ottaa huomioon, että itsenäiset kuljettajat on jätetty direktiivin 2002/15/EY soveltamisalan ulkopuolelle ainakin 23. maaliskuuta 2009 saakka,
- I. ottaa huomioon, että laatimassaan kertomuksessa niistä vaikutuksista, joita aiheutuu itsenäisten kuljettajien jättämisestä direktiivin 2002/15/EY soveltamisalan ulkopuolelle, komissio kuvailee itsenäisten kuljettajien mukaan ottamisen ja poissulkemisen etuja ja haittoja tekemättä kuitenkaan lopullisia johtopäätöksiä asiasta,
- J. ottaa huomioon, että parlamentti on useaan otteeseen todennut, että on paikallaan puuttua alalla esiintyvään väärinkäyttöökseen eli näennäisesti itsenäisten kuljettajien määrän lisääntymiseen,
- K. ottaa huomioon, että on tarpeen poistaa jäsenvaltioiden väliset erot ja taata reilu kilpailu tieliikennealalla sisällyttämällä itsenäiset kuljettajat direktiivin soveltamisalaan,
- L. ottaa huomioon, että on paikallaan varmistaa johdonmukaisuus asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisalan kanssa ajo- ja lepoaikojen osalta tekemättä eroa kuljettajien välillä,
- M. ottaa huomioon, että tieliikennealan työajan rajoittamisen myönteinen vaikutus liikenneturvallisuuteen on huomattavasti voimakkaampi, jos mukaan otetaan itsenäiset kuljettajat,

⁽¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>

Torstai 9. lokakuuta 2008

- N. ottaa huomioon, että itsenäisten kuljettajien sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan ei millään muodoin vähennä näiden mahdollisuuksia tai tarvetta hoitaa hallinnollisia ja yritysjohdon tehtäviä, koska direktiivissä 2002/15/EY tarkoitettu työaika rajoittuu maantielikenteen tehtäviin käytettyyn aikaan,
- O. ottaa huomioon, että Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa edustettuina olevat yhteiskunnalliset toimijat ovat täysin yksimielisiä siitä, että itsenäiset kuljettajat olisi sisällytettävä direktiivin soveltamisalaan, jotta voitaisiin varmistaa alan kaikkien työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu, välttää kilpailun vääristymät ja edistää parempia työolosuhteita,
- P. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on selväsanaisesti vahvistanut, että EY:n perustamissopimuksen 71 artikla muodostaa kelvollisen ja riittävän oikeudellisen perustan direktiivin 2002/15/EY soveltamiselle itsenäisiin kuljettajiin, nimenomaan koska se edistää liikenneturvallisuuden parantamista ja kilpailuedellytysten lähentämistä koskevien tavoitteiden saavuttamista,
- Q. ottaa huomioon, että edellä mainituissa komission tiedonannossa ja kertomuksessa itsenäisten kuljettajien jättämisestä direktiivin 2002/15/EY ulkopuolelle aiheutuvista vaikutuksista todetaan, että eräissä jäsenvaltioissa direktiivin 2002/15/EY sekä muiden tielikenteen sosiaalilainsäädännön säännösten täytäntöönpano ja kansalliseen oikeusjärjestykseen siirtäminen on viivästynyt huolestuttavasti,
- R. ottaa huomioon, että direktiivissä 2002/15/EY säädetyn aikataulun mukaisesti säännösten täytäntöönpanosta on esitettävä selvitys joka toinen vuosi, vaikka jotkut jäsenvaltiot eivät ole vielä saattaneet direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään;
1. pahoittelee asetuksen (ETY) N:o 3820/85 edelleen hyvin vaihtelevaa soveltamista ja täytäntöönpanoa; toteaa, että jäsenvaltioiden on toteutettava nykyistä tehokkaampia toimia parannetun sosiaalilainsäädännön tehokkaan ja yhdenmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi;
 2. on huolissaan direktiivin 2002/15/EY täytäntöönpanon riittämättömyydestä ja viivästymisestä eräissä jäsenvaltioissa; kehottaa näitä jäsenvaltioita antamaan nopeasti selvityksen täytäntöönpanon laiminlyönnin syistä ja ilmoittamaan samalla mahdolliset edelleen olemassa olevat esteet;
 3. huomauttaa, että direktiivissä 2002/15/EY säädetään vähimmäisvaatimuksista, ja toteaa, että sen täytäntöönpano ei saa johtaa työntekijöiden suojelun yleisen tason heikkenemiseen tai vaikuttaa yleisen työlain-säädännön tai kollektiivisten sopimusten sisältämien edullisempien ehtojen noudattamiseen tietyissä jäsenvaltioissa;
 4. kehottaa jäsenvaltioita nopeuttamaan tielikenteen sosiaalilainsäädännön säännösten siirtämistä kansalliseen lainsäädäntönsä ja saattamaan ne voimaan viipymättä, sillä on ymmärrettävästi yleisen edun mukaista varmistaa kansalaisten liikenneturvallisuus ja kuljettajien terveys ja turvallisuus sekä luoda yksiselitteiset puitteet reilulle kilpailulle;
 5. kehottaa komissiota laatimaan direktiivin 2002/15/EY mukaisesti joka toinen vuosi täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen, vaikka tietyt jäsenvaltiot eivät olekaan vielä siirtäneet kyseistä säädöstä kansalliseen lainsäädäntönsä;
 6. on huolissaan rikkomusten edelleen suuresta keskiarvosta etenkin henkilöliikenteessä ja odottaa jäsenvaltioiden parantavan säännösten täytäntöönpanoa; vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan entistä enemmän yhteisiä aloitteita tietojen ja henkilöstön vaihdon helpottamiseksi sekä yhteensovitettujen tarkastusten suorittamiseksi;
 7. kehottaa komissiota suhtautumaan tiukasti tielikennettä koskevan yhteisön sosiaalilainsäädännön rikkomiseen jäsenvaltioissa, käyttämään pakkokeinoja säännösten noudattamatta jättämisen yhteydessä ja toteuttamaan ennaltaehkäiseviä ja tarvittaessa oikeudellisia toimia varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen;
 8. vaatii komissiota asetuksen (EY) N:o 561/2006 mukaisen komitologiamenettelyn yhteydessä esittämään lokakuuhun 2008 mennessä suuntaviivat rikkomusten yhtenäiselle määrittämiselle ja luokittelulle;

Torstai 9. lokakuuta 2008

9. kehottaa komissiota sen valmistellessa lainsäädäntöehdotusta direktiivin 2002/15/EY muuttamiseksi (2 artiklan 1 kohdan mukaisesti) asettamaan vaikutustenarvioinnissa asianmukaisesti etusijalle liikenneturvallisuuden sosiaalisen ulottuvuuden sekä kuljettajien ja muiden tienkäyttäjien turvallisuuden ja terveyden yhdessä muiden näkökohtien kanssa;
10. kehottaa komissiota ottamaan yllä mainittua virallista vaikutustenarviointia laatiessaan huomioon Euroopan läpi matkaavien kuorma-auton kuljettajien vaikeat työolosuhteet, jotka johtuvat riittämättömistä mahdollisuuksista käyttää asianmukaisia pysähdyspaikkoja siitä huolimatta, että asetuksen (EY) N:o 561/2006 12 artiklassa tunnustetaan turvallisten ja valvottujen pysähdyspaikkojen riittävän määrän merkitys ammattikuljettajille unionin moottoritieverkoston alueella; kehottaa näin ollen komissiota seuraamaan Euroopan parlamentin käynnistämää pilottihanketta turvallisista ja valvotuista pysäköintipaikoista ottamalla huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnossa "EU:n tieliikenneturvallisuuspolitiikka ja ammattiautoilijat – turvalliset ja valvotut pysäköintialueet" ⁽¹⁾ suositellut toimenpiteet;
11. kehottaa komissiota edellä mainittua virallista vaikutustenarviointia laatiessaan ottamaan täysimääräisesti huomioon parlamentin kannan ja sen esittämät perustelut itsenäisten työntekijöiden sisällyttämiselle täysimääräisesti direktiivin 2002/15/EY soveltamisalaan;
12. kehottaa komissiota yllä mainittua virallista vaikutustenarviointia laatiessaan ottamaan huomioon kuljetusalan yleisen mielipiteen mitä tulee itsenäisten kuljettajien mukaan ottamisen tarkoituksenmukaisuuteen ja katsoo, että näennäisesti itsenäisen kuljettajan käsitteen määrittäminen oikeudellisesti ja kanteen nostaminen olisi äärimmäisen hankalaa; kehottaa komissiota huomioimaan myös käytännölliset ja hallinnolliset esteet, jotka on poistettava, jotta kyseistä käsitettä ei käytettäisi laajamittaisesti työpäivän pituutta koskevien rajoitusten kiertämiseen;
13. kehottaa komissiota esittämään riittävän ajoissa tarpeelliset toimenpiteet, joilla varmistetaan direktiivin 2002/15/EY kaikkien osien täysimääräinen voimaantulo 23. maaliskuuta 2009 ja sen soveltamisalan laajentaminen koskemaan itsenäisiä työntekijöitä;
14. kehottaa komissiota varmistamaan, että vaikutustenarviointi saatetaan nopeasti päätökseen, jotta voidaan viivytyksettä toteuttaa objektiivinen analyysi mahdollisesti tarvittavista muutoksista;
15. kehottaa komissiota tarkastelemaan kunkin jäsenvaltion liikennetarkastusmenettelyjä ja toimittamaan parlamentille asiaa koskevan kertomuksen; kehottaa komissiota – siinä tapauksessa että havaitaan tarkastusmenettelyjä, jotka haittaavat tavaroiden tai henkilöiden vapaata liikkuvuutta – tarkastelemaan nykyistä lainsäädäntöä ja ehdottamaan muutoksia yhdenmukaisten liikenteen tarkastusmenettelyjen varmistamiseksi;
16. vaatii jäsenvaltioita ja komissiota esittämään tiedot ja niihin perustuvat täytäntöönpanoa koskevat kertomukset huomattavasti nykyistä nopeammin, jotta täytäntöönpanon arvioinnista mahdollisesti seuraavat vaadittavat oikeudelliset muutokset voidaan tehdä ilman läisäviipeitä;
17. katsoo näiden rikkomuksia koskevien lukujen vahvistavan jälleen, että lainsäädäntöä on mukautettava viipymättä; luottaa siihen, että toukokuussa 2006 voimaan tullut direktiivi 2006/22/EY ja huhtikuussa 2007 voimaan tullut asetus (EY) N:o 561/2006 johtavat säännösten tiukempaan ja yhdenmukaisempaan täytäntöönpanoon;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

⁽¹⁾ EUVL C 175, 27.7.2007, s. 88.

Torstai 9. lokakuuta 2008

Lamfalussy-prosessin seuranta – tulevat valvontarakenteet

P6_TA(2008)0476

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25. heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13. kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8. joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmistä 30. toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4. huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16. joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeenseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15. joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7.

⁽⁵⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽⁷⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0119),
 - ottaa huomioon komission 27. syyskuuta 2004 päivätyn tiedonannon yritys- ja rahoitustoiminnan väärinkäytösten estämisestä ja torjumisesta (KOM(2004)0611),
 - ottaa huomioon julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkkoja ja palkkioita koskevan asianmukaisen järjestelmän edistämisestä 14. joulukuuta 2004 annetun komission suosituksen 2004/913/EY⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta⁽²⁾, 4. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman rahoituspalvelualan jatkuvasta keskittymisestä⁽³⁾, 28. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen nykytilasta Euroopan unionissa⁽⁴⁾ ja 21. marraskuuta 2002 antamansa päätöslauselman toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän vakautta edistävän foorumin 7. huhtikuuta 2008 antaman raportin markkinoiden ja instituutioiden joustavuudesta (Report of the Financial Stability Forum on Enhancing Market and Institutional Resilience),
 - ottaa huomioon neuvoston 14. toukokuuta 2008 hyväksytyt päätelmät EU:n valvontakehystä ja rahoitusjärjestelmän vakautta koskevista järjestelyistä, ja neuvoston 3. kesäkuuta 2008, 4. joulukuuta 2007 ja 9. lokakuuta 2007 tekemät päätelmät tätä koskevista asioista,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 39 ja 45 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0359/2008),
- A. ottaa huomioon, että direktiivejä 2006/48/EY ja 2006/49/EY ollaan tarkistamassa ja että luottoluokituskäytännöistä odotetaan ehdotusta,
- B. toteaa, että komissio ei ole reagoinut parlamentin lukuisiin pyyntöihin, edellä mainituissa päätöslauselmissa esitetyt pyynnöt mukaan lukien, ja että liitteessä annetaan suosituksia siitä, kuinka rahoitusmarkkinoiden valvontaa voitaisiin parantaa,
- C. toteaa, että rahoitusvalvonta ei ole pysynyt markkinoiden integroitumisen ja rahoitusmarkkinoiden globaalin kehityksen tahdissa, vaan nykyisiä sääntely- ja valvontajärjestelmiä on saatettava ajan tasalle, jotta voidaan paremmin torjua järjestelmäriskkejä, luoda rahoitusalan vakautta, saavuttaa Euroopan unionin tavoitteet ja kohentaa maailmanlaajuisia rahoitusalan hallintaa,
- D. ottaa huomioon, että kaikkien parlamentin mahdollisesti tekemien lainsäädäntöä koskevien ehdotusten pitäisi olla periaatteisiin perustuvia ja että liitteessä annettuja suosituksia olisi kehitettävä yhteistyössä valvontaviranomaisten, rahoitusmarkkinoiden toimijoiden ja muiden asianomaisten elinten kanssa,
- E. ottaa huomioon, että toimintaansa useissa jäsenvaltioissa harjoittavien yleiseurooppalaisten entiteettien määrä kasvaa; toteaa, että monien kansallisten viranomaisten yhteenkytkökset ovat lisänneet monimutkaisuutta ja hämärtäneet vastuurajoja erityisesti makrotalouden vakauden valvonnassa ja kriisinhallinnassa,
- F. ottaa huomioon, että nykyinen Yhdysvaltojen subprime-luotoista ja johdannaistuotteista alkanut rahoituskriisi on markkinoiden enenevässä määrin yhdentyneen ja tarttuvan luonteen vuoksi levinnyt maailmanlaajuisesti, mikä on vielä selvempänä osoituksena siitä, että nykyinen rahoitusmarkkinoiden sääntely ja valvonta ei ole kyennyt vastaamaan kriisiin riittävästi EU:n tasolla eikä kansainvälisellä tasolla; pitää siksi rahoitusmarkkinoiden sääntelyn ja valvonnan uudistamista myönteisenä,

⁽¹⁾ EUVL L 385, 29.12.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽³⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 110.

⁽⁴⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2006, s. 140.

⁽⁵⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- G. ottaa huomioon, että kriisi on johtanut luottotarjonnan supistumiseen, joka nostattaa kaikkien markkinaosapuolten luoton hintaa; ottaa huomioon, että rahoitusmarkkinoiden nykyinen kuohunta haittaa talouskasvua ja työllisyyttä,
- H. toteaa, että pääomamarkkinoiden välittäminen ja uudenlaiset rahoitusvälittäjät ovat tuoneet etuja, mutta aiheuttaneet myös globaalin järjestelmäriskin uusia lähteitä,
- I. toteaa, että jaettavaksi alulle panemisen malli on lisännyt kilpailua ja hajauttanut riskejä; huomauttaa, että malli on kuitenkin heikentänyt riskien arvioinnin ja seurannan kannustimia ja johtanut joissain tapauksissa asianmukaisuuden huolellisuuden katkeamiseen,
- J. katsoo, että puutteellisen riskienhallinnan, vastuuttoman luototuksen, liiallisen velkaantumisen, riittämättömän huolellisuuden ja käteisvarojen äkillisen pois vetämisen kaltaiset epäasianmukaiset käytänteet aiheuttavat rahoituslaitoksille merkittäviä riskejä ja saattavat uhata rahoitusalan vakautta,
- K. katsoo, että innovoivat tekniikat, jotka oli suunniteltu mikrotason riskien pienentämiseen ja jotka sinänsä olivat nykyisten säännösten mukaisia, saattavat johtaa riskien keskittymiseen ja järjestelmäriskiin,
- L. katsoo, että haitallinen sääntelyeroilla keinottelu pitäisi estää,
- M. katsoo, että pankkitoiminnan entistä korostuneempi rajatylittävä luonne Euroopassa, tarve vastata koodinoidulla tavalla äkillisiin shokkeihin ja tarve hallita tehokkaasti järjestelmäriskijä edellyttävät, että jäsenvaltioiden kansallisten järjestelmien välisiä eroavaisuuksia pienennetään mahdollisimman paljon; katsoo, että on tarpeen ryhtyä toimintaan komission jo aiemmin tästä asiasta tekemien tutkimusten mukaisesti ja muuttaa direktiiviä 94/19/EY mahdollisimman pian siten, että pankkitalleuksille taataan sama suoja kaikkialla Euroopan unionissa; tämä on tarpeen rahoitusmarkkinoiden vakauden ja tallettajien luottamuksen säilyttämiseksi sekä kilpailun vinoutumisen estämiseksi,
- N. katsoo, että riittävä avoimuuden taso kansalaisiin, sijoittajiin ja valvontaviranomaisiin nähden on varmistettava,
- O. katsoo, että yksityishenkilöiden ja yhtiöiden suorituskykyä koskevilla korvausjärjestelmillä ei pitäisi palkita lyhyen aikavälin liiallista riskinottoa tarvittavan pitkän aikavälin suorituskyvyn ja huolellisuuden kustannuksella,
- P. ottaa huomioon, että eturistiriitoin, joita joidenkin rahoituslaitosten, luottoluokituslaitosten sekä tilintarkastus- ja lakitoimistojen käyttämä liiketoimintamalli voi synnyttää, on puuttettava ja niitä on seurattava,
- Q. toteaa, että luottoluokituslaitosten epäonnistuminen monimutkaisten strukturoitujen tuotteiden käsittelyssä ja markkinatoimijoiden luokitusta koskevat väärinkäsitykset ovat aikaansaaneet merkittäviä negatiivisia ulkoisvaikutuksia ja lisänneet markkinoiden epävarmuutta; katsoo, että luottoluokituslaitosten menettelyjä on tarkasteltava uudelleen,
- R. ottaa huomioon, että luottoluokituslaitosten ehdottamia itsesääntelyratkaisuja ei tähän mennessä ole vielä testattu ja että ne eivät todennäköisesti riitä täyttämään keskeistä roolia, joka niillä on rahoitusjärjestelmässä,
- S. katsoo, että markkinoiden yhdentymiseen, joka sinänsä on yleisesti ottaen hyväksi, olisi yhdistettävä valvontaa koskeva yhdenmukainen lähestymistapa, jossa vältetään tarpeetonta byrokratiaa ja joka vastaa paremman sääntelyn politiikkaa,
- T. kehottaa komissiota tekemään kyseisestä lainsäädäntöesityksestä kattavan vaikutustenarvioinnin,
- U. katsoo, että Euroopan unioni tarvitsee asianmukaisesti toteutettua johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa sääntelyä ja valvontaa, joista ei pidä kuitenkaan muodostua liian rasittavaa, jotta voidaan pienentää uusien rahoituskriisien riskiä ja varmistaa yhdenvertaiset lähtökohdat yli rajojen ja kaikkien markkinoille osallistuvien kesken; katsoo, että Euroopan unionin olisi omaksuttava johtava kansainvälinen asema ja tehostettava oman sääntelynsä ja valvontansa johdonmukaista toteuttamista ja lähentämistä,

Torstai 9. lokakuuta 2008

- V. ottaa huomioon, että EU:n nykyisten sääntely- ja valvontajärjestelyjen kokonaisvaltainen tarkistaminen on meneillään yleisen valvontayhteistyön kehittämiseksi laadittujen aloitteiden ohella kattava vakavaraisuusjärjestelmän, avoimuuden ja hallinnoinnin tehokkaiden sääntely- ja valvontajärjestelyjen olennaisena edellytyksenä koordinoitulla tavalla,
- W. katsoo, että valvomisen lähestymistapaa olisi mukautettava alan erityispiirteisiin ja sen jo säänneltyihin näkökohtiin; katsoo, että rahoitusmarkkinoiden valvonnan ja yksittäisten laitosten vakauden valvontaa koskevat tavoitteet poikkeavat toisistaan,
- X. katsoo, että tulevissa ehdotuksissa pitäisi ottaa huomioon Solvenssi II -ehdotusta koskevat neuvottelut sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY tarkistaminen,
- Y. katsoo, että valvontayhteistyössä pitää ottaa huomioon kansainvälisten ryhmittymien valvonnan kolmansien maiden ulottuvuus, koska useimmilla, ellei kaikilla, tärkeimmillä EU:ssa toimivilla rahoitusalan ryhmittymillä on intressejä kolmansissa maissa,
- Z. ottaa huomioon, että neuvoston 3. kesäkuuta 2008, 4. joulukuuta 2007 ja 9. lokakuuta 2007 tekemien päätelmien jälkeen on alettu valmistella mittavaa työohjelmaa, jolla tehdään täsmäparannuksia EU:n valvontayhteistyötä koskeviin järjestelyihin; ottaa huomioon, että Euroopan unionissa ja maailmanlaajuisesti on valmisteilla laajoja työohjelmia, joilla pyritään ymmärtämään markkinoiden kuohunnan syitä ja reagoimaan asianmukaisesti,
- AA. katsoo, että syksyyn 2008 mennessä olisi perustettava viisaiden ryhmä, johon kuuluu edustajia eri sidosryhmistä kuten valvontaviranomaiset, sääntelyelimet ja elinkeinoelämän edustajat ja joka hahmottelisi pidemmän aikavälin valvontanäkymät. katsoo, että sille olisi annettava tehtäväksi laatia selvitys ja etenemissuunnitelma radikaalimpaa pitkän aikavälin uudistusta varten kohti täysimääräistä institutio-naalista yhdentymistä; katsoo, että koska se menisi rahoitusvalvontarakennetta pidemmälle, se voisi käsitellä myös sellaisia seikkoja, kuin yksi ainoa rahoitusvalvonnan ohjekirja, talletusten vakuusjärjestelmä ja yhteinen maksukyvyttömyysjärjestely, jotka ovat yhteensopivia yhdennetyn rahoitus- ja valvontajärjestelmän kanssa;
1. kehottaa komissiota tekemään parlamentille 31. joulukuuta 2008 mennessä EY:n perustamissopimuksen 44 artiklaan, 47 artiklan 2 kohtaan, 55 artiklaan, 95 artiklaan, 105 artiklan 6 kohtaan, 202 artiklaan, 211 artiklaan tai 308 artiklaan perustuvan lainsäädäntöehdotuksen tai -ehdotuksia, jotka kattavat jäljempänä esitetyissä suosituksissa käsitellyt asiat;
 2. vahvistaa, että suositukset ovat toissijaisuusperiaatteen ja kansalaisten perusoikeuksien mukaisia;
 3. katsoo, että pyydetyn ehdotuksen tai ehdotusten rahoitusvaikutusten olisi sisällyttävä soveltuvilta osin EU:n budjettimäärärahoihin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja siihen liittyvät yksityiskohtaiset suositukset komissiolle, neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 9. lokakuuta 2008

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET

1. Suositus 1 — Tehokkaita sääntely- ja valvontajärjestelyjä koskevat perusedellytykset

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla lainsäädännöllä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia näkökohtia:

1.1. Toimenpiteet EU:n rahoituspalvelujen sääntelypuitteiden parantamiseksi

Omien varojen riittävyttä koskevat puitteet, erityisesti:

- a) tarkistetaan pääomavaatimuksia tiukentamalla riskienhallintaa, likviditeettiä ja riskialtistusta koskevia määräyksiä johdonmukaisesti ja tarvittaessa suhdannevaihteluja rahoitusmarkkinoilla toimiville yksiköille aiheuttamattomalla tavalla, ja varmistetaan, että kaikkiin rahoitusmarkkinoilla toimiviin yksiköihin sovelletaan asianmukaisia pääomavaatimuksia samalla kun järjestelmäriski otetaan huomioon;
- b) tehostetaan omien varojen riittävyttä koskevien puitteiden kykyä selviytyä tilanteissa, joissa rahoitusmarkkinoilla ilmenee häiriöitä, kunnioittaen kuitenkin samalla kansallisten viranomaisten vastuuta;
- c) varmistetaan mahdollisimman pitkälti, että säännöt eivät johda suhdannevaihteluun;
- d) uudistetaan riskienhallinnan parantamisen järjestelmää; varmistetaan matemaattisten mallien asianmukaisuus ja lisätään tarvittaessa skenaarioiden kirjoa ja stressitestauksen tiheyttä;
- e) varmistetaan asianmukaiset omia varoja koskevat vaatimukset monimutkaisten rahoitustuotteiden ja johdannaisten osalta,
- f) varmistetaan taseessa näkymättömien omaisuuserien, strukturoitujen sijoitustuotteiden ja muiden maksuvalmiutta edistävien välineiden julkistaminen ja edellytetään asianmukaista arviointia niiden aiheuttamasta riskistä, jotta markkinaosallistajat olisivat tietoisia kyseisten välineiden olemassaolosta ja siitä, miten ne toimivat.

1.2. Toimenpiteet avoimuuden parantamiseksi

- a) Arvopaperistaminen: edistetään avoimuutta, selkeyttä ja tietojen antamista monimutkaisten rahoitustuotteiden ja arvopaperistamisprosessin osalta ottaen huomioon alalla käynnissä olevat aloitteet; varmistetaan, että arvopaperistaminen ja luottoluokitusprosessi eivät johda sellaiseen perusteettomaan arvopaperistetun tuotteen kokonaisarvon lisääntymiseen, joka ylittää sen perustana olevien vastaavien arvon;
- b) Monimutkaiset rahoitustuotteet: varmistetaan, että luottoluokituslaitokset käyttävät johdonmukaista ja asianmukaista luokitustermistöä, jolla selvennetään, miten nämä tuotteet poikkeavat toisistaan erityisesti epävakaisuuden, monimutkaisuuden ja markkinastressialttiuden kannalta, samalla kun otetaan huomioon, että sijoittajien on kehitettävä menettelyjä arvioidakseen strukturoitujen tuotteiden laatua luottamatta pelkästään luokitukseen;
- c) Kirjanpitosäännöt, arvon määrittäminen ja hinnanmuodostus:
 - i) varmistetaan, että huomattaville arvopaperistamisvälineille suodaan asianmukainen kirjanpitokehittely, jotta yritykset ja rahoituslaitokset eivät voi keinotekoisesti jättää muun muassa erityistarkoituksiin käytettäviä huomattavia rahoitusvälineitä tai strukturoituja rahoitustuotteita taseen ulkopuolelle;
 - ii) varmistetaan, että monimutkaisten rahoitustuotteiden arvottamista ja hinnoittelua koskevat standardit ovat asianmukaisia erityisesti IAS 39:n yhteydessä ja että niitä kehitetään yhteistyössä kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan ja muiden toimivaltaisten kansainvälisten elinten kanssa;
- d) Sääntelemättömät markkinat: lisätään sopimusmarkkinoiden (OTC-markkinat) likviditeettiä koskevaa avoimuutta, hoidetaan järjestelmäriskin tärkeimmät lähteet (kuten vastapuolten keskittymisen riskiä) ja kannustetaan tarvittaessa markkinoille osallistuvia selvittämään OTC-kaupat selvitysyhtiössä.

Torstai 9. lokakuuta 2008

1.3. Hallinnolliset toimenpiteet

- a) Arvopaperistaminen: vaaditaan alullepanevia luottolaitoksia arvioimaan ja valvomaan riskiä ja varmistamaan lainalla tai kiinnityksillä taattujen arvopapereiden avoimuuden, jotta sijoittajat voivat noudattaa asianmukaista varovaisuutta;
- b) Palkkiojärjestelmät: vaaditaan, että rahoituslaitosten on annettava tiedot palkkioita koskevasta toimintavastaan, osakeoptiot mukaan lukien, ja erityisesti johtajien palkkioista ja palkkiokokonaisuuksista; varmistetaan, että kaikki johtajistoon liittyvät tilitapahtumat voidaan erottaa selvästi tilinpäätöksessä; varmistetaan, että toiminnan vakautta valvovat elimet sisällyttävät riskinhallintaa koskevaan arviointiinsa palkkio-, tantieemi- ja verotusjärjestelmien vaikutuksen, jotta varmistetaan, että ne toimivat tasapainoisina kannusteina ja että ne eivät kannusta äärimmäiseen riskinottoon;
- c) Yritysten vastuuta koskeva järjestelmä: varmistetaan vastuujärjestelmät, joihin sisältyy asianmukaisia sakoja ja muita rangaistuksia, joita määrätään rahoituspalveluja koskevan lainsäädännön noudattamatta jättämisen perusteella, jolloin rahoituslaitosten johtajilta voidaan kieltää tai evätä toistaiseksi toimiminen koko rahoitusalueella tai sen tärkeimmillä osa-alueilla, mikäli he eivät täytä velvollisuuksiaan tai käyvät laitonta kauppaa;
- d) Luokitusyhtiöt: toteutetaan toimenpiteet, jotka koskevat esimerkiksi eturistiriitoja, laadunvarmistusjärjestelmiä ja valvontaa tavalla, joka on yhdenmukainen vakausfoorumin, arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten kansainvälisen yhteistyöjärjestön, Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean ja Euroopan arvopaperimarkkinoiden asiantuntijaryhmän niiden käsiteltyjen suositusten kanssa, jotka koskevat luottoluokitusprosessien mahdollista tehostamista hyödyntäen tarvittaessa tilintarkastajien valvontaa; kiinnitetään erityisesti huomiota luokitusmenetelmien avoimuuteen, olettamuksiin ja stressitestaukseen; edellytetään, että valvontaviranomaisten on voitava vaatia kirjausketjua alullepanevan luottolaitoksen/luottoluokituslaitoksen kirjeenvaihdosta ja vaatia, että sille ilmoitetaan, jos ilmenee merkittäviä malleihin liittyviä huolenaiheita; varmistetaan, että luottoluokituslaitokset tehostavat tiedottamista monimutkaisten lainatuotteiden, kiinnelainaan perustuvien tuotteiden ja perinteisen lainan erityispiirteistä, ja että luokituslaitokset soveltavat eriytettyjä symboleja monimutkaisiin lainatuotteisiin, kiinnelainaan perustuviin tuotteisiin ja perinteisiin lainoihin; edistetään luottoluokitusyhtiöiden avoimuuden lisäämistä monimutkaisten lainatuotteiden, kiinnelainaan perustuvien tuotteiden ja perinteisen lainan erityisiin luokituksiin liittyvien menetelmien ja kriteereiden yhteydessä.

2. Suositus 2 — Rahoitusalan vakaus ja systeemisiä riskejä koskevat toimenpiteet

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla lainsäädännöllä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia näkökohtia:

- a) Rahoitusalan vakaus ja systeemiset riskit: luodaan makrotalouden vakauden valvontaa ja rahoitusalan vakautta koskevia tietokantoja sekä ennakoivia suunnitelmia ja toimintatapoja ja varhaisvaroitusjärjestelmä ja varmistetaan, että Euroopan keskuspankki (EKP), Euroopan keskuspankkijärjestelmä (EKPJ) ja sen pankkivalvontakomitea omaksuvat aktiivisen roolin näiden käynnistämässä, laatimisessa ja toiminnassa; varmistetaan, että EU:n valvontaviranomaiset ja keskuspankit antavat EKP:lle pankkivalvontakomitean välityksellä mikrotalouden vakautta koskevaa yksityistä, luottamuksellista ja ajankohtaista tietoa, jotta se voi täyttää tehtävänsä ja estää järjestelmäriskit;
- b) Kriisien ehkäisemistä, hallintaa ja ratkaisua koskevat EU:n järjestelyt: Erityisesti:
 - i) tehostetaan tarvittaessa kriisien ehkäisemistä ja hallintaa koskevia järjestelyjä EU:n tasolla seuraavat seikat mukaan lukien:
 - rahoitusalan järjestelmäriskien valvonta ja arviointi EU:n tasolla,
 - EU:n varhaisvaroitusjärjestelmän ja varhaiseen puuttumiseen perustuvan EU:n mekanismin perustaminen heikkojen ja konkurssiin joutuvien yksiköiden käsittelemiseksi kun asia koskee rajojen yli toimivaa EU:n rahoitusryhmittymää tai jos EU:n rahoitusalan vakaus on vaarassa; mekanismin olisi oltava hyvin määritelty, selkeä ja kykenevä reagoimaan nopeasti ja noudattamaan valtiontukia koskevia EU:n määräyksiä;

Torstai 9. lokakuuta 2008

- varojen rajatylittävän siirtämisen helpottaminen ryhmittymän sisällä äärimmäisissä tilanteissa ottamalla huomioon ryhmittymän yksittäisten laitosten luotonantajien edut ja direktiivi 2001/ 24/EY;
 - rajatylittävä kriininhallinta ja valtiontukia koskevien sääntöjen selventäminen rajatylittävien kriisien osalta;
- ii) tehostetaan kriisien ratkaisemista koskevia järjestelyjä parantamalla EU:n sääntöjä taakan jakamista asianomaisten jäsenvaltioiden kesken koskevien järjestelyjen purkamisesta ja käyttöönnotosta, jos rajatylittävissä rahoitusalan ryhmittymissä ilmenee maksukyvyttömyyttä;
- c) varmistetaan, että talletustakuita koskevia EU:n sääntöjä tarkistetaan viipymättä, jotta estetään jäsenvaltioissa talletustakuiden suuruuteen kohdistuva arbitraasi, joka saattaa edistää entisestään epävakakutta ja siten heikentää rahoitusmarkkinoiden vakautta sen sijaan, että lisättäisiin turvallisuutta ja tallettajien luottamusta; näillä säännöillä olisi myös varmistettava rahoituslaitoksille riittävät toimintaedellytykset; talletustakuita koskevia EU:n sääntöjä pitäisi lisäksi muuttaa niin, että ne tukisivat rahoituslaitosten rahoittamien ennakkojärjestelmien kehittämistä edelleen; hyvitysten tasoa olisi nostettava huomattavasti ja olisi varmistettava, että vähittäisasiakkaat saavat rahoituslaitoksen konkurssiin joutuessa hyvitykset kohtuullisessa ajassa myös silloin kun on kyse rajojen yli vaikuttavasta tilanteesta;
- d) edistetään samanlaisia sääntöjä vakuutustakuita varten tunnustaen kuitenkin samalla vakuutus- ja pankki-alan erilaisen luonteen;
- e) varmistetaan markkinoiden monimuotoisuus ja kannustetaan laitoksia, joilla on pitkän aikavälin rahoitusta tai vastattavaa, monipuolistamaan markkinoita ja likviditeettiriskejä.

3. Suositus 3 — Valvontapuitteet

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla lainsäädännöllä olisi pyrittävä virtaviivaistamaan ja yhdentämään nykyinen sääntely- ja valvontajärjestelmä ja täydentämään sitä seuraavien suuntaviivojen avulla:

3.1. Suurten rajatylittävien rahoitusalan ryhmittymien valvonta

- a) annetaan 31. joulukuuta 2008 mennessä säädös, jolla edellytetään valvojakollegioita EU:ssa toimiville suurimmille rajatylittävälle rahoitusalan ryhmittymille tai holdingyhtiöille; Asetuksen pitäisi sisältää selkeät perusteet sellaisten rajatylittävien rahoitusalan ryhmittymien tai holdingyhtiöiden määrittämiselle, joita varten kyseiset kollegiot ovat pakollisia. Jos jokin kolmas maa osallistuu toimintaan huomattavassa määrin, rinnakkaisia rakenteita olisi vältettävä ja kolmannen maan valvoja olisi pyydettävä osallistumaan siinä määrin kuin se on kohtuullista ja käytännöllistä;
- b) kollegioiden on koostuttava vakauden valvontaa käsittelevien kansallisten valvontaviranomaisten edustajista; säädöksen pitäisi sisältää selkeät perusteet sellaisille kansallisille valvojille, joiden on oltava edustettuina pakollisissa kollegioissa, ja niissä on otettava huomioon ryhmittymien markkinoiden koko yhdessä jäsenvaltiossa, rajatylittävän toiminnan määrä sekä varojen määrä ja arvo ryhmittymien toiminnan koon määrittämiseksi varmistaen, että kaikki jäsenvaltiot, joissa emoyhtiö, tytäryhtiöt ja tärkeät sivuliikkeet toimivat, ovat edustettuina ja ottaen huomioon, että kolmannen maan valvojen on osallistuttava siinä määrin kuin se on kohtuullista ja käytännöllistä; erityistä huomiota olisi kiinnitettävä haasteisiin, joita nopeasti eroja umpeen kurovien talouksien valvojat kohtaavat; operationaalisen yhdentymisen aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojan on vastattava kokonaisvaltaisesta prosessijohtajuudesta kollegiossa, eli sen on oltava rahoitusalan ryhmittymän keskeinen yhteyspiste ja varmistettava kollegion tehtävien ja vastuualueiden asianmukainen jakaminen;
- c) Kollegion puheenjohtajana toimii yleensä toiminnan konsolidointiryhmän valvoja siitä jäsenvaltiosta, jossa rajatylittävän rahoitusalan ryhmittymän tai holdingyhtiön keskushallinto tai EU:n päätoimipaikka sijaitsee; sihteeristö sijaitsee konsolidointiryhmän valvojan toimipaikassa, ja sihteeristön henkilökunta on pääasiassa sen henkilökuntaa;
- d) varmistetaan, että EU:ssa kollegion jäsenet ja kaikki osallistuvat valvojat keräävät ja vaihtavat asiaankuuluvaa tietoa ja huolehtivat sen saatavuudesta, ja toteutetaan järjestelyjä kolmansien maiden valvojen kanssa käytävän tietojenvaihdon maksimoimiseksi;
- e) kollegiot päättävät tarvittaessa määränemistöpäätösten turvin soveltaen periaatteita ja tavoitteita, joilla varmistetaan johdon-, oikeuden- ja asianmukainen käsittely ja yhdenvertaiset lähtökohdat.

Torstai 9. lokakuuta 2008

3.2. EU:n valvontakokoonpano: Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteat

- a) 31. joulukuuta 2008 mennessä käyttöön otettavalla säädöksellä lujitetaan ja selkeytetään Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden asemaa ja vastuuta ja annetaan niille tehtäviä vastaava oikeudellinen asema, ja sovitetaan yhteen ja virtaviivaistetaan eri alojen valvojien toimia, tehostetaan niiden tehtäviä ja huolehditaan henkilöstön ja muiden voimavarojen asianmukaisuudesta;
- b) neuvoa-antavien tehtävien lisäksi Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoille osoitetaan tehtäväksi (ja osoitetaan myös välineet ja resurssit) edistää aktiivisesti valvonnan lähentämistä ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa ja valvonnassa ja varmistaa ne; kansallisten valvojien olisi sitouduttava toteuttamaan Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden tehtävät ja päätökset. Tämä olisi sisällytettävä kansallisten valvojien toimivaltuuksiin ja niiden toimivaltuuksia olisi lähennettävä toisiinsa;
- c) Lamfalussyn kolmannen tason komiteoiden olisi esitettävä vuotuinen toimintasuunnitelma; Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi hyväksyttävä komiteoiden vuotuiset toimintasuunnitelmat ja kertomukset;
- d) Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteat voivat tehdä päätöksiä asian- ja oikeudenmukaisen määräenemmistöpäätösjärjestelmän perusteella, jossa otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion rahoitusalan suhteellinen koko ja BKT sekä rahoitusalan systeeminen merkittävyys jäsenvaltion kannalta; menettelyä olisi sovellettava sekä valvonnan lähentämiseen liittyviä kysymyksiä koskeviin päätöksiin että komissiolle annettavaa lainsäädäntö- ja sääntelyneuvontaa koskeviin päätöksiin.
- e) Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden pitäisi:
- i) kehittää rajatylittäviä tilanteita koskevan tiedon tarjoamista;
 - ii) antaa suosituksia (makrotason) valvontakäytäntöä koskevista erityisistä kysymyksistä;
 - iii) antaa suuntaviivoja kollegioiden valvontakäytäntöjen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi;
 - iv) kehittää välitysmenettelyjä sellaisten konfliktien varalta, joita saattaa syntyä kollegioiden jäsenten välillä;
 - v) suunnitella yhteisiä raportointinormeja ja tiedon tarjoamista koskevia velvoitteita ryhmille, mielellään XBRL:n (Extensible Business Reporting Language) kaltaisessa monikäyttöisessä muodossa;
 - vi) edustaa EU:ta alan kansainvälisissä valvontaelimissä, kuten arvopaperipörssiä valvovien viranomaisten järjestössä;
 - vii) toteuttaa kausittain paneeliarviointi kustakin kollegiosta kollegioiden prosessien yhdenmukaisuuden varmistamiseksi; Arviointipaneeli pitäisi perustaa Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden ja pankkivalvontakomitean yhteisryhmänä, jolloin pankkivalvontakomitea toisi siihen mukaan makrotaloudellisen näkökulman, joka on olennaisen tärkeä valvontaviranomaisten ja keskuspankkien välisen tiiviin yhteistyön varmistamiseksi ja kriisitilanteiden hallitsemiseksi tehokkaalla tavalla;
- f) Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden puheenjohtajien olisi tavattava säännöllisesti alojen välisen yhteistyön sekä kolmannen tason kolmen komitean johdonmukaisuuden tehostamiseksi; Ensimmäiseksi olisi käytettävä välitystä aina, kuin se on mahdollista, riitojen ratkaisuun sellais(ten) välittäjän/välittäjien kanssa, jotka kyseisen riidan osapuolet ovat hyväksyneet. Jos välittäjistä ei päästä yhteisymmärrykseen, Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden puheenjohtajien muodostamalle ryhmälle, johon kuuluvat riippumaton puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, olisi annettava juridiset valtuudet toimia välittäjänä ja tarvittaessa ratkaista kiistoja, joita on syntynyt kollegiorakenteeseen kuuluvien valvojien ja Lamfalussyn prosessin kolmannen tason alakohtaisten komiteoiden välille. Komission pitäisi Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan nimittää Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komitean koordinaattoriryhmän riippumaton puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja viiden vuoden toimikaudeksi.
- g) yhdessä näiden olisi:
- i) sovitettava yhteen Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden toiminta;
 - ii) tarjottava yleisiä tietoja ja tilastoja;

Torstai 9. lokakuuta 2008

- iii) tehtävä yhteistyötä pankkivalvontakomitean ja EKP:n kanssa rahoitusalan vakautta koskevien kysymysten yhteen sovittamiseksi;
 - iv) otettava tarvittaessa käyttöön asianmukaisia järjestelyjä, joilla ratkaistaan konfliktit, joita saattaa syntyä kollegioiden toimintaan osallistuvien kansallisten ja/tai alakohtaisten valvojen taikka Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden välillä;
 - v) edistettävä jatkossa eurooppalaisia valvontakäytänteitä, jotka ovat vakaita ja kestäviä ja joilla huolehditaan paremmasta alojen välisestä ja rajat ylittävästä integraatiosta ja yhteen sovittamisesta;
- h) kehitettävä valvontarakente, joka on vakaa ja kestävä ja jolla huolehditaan paremmasta alojen välisestä ja rajat ylittävästä integraatiosta ja yhteensovittamisesta.

3.3. Rahoitusalan vakautta koskevat EU:n järjestelyt

- a) 31. joulukuuta 2008 mennessä annettavalla ehdotuksella edellytetään järjestelyjä rahoitusalan vakauden valvomiseksi EU:n tasolla; kyseisten järjestelyjen olisi varmistettava mikro- ja makrotalouden vakautta koskevien tietojen tehokas kerääminen ja analysointi mahdollisten talouden vakautteen kohdistuvien riskien tunnistamiseksi varhaisessa vaiheessa ja nivoa se yhteen rahoitusalan vakauden eteen tehtävän globaalin työn kanssa. Näiden järjestelyjen avulla EU:n valvojen ja keskuspankkien olisi voitava reagoida riipeästi ja kehittää nopean reagoinnin valmiudet Euroopan unioniin systemaattisesti vaikuttavia tilanteita varten;
- b) valvontajärjestelyjen pitäisi tähdätä ennen kaikkea makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden valvonnan välisten horisontaalisten yhteyksien vahvistamiseen; EKP:n roolin vahvistaminen kyseisessä asiassa on välttämätöntä. Olisi kehitettävä menettelyjä Lamfalussyn prosessin kolmannen tason komiteoiden ja EKP:n/pankkivalvontakomitean yhteistyötä ja tietojen jakamista varten;
- c) käsiteltäviin erityiskysymyksiin olisi sisällytettävä seuraavaa:
 - i) asianmukaisen järjestelmän luominen valvontaan liittyvien tietojen keräämiselle ja vaihdolle;
 - ii) näiden tietojen analysointi ja käsittely;
 - iii) luottamuksellisten tietojen tarjoamista ja keräämistä koskevien menettelyjen kehittäminen;
 - iv) varhaisvaroituksen antaminen sellaisesta kehityksestä, joka voi vaarantaa rahoitusjärjestelmän vakauden;
 - v) nopean toiminnan mekanismit, kun rahoitusalan vakaus on uhattuna;
 - vi) EU:n edustajana toimiminen vakausfoorumin kaltaisissa kansainvälisissä valvontaelimissä ja maailman muiden osien valvontaelinten EU:n vastineen osoittaminen.

Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013

P6_TA(2008)0477

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9.lokakuuta 2008 Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013 (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan ja 163–173 artiklan,
- ottaa huomioon komission 23. lokakuuta 2007 julkaiseman Valkoisen kirjan ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013” (KOM(2007)0630),

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon neuvoston 5. ja 6. joulukuuta 2007 tekemät päätelmät komission Valkoisesta kirjasta ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013”,
- ottaa huomioon alueiden komitean 9. huhtikuuta 2008 antaman lausunnon komission Valkoisesta kirjasta ”Yhdessä terveyden hyväksi: EU:n strateginen toimintamalli vuosiksi 2008–2013” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon toisesta terveystalouden yhteisön toimintaohjelmasta (2008–2013) 23 päivänä lokakuuta 2007 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1350/2007/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 1. ja 2. kesäkuuta 2006 tekemät päätelmät Euroopan unionin terveysjärjestelmien yhteisistä arvoista ja periaatteista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön (WHO) tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen tekemisestä 2 päivänä kesäkuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/513/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 1. ja 2. kesäkuuta 2006 tekemät päätelmät naisten terveydestä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelman (2007–2013) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission 30. toukokuuta 2007 julkaiseman Valkoisen kirjan ”Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskeva eurooppalainen strategia” (KOM(2007)0279),
- ottaa huomioon suosituksista komissiolle eurooppalaisten terveydenhoitoalan työntekijöiden suojaamiseksi veren kautta tarttuvilta infektioilta, jotka johtuvat neulojen aiheuttamista loukkaantumisista, 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon puiteohjelmaan ”Terveyttä kaikille 2000-luvulla” liittyvät WHO:n ohjeet,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Elinten luovutus ja elinsiirrot: poliittiset toimet EU:n tasolla” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman syövän torjunnasta laajentuneessa Euroopan unionissa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2007–2012 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman toimista sydän- ja verisuonisairauksien torjumiseksi ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman väestön mielenterveyden parantamisesta — Tavoitteena Euroopan unionin mielenterveysstrategia ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 172, 5.7.2008, s. 41.

⁽²⁾ EUVL L 301, 20.11.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUVL C 146, 22.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 213, 15.6.2004, s. 8.

⁽⁵⁾ EUVL C 146, 22.6.2006, s. 4.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1982/2006/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006 (EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 754.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 561.

⁽¹²⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 148.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon 23. helmikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan ympäristöterveystoimintasuunnitelmasta 2004–2010 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2006 antamansa diabetesta koskevan kannanoton ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0350/2008),
- A. ottaa huomioon, että terveys on yksi kallisarvoisimmista asioista, että päämääräksi on asetettu ”terveyttä kaikille” ja että on varmistettava korkea terveyden taso,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, ja että sen 35 artiklassa todetaan, että jokaisella on oikeus saada ehkäisevää terveydenhoitoa ja sairaanhoitoa ja että ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen on varmistettava (35 artikla),
- C. ottaa huomioon, että terveys on kehittynyt myönteisesti, minkä ansiosta yhä useampi elää yhä pidempään,
- D. ottaa huomioon, että syövän, diabeteksen, sydän- ja verisuonitautien, reumatautien, mielenterveysongelmien, ylipainon ja liikalihavuuden yleistymisen yhdessä puutteellisen ravitsemuksen, HIV:n/aidsin ja ympäristön pilaantumisen ja sosiaalisen epätasa-arvon lisääntymisestä johtuvan tiettyjen tautien uudelleen ilmaantumisen kanssa ovat uusien haasteiden ohella yhä merkittävämpiä terveyden riskitekijöitä EU:ssa ja sen ulkopuolella, mikä lisää ennaltaehkäisy- ja virallisen ja epävirallisen terveydenhoidon tarvetta sekä sairauden jälkeisen kuntoutuksen tarvetta,
- E. ottaa huomioon, että uudet rajat ylittävät terveysuhat, kuten pandemiat, muutokset tartuntatautien esiintymisessä, trooppiset taudit ja bioterrorismi, ilmastonmuutoksen ja globalisaation seuraukset etenkin vedensaannin, elintarvikkeiden ja lisääntyneen köyhyyden ja siirtolaisuuden osalta, sekä nykyiset, ympäristösaasteiden kaltaiset uhat, muuttuvat alati vakavammiksi,
- F. ottaa huomioon, että tukevat terveydenhoitojärjestelmät ovat olennainen osa Euroopan sosiaalista mallia ja että yleishyödylliset sosiaali- ja terveyspalvelut täyttävät yleishyödyllisen tehtävän ja edistävät siten suuresti sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja yhteenkuuluvuutta,
- G. ottaa huomioon, että väestön ikääntyminen saa aikaan muutoksia tautien esiintymisessä ja lisää siten virallisen ja epävirallisen terveydenhuollon tarvetta ja kasvattaa terveydenhuoltojärjestelmien kestävyteen kohdistuvaa painetta, ja katsoo siten, että julkisten ja yksityisten toimijoiden tukemiseen tutkimuksessa ja innovaatioissa on kiinnitettävä erityisesti huomiota, ja ottaa huomioon tarpeen kehittää elämän varhaisvaiheiden tukemiseen pyrkivää vahvaa politiikkaa erityisesti tietyissä jäsenvaltioissa,
- H. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden välillä ja sisällä on suuria eroja terveydenhuollossa,
- I. ottaa huomioon, että kansalaiset odottavat enemmän yhteisiä ja tehokkaita terveyden alan toimia,
- J. katsoo, että samanaikaisesti on toissijaisuusperiaatetta ehdottomasti noudattaen otettava huomioon jäsenvaltioiden toimivalta terveysasioissa ja niiden vapaus päättää terveyspalvelujen tarjoamisesta sekä myös jäsenvaltioiden erilaiset hallintojärjestelmät ja tavat yhdistää julkiset ja yksityiset terveydenhoitopalvelut;
- K. ottaa huomioon, että eettisissä kysymyksissä jäsenvaltioilla on toimivalta päättää, mitkä palvelut voidaan laskea kuuluviksi terveydenhoitopalveluihin,

⁽¹⁾ EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 264.

⁽²⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 273.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- L. ottaa huomioon, että työterveys ja -turvallisuus ovat niitä harvoja terveysaloja, joilla EU:lla on selkeät toimivaltuudet,
- M. ottaa huomioon, että tietyillä aloilla jäsenvaltiot eivät pysty toimimaan tehokkaasti yksin ja että EU on sitoutunut yhteiseen terveyspolitiikkaan, jonka avulla voidaan saada lisäarvoa (esimerkiksi tietojen ja hyvien toimintatapojen vaihto),
- N. ottaa huomioon, että terveyteen investoiminen on tärkeää ihmisen kehityksen kannalta ja vaikuttaa epäsuorasti talouden eri sektoreihin,
- O. katsoo, että terveysalan eri toimintalinjojen ja työohjelmien määrästä ei ole riittävää selvyyttä,
- P. katsoo, että tautien ehkäisymahdollisuuksia jätetään edelleen hyödyntämättä,
- Q. ottaa huomioon, että antibioottien käyttökelpoisuus vähenee jatkuvasti sitä mukaa, kun vastustuskyky niitä vastaan kasvaa; ottaa huomioon, että vastustuskyvyn taso vaihtelee EU:n jäsenvaltioiden välillä, koska suhtautuminen niiden käyttöön ja valvontaan vaihtelee (antibioottien käytössä saattaa olla 3–4-kertaisia eroja jäsenvaltioiden välillä); ottaa huomioon, että vastustuskyky antibiootteja vastaan on eurooppalainen ongelma ihmisten liikkua ja matkustaessa säännöllisesti, mikä puolestaan lisää vastustuskykyisten bakteerien leviämisen riskiä, joten antibioottien turhaa käyttöä olisi syytä valvoa ja niiden kohtuullista käyttöä olisi edistettävä, ja että tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus on sopiva virasto koordinoimaan näitä toimia,
- R. ottaa huomioon, että 40 prosenttia terveismenoista liittyy epäterveelliseen elämäntapaan (joka aiheutuu muun muassa alkoholin ja tupakan kulutuksesta, toimettomuudesta ja epäterveellisestä ruokavaliosta),
- S. ottaa huomioon, että tehokas terveyden ja turvallisuuden suojeleminen työpaikalla voi estää työtapaturmia, ehkäistä ammattitautien esiintymistä ja vähentää työhön liittyvien syiden vuoksi pysyvästi vammautuneiden ihmisten lukumäärää,
- T. toteaa, että työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29. huhtikuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/37/EY⁽¹⁾ ei suojella asianmukaisesti EU:n kansalaisia työssään lisääntymiselle vaaralliseksi luokiteltavilta aineilta,
- U. ottaa huomioon, että aliravitsemus, joka vaivaa monia EU:n kansalaisia, myös noin 40:tä prosenttia sairaalapotilaista sekä 40–80:tä prosenttia hoitokodeissa asuvista vanhuksista, maksaa EU:n terveydenhuoltojärjestelmille yhtä paljon kuin ylipainoja liikalihavuus,
- V. ottaa huomioon, että alkoholi, tupakka, liikunnan puute, ruokavalio ja vastaavat ulkoiset tekijät eivät ole ainoita terveyteen vaikuttavia tekijöitä, minkä vuoksi sairauksien psykosomaattisiin tekijöihin sekä masennuksen ja muiden mielenterveysongelmien, joista kärsii yhä useampi, perussyihin olisi kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota,
- W. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi edistettävä kroonisista sairauksista kärsivien ja/tai vammaisten henkilöiden hoitoon pääsyä, jotta heidät voitaisiin integroida yhteiskuntaan mahdollisimman täysipainoisesti,
- X. ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa on terveydenhoitopalveluiden kasvavan kysynnän vuoksi kiireellinen tarve aktiivisille toimille terveydenhoidon ammattilaisten rekrytoimiseksi ja työssä pitämiseksi sekä palvelujen järjestämiseksi palkatonta hoitoa huollettaville antaville sukulaisille ja ystäville,
- Y. ottaa huomioon, että EU:n terveysstrategiassa olisi kiinnitettävä enemmän huomiota uusien teknologioita hyödyntävään pitkäaikaishoitoon, kroonisista sairauksista kärsivien henkilöiden hoitoon, vanhusten sekä fyysisesti tai henkisesti vammaisten henkilöiden kotihoitoon järjestämiseen sekä palvelujen järjestämiseen heidän hoitajilleen, ja että tässä yhteydessä olisi etsittävä synergioita terveys- ja sosiaalipalveluiden kesken;

(1) EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50, oikaisu EUVL L 229, 29.6.2004, s. 23.

Torstai 9. lokakuuta 2008

1. pitää tervetulleena edellä mainittua komission Valkoista kirjaa EU:n terveysstrategiasta vuosille 2008–2013 ja antaa tukensa siinä esitetyille arvoille, periaatteille, strategisille päämäärille ja erityistoimille;
2. kehottaa komissiota tarkistamaan nykyistä toimintaansa terveysalalla sen määrittämiseksi, mitkä toimintalinjat tuovat lisäarvoa EU:lle ja jäsenvaltioille; katsoo, että komission olisi tässä yhteydessä määritettävä myös, mitkä työtavat ja käytännöt tuovat lisäarvoa jäsenvaltioiden toiminnalle terveysalalla ja mitkä vaativat koordinoinnin parantamista;
3. uskoo, että uusien terveysuhkien takia terveyttä on tarkasteltava Lissabonin strategian tärkeänä poliittisena kysymyksenä, ja tähän sisältyy tarve mahdollistaa kansalaisten pääsy asianmukaiseen ja mahdollisimman korkeatasoiseen terveydenhuoltoon terveen ja kilpailukykyisen työvoiman varmistamiseksi;
4. pitää valitettavana, ettei valkoisessa kirjassa aseteta erityisiä määrällisesti mitattavissa olevia tavoitteita, jotka toteutuessaan voisivat johtaa konkreettisiin tuloksiin, ja suosittaa siten tällaisten tavoitteiden asettamista;
5. tähdentää, että terveydenhuoltoa on tuettava tehokkailla toimilla jäsenvaltioissa ja EU:ssa kaikilla aloilla ja kaikilla tasoilla ("Terveys kaikissa politiikoissa") sekä maailmanlaajuisesti;
6. korostaa, että on ehdottoman tärkeää tunnustaa naisten ja miesten oikeus vaikuttaa entistä enemmän asioihin, jotka koskevat heidän terveyttään ja terveydenhoitoaan, sekä lasten oikeus heidän terveytensä varauksettomaan suojeluun universaalisuuden, yhdenvertaisuuden ja yhteisvastuullisuuden periaatteiden mukaisesti;
7. korostaa, että WHO:n mukaan krooniset sairaudet sekä erityisesti aivohalvaukset ja sydänsairaudet ohittavat yleisyydessään vähitellen infektiosairaudet,
8. suosittaa aloittamaan laajamittaisten terveysvaikutusarviointien laatimisen osana tautien ennaltaehkäisyä, sillä eri tasojen päätöksentekojen, kuten paikalliset ja alueelliset viranomaiset sekä kansalliset parlamentit, päätösten vaikutuksista terveyteen on mahdollista laatia määrällisiä arvioita;
9. korostaa, että toimintasuunnitelmissa olisi puututtava etenkin tiettyjen tautien syihin ja tarkasteltava tarvetta vähentää ja ehkäistä epidemioita ja pandemioita; toteaa, että myös sukupuoleen liittyviä terveysongelmia esiintyy, kuten miesten eturauhassyöpä ja naisten kohdunkaulasyöpä, ja että olisi syytä kehittää näihin ongelmiin erityisesti keskittyviä politiikkoja;
10. suosittaa tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen valtuuksien ulottamista koskemaan myös ei-tarttuvia tauteja;
11. ehdottaa komissiolle, että se asettaisi ensisijaiseksi tavoitteekseen kaventaa vältettävissä olevaa eriarvoisuutta ja epäoikeudenmukaisuutta terveyskysymyksissä sekä jäsenvaltioiden välillä että niiden sisällä ja eri sosiaali- ja väestöryhmien välillä, miehet ja mielenterveysongelmista kärsivät mukaan lukien; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita valvomaan, että avoimuusdirektiivin⁽¹⁾ kaltaista yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan täysimääräisesti;
12. tähdentää, että kohdennettu terveyden edistäminen, kansalaisyhteiskasvatus ja ennaltaehkäisyohjelmat olisi otettava osaksi eriarvoisuuden vähentämiseksi toteutettavia toimia terveyskysymyksissä;
13. katsoo, että sairauksien ennalta ehkäisemiseen ja rokottamiskampanjoihin – tehokkaiden valmisteiden ollessa saatavilla – olisi panostettava huomattavasti enemmän; kehottaa siksi komissiota laatimaan ennaltaehkäiseviä toimia koskevan kunnianhimoisen suunnitelman koko viisivuotisjaksolle; on samaa mieltä siitä, että terveyteen, erityisesti tautien ennaltaehkäisyyn ja varhaiseen havaitsemiseen käytettävät rahat eivät ole pelkkiä kustannuksia vaan samalla investointeja, joita voidaan arvioida terveen elinajan näkökulmasta yhtenä Lissabonin rakenneindikaattoreista;
14. korostaa, että terveydellä tarkoitetaan fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen hyvinvoinnin tilaa eikä pelkästään sairauden tai vamman puuttumista;

(1) Neuvoston direktiivi 89/105/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 8).

Torstai 9. lokakuuta 2008

15. korostaa, että luotettavien, riippumattomien ja vertailukelpoisten tietojen saaminen terveellisistä elintavoista, sairauksista ja niiden hoitovaihtoehdoista on tehokkaan sairauksien ennaltaehkäisystrategian ehdoton edellytys;
16. korostaa, että pyrkimykset ehkäistä sairauksia eivät saa johtaa sellaisen yhteiskuntailmapiiirin synty-miseen, jossa sallitaan kroonisesta sairaudesta tai vammasta kärsivien lasten syntyminen ehkäiseminen; kehottaa komissiota lisäämään kroonisesta sairaudesta ja/tai vammasta kärsivien lasten vanhemmille suunnattua konkreettista tukea;
17. korostaa lisäksi, että terveyteen investoimisen lisäämiseksi on elintärkeää arvioida nykyisten investointien tehokkuutta ja julkaista arviointien tuloksia;
18. korostaa hyvin laadittujen, kattavien ja tehokkaiden seulontaohjelmien merkitystä sairauksien varhaisen havaitsemisen ja niiden välittömän hoidon edistämiseksi, mikä puolestaan vähentää kuolleisuutta ja sairastuvuutta;
19. katsoo, että kansalaisten oikeuden päästä osallisiksi terveydenhuollosta ja ottaa vastuu omasta terveydestä olisi oltava keskeisessä asemassa, kun otetaan huomioon, että EU asettaa korkeita terveyttä ja elintarviketurvallisuutta koskevia normeja kansalaisten koko eliniän aikana, ja vaatii lisäämään investointeja terveysosaamisen tutkimukseen, jotta voidaan osoittaa parhaimmat strategiat, joilla näihin kysymyksiin voidaan tarttua eri väestöryhmissä; kannustaa kaikkia yhteiskuntaryhmiä terveellisiin elämäntapoihin;
20. korostaa, että terveellisten elämäntapojen käsitettä (toisin sanoen terveellinen ruokavalio, huumaus-aineista pidättäytyminen sekä riittävä liikunta) on täydennettävä psykososiaalisella ulottuvuudella (eli työn ja perhe-elämän tasapainoinen yhteensovittaminen); katsoo, että terveellisiin elämäntapoihin kuuluu myös hyvä psyykinen ja fyysinen terveys ja että nämä ovat tärkeitä tekijöitä myös kilpailukykyisen talouden ylläpidon kannalta;
21. odottaa komission kiinnittävän erityistä huomiota terveydenhuoltojärjestelmien kestävyteen ja sen yhteydessä myös lääketieteellisuuden asemaan ja vastuuseen;
22. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen määritellä perustavaa laatua olevat terveysarvot ja luoda terveysindikaattorijärjestelmä (kansallisella ja alueiden välisellä tasolla) sekä edistää terveysosaamiseen ja sairauksien ennaltaehkäisyyn liittyviä ohjelmia;
23. korostaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3 artiklaan sisältyvä kielto hankkia taloudellista hyötyä ihmisruumiista ja sen osista sellaisinaan olisi otettava ohjenuoraksi terveyden alalla ja erityisesti solujen, kudosten ja elinten lahjoittamisessa sekä elinten siirrossa;
24. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmaan edistää terveyttä ja sairauksien ehkäisyä kaikissa ikäryhmissä ”terveyttä kaikille” -periaatteen mukaisesti; tähdentää, että on tuotava esiin keskeisimpiä terveyteen vaikuttavia tekijöitä, kuten ravitsemusta, liikalihavuutta, aliravitsemusta, liikuntaa, alkoholin ja huumeiden käyttöä, tupakointia ja ympäristöriskejä, ilmansaasteet mukaan lukien, niin työpaikoilla kuin kodeissakin ja naisten ja miesten tasa-arvoisuutta koskevan periaatteen mukaisesti, jolloin tuetaan terveenä ikäänymistä sekä kevennetään kroonisten sairauksien taakkaa;
25. kehottaa komissiota käsittelemään nykyistä kokonaisvaltaisemmin ravitsemukseen liittyviä kysymyksiä sekä liittämään aliravitsemuksen ylipainokysymysten rinnalla ensisijaisiin terveysalan painopistealueisiin niin, että aliravitsemusongelma liitetään mahdollisuuksien mukaan yhteisörahoitteiseen tutkimukseen, koulutukseen ja terveyden edistämisaloiitteisiin sekä EU- kumppanuuksiin;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita EU:n terveydenhoitostrategian puitteissa työskentelemään suuntaviivojen kehittämiseksi vammaisuuden yhteiseksi määritelmäksi, joka voi sisältää kroonisia sairauksia tai syöpää sairastavat ihmiset, ja pyytää sillä välin kaikkia niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä sisällyttäneet näitä ihmisiä vammaisuuden kansallisiin määritelmiin, tekemään niin mahdollisimman nopeasti;
27. kehottaa ensisijaisesti varmistamaan, että jostakin vammasta kärsivillä henkilöillä on tasavertaiset mahdollisuudet päästä osalliseksi terveydenhuollosta ja että siihen varmistetaan riittävä rahoitus;

Torstai 9. lokakuuta 2008

28. vaatii tehokkaita toimia antibioottiresistanssin torjumiseksi, mukaan lukien toimia, joilla antibiootteja voidaan määrätä vain lääkärin määräyksestä, suuntaviivoja antibioottien määräämisen vähentämiseksi ja rajoittamiseksi vain välttämättömiin tapauksiin, toimia indikaattoritestauksen parantamiseksi, jotta antibioottien kohtuullista käyttöä edistetään, ja tarvittaessa hygieniasääntöjä; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota metisilliinille resistenttiin staphylococcus aureus -bakteeriin (MRSA); huomauttaa lisäksi, että tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen olisi valvottava ja arvioitava suuntaviivojen ja sääntöjen soveltamista;

29. kiinnittää komission ja jäsenvaltioiden huomion tarpeeseen tukea kroonisten sairauksien tutkimusta ja edistää kroonisten sairauksien ennaltaehkäisyä, varhaista diagnosointia ja asianmukaista hoitoa potilaiden hyvinvoinnin ja elämänlaadun varmistamiseksi;

30. tunnustaa myös hoitajien erittäin tärkeän aseman ja kehottaa siten kiinnittämään huomiota politiikkaan, jolla tuetaan hoitajia ja suojellaan heidän terveyttään hoidettavien henkilöiden terveyden ohella;

31. panee merkille, että terveydenhoidon ammattilaisten liikkuvuuden helpottamiseksi ja potilasturvallisuuden takaamiseksi koko EU:ssa on välttämätöntä jakaa tietoa jäsenvaltioiden ja niiden terveydenhuollon ammattilaisten sääntelyelinten välillä;

32. vaatii EU:n terveysstrategian puitteissa tehokkaampaa parhaiden käytänteiden vaihtamista EU:ssa kaikilla terveydenhoidon järjestämiseen liittyvillä alueilla ja erityisesti liittyen seulontaohjelmiin ja vakavien sairauksien kuten syövän diagnosointiin ja hoitoon;

33. uskoo, että EU:n olisi ryhdyttävä lisätoimiin terveydenhoidon työntekijöiden suojelemiseksi onnettomuuksilta ja loukkaantumisilta työpaikalla silloin, kun suojelun tarpeesta on olemassa tieteellisiä tai lääketieteellisiä todisteita;

34. kehottaa komissiota sisällyttämään lisääntymiselle vaarallisiksi luokitellut aineet direktiivin 2004/37/EY koskevaan tulevaan muutokseen;

35. kannattaa edellä mainitussa 15. tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa vaatimia toimia ja kehottaa komissiota ottamaan huomioon parlamentin lausunnon ja toteuttamaan vaaditut toimet sekä esittämään tarpeelliset aloitteet, joihin olisi sisällytettävä seuraavaa:

- tavoitteiden asettaminen työperäisten sairauksien vähentämiseksi
- ehdotus direktiiviksi tuki- ja liikuntaelinten sairauksista
- ehdotus direktiivin 2004/37/EY muuttamiseksi
- toimet lisääntyvän, kolmannen osapuolen aiheuttaman väkivallan torjumiseksi;

36. pahoittelee, että Euroopan parlamentin toistuvista ja nimenomaisista toivomuksista huolimatta komissio ei vielä ole ehdottanut muutosta työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen töissä, 18. syyskuuta 2000 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2000/54/EY⁽¹⁾, jotta voitaisiin puuttua vakaviin terveysriskeihin terveydenhoitoalan työntekijöiden työskennellessä neulojen ja muiden lääketieteellisten terävien esineiden kanssa; kehottaa komissiota kiirehtimään vaikutusten arviointia tarjouspyynnön 2007/S 139-171103 avulla ja odottaa direktiivin asianmukaista muuttamista hyvissä ajoin ennen tämän vaalikauden loppua edellä mainitun 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman mukaisesti;

37. katsoo, että myös yhteisön ympäristölainsäädännön epäasianmukainen soveltaminen vaikuttaa kielteisesti EU:n kansalaisten terveydentilaan;

38. korostaa, että EU:n kansalaiset saattavat kärsiä toisinaan myös ilman pilaantumisen aiheuttamista terveysongelmista ja että tämä on vakava terveysuhka, joka vaikuttaa lasten kehitykseen ja alentaa EU:n kansalaisten eliniän odotetta⁽²⁾;

⁽¹⁾ EUVL L 262, 17.10.2000, s. 21.

⁽²⁾ Euroopan ympäristökeskuksen raportti "Europe's environment: The fourth assessment" (10.10.2007).

Torstai 9. lokakuuta 2008

39. uskoo, että terveellisten elämäntapojen edistäminen perheissä, kouluissa, sairaaloissa, hoitolaitoksissa, työpaikoilla ja vapaa-ajan harrastuksissa on keskeisessä asemassa sairauksien ehkäisyyn ja hyvän mielenterveyden kannalta; katsoo, että perheillä on keskeinen rooli terveellisiin elämäntapoihin ohjaamisessa ja että terveellisiä elämäntapoja noudatetaan usein myös myöhemmissä elämänvaiheissa;
40. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 3 artiklasta, jossa lainsäädäntöelimiä kehoitetaan asettamaan lasten etu etusijalle, ja näin voidaan menetellä muun muassa antamalla tarpeelliset säännökset äitiys- ja vanhempainlomasta, terveydenhuollosta ja raskaudenaikaisesta terveydenhuollosta ottaen erityisesti huomioon vanhempien läsnäolon ja huomion ja imetyksen merkitys lapsen psyykkisen ja fyysisen kehityksen kannalta;
41. korostaa tarvetta edistää terveydenhuoltoa sekä tiedotusta raskaana oleville ja imettäville naisille raskauden ja imetyksen aikaiseen alkoholin ja huumeiden käyttöön sekä tupakointiin liittyvistä riskeistä;
42. korostaa tarvetta edistää ihmisten tietämystä lisääntymis- ja seksuaaliterveydestä, jotta voidaan ehkäistä ei-toivottuja raskauksia ja sairastumista sukupuoliteitse leviäviin tauteihin ja vähentää hedelmättömyydestä aiheutuvia sosiaalisia ja terveydellisiä ongelmia;
43. antaa tukensa tietäntyyppiin sairauksiin kohdennetuille toimille ja uskoo, että niiden tehostamiseksi ja eri instituutioiden välisen yhteistyön parantamiseksi on kehitettävä sopivia työskentelymenetelmiä ja organisaatiota;
44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan, miten integroidulla yhteiskunta- ja terveystieteillä (yhteiskunnallisesti tärkeiden terveydenhoitopalvelujen tarjoaminen) voitaisiin vaikuttaa nykyaikaiseen käsitykseen varsinkin haavoittuvan väestönosan, kuten lasten ja toisten avusta riippuvaisten henkilöiden, terveyden edistämisestä ja suojelemisesta;
45. katsoo, että EU:n olisi keskityttävä tutkimusohjelmissaan yhä useammin tärkeisiin mutta usein sivuutettuihin potilasryhmiin, kuten mielenterveyspotilaisiin ja miehiin;
46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan EU:n terveysstrategian puitteissa lisää yhtäältä tieteellisen ja teknologisen tutkimuksen välisiä synergioita koskien erityisesti yhtäältä uudenlaisia tutkimuksia nykyisin alirahoitetuilla lääketieteellisillä alueilla ja toisaalta uusien lääketieteellisten sektorien ja hoitomuotojen kehittämistä, jotta voitaisiin tehdä mahdolliseksi kaikille pääsy näihin hoitomuotoihin, koska niillä voi olla erittäin myönteinen vaikutus EU:n kansalaisten terveydentilan ja järjestelmän tehokkuuden lisäämisen kannalta;
47. kannattaa Euroopan komission esittämää, lääkeväärennösten tehokasta torjumista koskevaa lähestymistapaa ja kehottaa komissiota jouduttamaan kansainvälisen yleissopimuksen valmistelua aiheesta tai lisäpöytäkirjan tekemistä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen (Palermion yleissopimus);
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perustamaan tutkimukseen erikoistuneita osaamiskeskustoja merkittäviä tautiluokkia varten, jotka toimisivat potilaiden ja heidän perheittensä, lääkäreiden, terveysalan työntekijöiden, terveysalan ja muiden alojen viitekehystenä sekä tieto- ja ohjauskeskuksena;
49. tähdentää, että monissa jäsenvaltioissa alueelliset ja paikalliset terveysviranomaiset vastaavat usein terveydenhuollon suunnittelusta, hallinnoinnista, toiminnasta ja kehittämisestä – ja kantavat siitä myös taloudellisen vastuun – tietävät ja tuntevat terveyssektorin perinpohjaisesti ja ovat tärkeitä yhteistyökumppaneita terveyspolitiikan muotoilussa ja täytäntöönpanossa;
50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon lämpöhoitojen tunnustetusti myönteiset vaikutukset toipumiseen sekä terveyden ylläpitoon;
51. kehottaa komissiota antamaan tukensa sähköisen terveydenhuollon, uusien terveydenhuoltotekniikoiden sekä lääketieteellisten laitteiden käyttäjälähtöisen innovoinnin kehittämiseksi;

Torstai 9. lokakuuta 2008

52. suhtautuu myönteisesti komission ehdottamaan jäsenettyyn EU-tason yhteistyöjärjestelyyn ja tiiviimpään yhteistyöhön sidosryhmien kanssa sekä kansalaisyhteiskunnan osallistumiseen; korostaa tarvetta ottaa työnantaja- ja työntekijäjärjestöt kumppanuosapuoliksi;
53. kehottaa jäsenvaltioita sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia hyödyntämään yhteistyön mekanismeja parhaiden käytäntöjen vaihdon parantamiseksi; kehottaa komissiota laatimaan aktiivisesti suuntaviivoja ja suosituksia parhaiden käytäntöjen pohjalta;
54. on samaa mieltä siitä, että EU terveysstrategiaan kuuluvia toimia on tuettava nykyisillä rahoitusvälineillä nykyisen rahoituskehysten päättymiseen saakka (2007–2013) ilman ylimääräisiä talousarviovaikutuksia;
55. kehottaa komissiota suosittamaan jäsenvaltioille, että laatiessaan kansallisia terveysstrategioitaan ne sisällyttäisivät niihin ensisijaisia tavoitteita, joihin on pyrittävä muissakin hankkeissa, jotka eivät rajoitu kansanterveyteen;
56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 9. lokakuuta 2008

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN
TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä

P6_TA(2008)0463

Euroopan parlamentin päätös 9. lokakuuta 2008 yhteisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” hyväksymisestä (2007/2222(ACI))

(2010/C 9 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 255 artiklan,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan unionin tiedotus- ja viestintäpolitiikan uudesta yhteistyökehiksestä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2003 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin tiedotus- ja viestintästrategiasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin tiedotus- ja viestintästrategian toteuttamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 16. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman valkoisesta kirjasta eurooppalaisesta viestintäpolitiikasta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 25. syyskuuta 2008 tekemän päätöksen,
 - ottaa huomioon ehdotuksen yhteiseksi julkilausumaksi ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 120 artiklan 1 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0372/2008),
- A. katsoo, että viestintä on tärkeä osa sekä edustuksellista että osallistuvaa demokratiaa,
- B. katsoo, että yksi EU:n demokraattisten osatekijöiden vahvuuksista liittyy yhteisön tason viestintäraken-
teisiin, jotka yhdistävät toimielimet ja kansalaiset,

⁽¹⁾ EUVL C 47 E, 27.2.2003, s. 400.⁽²⁾ EUVL C 64 E, 12.3.2004, s. 591.⁽³⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 403.⁽⁴⁾ EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 369.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- C. katsoo, että aikaisemmista EU-vaaleista ja -kansanäänestyksistä saadut kokemukset osoittavat, että EU-asioihin perehtyneiden ja niistä kiinnostuneiden osallistuminen on todennäköisempää, kun taas niiden osallistuminen, jotka eivät ole hyvin perillä asioista, on epätodennäköisempää; ottaa huomioon, että Irlannin kansanäänestyksen jälkeen tehty tutkimus osoitti jälleen kerran tämän pitävän paikkansa,
- D. katsoo, että Euroopan unionia koskeva viestintä edellyttää poliittista sitoumusta EU:n toimielimiltä ja jäsenvaltioilta kaikilla tasoilla;
1. hyväksyy yhteisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä”, joka on tämän päätöksen liitteenä, ja päättää liittää julkilausuman työjärjestykseensä; kehottaa julkaisemaan julkilausuman Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

LIITE**KUMPPANUUTEEN PERUSTUVA EU-VIESTINTÄ****Tavoitteet ja periaatteet**

1. Euroopan parlamentti, neuvosto ja Euroopan komissio pitävät erittäin tärkeänä EU-asioita koskevan viestinnän parantamista, jotta Euroopan kansalaiset voisivat käyttää oikeuttaan osallistua demokraattiseen toimintaan unionissa, jossa päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä unionin kansalaisia. Tässä olisi noudatettava moniarvoisuuden, osallistumisen ja avoimuuden periaatteita.
2. Nämä kolme toimielintä haluavat kannustaa lähentämään näkökantoja Euroopan unionin viestinnän painopisteistä kokonaisuudessaan, edistää EU-lähestymistavasta saatavaa lisäarvoa EU-asioita koskevassa viestinnässä, helpottaa tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja kehittää toimielinten välistä synergiavai-
kutusta näihin painopisteisiin liittyvää viestintää toteutettaessa sekä helpottaa tarvittaessa yhteistyötä toimi-
elinten ja jäsenvaltioiden välillä.
3. Kolme toimielintä ovat tietoisia siitä, että Euroopan unionia koskeva viestintä edellyttää EU:n toimi-
elinten ja jäsenvaltioiden poliittista sitoutumista ja että jäsenvaltioilla on oma vastuunsa siitä, että niiden
kansalaisille tiedotetaan EU-asioista.
4. Kolme toimielintä uskovat, että EU-asioita koskevassa tiedotus- ja viestintätoiminnassa kaikille olisi
annettava mahdollisuus saada oikeaa ja monipuolista tietoa Euroopan unionista, ja sen olisi autettava
kansalaisia käyttämään oikeuttaan tuoda esille mielipiteitään ja osallistua aktiivisesti julkiseen keskusteluun
Euroopan unionia koskevista asioista.
5. Kolme toimielintä tukevat monikielisuuden ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista toteut-
taessaan tiedotus- ja viestintätoimiaan.
6. Kolme toimielintä ovat poliittisesti sitoutuneet edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseen. Ne
kannustavat muita EU:n toimielimiä ja elimiä tukemaan ponnistelujaan ja osallistumaan halutessaan tämän
lähestymistavan toteuttamiseen.

Kumppanuuteen perustuva lähestymistapa

7. Kolme toimielintä ovat tietoisia siitä, että EU-asioita koskevaan viestintähaasteeseen on tärkeää vastata
jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välisellä kumppanuudella tehokkaan viestinnän ja puolueettoman tie-
dotuksen takaamiseksi mahdollisimman laajalle yleisölle asianmukaisella tasolla.

Ne haluavat kehittää synergioita kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisyhteis-
kunnan edustajien kanssa.

Ne haluaisivat vahvistaa tässä tarkoituksessa käytännönläheistä kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa.

Torstai 9. lokakuuta 2008

8. Ne muistuttavat tässä yhteydessä, että toimielinten tiedotusyhteistyöryhmän (IGI) keskeisenä tehtävänä toimielinten korkean tason kehyksenä on rohkaista keskustelua EU:hun liittyvästä tiedotuksesta ja viestinnästä synergiavaikutuksen ja täydentävyyden vahvistamiseksi. IGI, jonka puheenjohtajina toimivat Euroopan parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission edustajat ja johon alueiden komitean ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean edustajat osallistuvat tarkkailijoina, kokoontuu periaatteessa kahdesti vuodessa.

Yhteisen työskentelyn kehys

Kolme toimielintä aikovat tehdä yhteistyötä seuraavalta pohjalta:

9. Kolme toimielintä määrittelevät IGI:n puitteissa vuosittain rajatun määrän yhteisiä viestinnän painopisteitä kunkin EU:n toimielimen ja jäsenvaltion vastatessa edelleen omasta viestintästrategiastaan ja painopisteistään.

10. Nämä painopisteet perustuvat EU:n toimielinten ja elinten sisäisissä menettelyissään yksilöimiin viestinnän painopisteisiin, jotka täydentävät tarvittaessa jäsenvaltioiden strategisia näkemyksiä ja alan toimia kansalaisten odotukset huomioiden.

11. Kolme toimielintä ja jäsenvaltiot pyrkivät antamaan asianmukaista tukea määriteltyjä painopisteitä koskevalle viestinnälle.

12. Viestinnästä vastaavien jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten yksiköiden olisi oltava yhteydessä toisiinsa yhteisten viestinnän painopisteiden onnistuneen täytäntöönpanon ja muiden EU:n viestintään liittyvien toimintojen varmistamiseksi tarvittaessa asianmukaisten hallinnollisten järjestelyjen pohjalta.

13. Toimielimiä ja jäsenvaltioita pyydetään vaihtamaan tietoja muista EU:hun liittyvistä viestintätoimista, erityisesti toimielinten ja elinten suunnittelemista alakohtaisista viestintätoimista, silloin kun ne johtavat tiedotuskampanjoihin jäsenvaltioissa.

14. Komissiota pyydetään raportoimaan aina vuoden alussa muille EU:n toimielimille tärkeimmistä saavutuksista edellisen vuoden yhteisten viestinnän painopisteiden täytäntöönpanossa.

15. Tämä poliittinen julistus allekirjoitettiin [päivämäärä].

Euroopan unionin tunnusten käyttö parlamentissa (työjärjestyksen uusi 202 a artikla)

P6_TA(2008)0472

Euroopan parlamentin päätös 9. lokakuuta 2008 Euroopan unionin tunnusten käyttöä parlamentissa koskevan uuden 202 a artiklan lisäämisestä Euroopan parlamentin työjärjestykseen (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman hallitustenvälisen konferenssin (HVK) koollekutsumisesta ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23 artiklan,

— ottaa huomioon puhemiehen 12. syyskuuta 2007 päivätyn kirjeen,

⁽¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 347.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- pitää tärkeänä tunnuksia, jotka kytkevät kansalaiset Euroopan unioniin ja joilla rakennetaan eurooppalaista identiteettiä, joka täydentää jäsenvaltioiden kansallisia identiteettejä,
 - ottaa huomioon sen tosiasian, että tunnukset ovat olleet käytössä yli 30 vuotta kaikissa Euroopan toimielimissä ja Eurooppa-neuvosto hyväksyi ne virallisesti vuonna 1985 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 201 ja 202 artiklan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0347/2008);
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
 2. päättää, että muutos tulee voimaan sen hyväksymistä seuraavana päivänä;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

 NYKYINEN TEKSTI

 TARKISTUS
Tarkistus 1
Euroopan parlamentin työjärjestys
Osa XIII — Muita määräyksiä — 202 a artikla (uusi)
202 a artikla***Euroopan unionin tunnukset*****1. *Parlamentti tunnustaa ja omaksuu seuraavat unionin tunnukset:***

- *lippu, jossa on sinisellä pohjalla kahdentoista kultaisen tähden muodostama ympyrä,*
- *hymni, jonka perustana on ”Oodi ilolle” Ludwig van Beethovenin yhdeksänestä sinfoniasta,*
- *tunnuslause, joka on ”Moninaisuudessaan yhtenäinen”.*

2. *Parlamentti viettää Eurooppa-päivää toukokuun 9 päivänä.***3. *Lippua käytetään kaikissa parlamentin rakennuksissa ja virallisissa tilaisuuksissa. Lippua käytetään parlamentin jokaisessa kokoushuoneessa.*****4. *Hymni esitetään kunkin järjestäytymisistunnon ja muiden juhlaistuntojen alussa, erityisesti toivottamaan tervetulleiksi valtion tai hallitusten päämiehiä taikka tervehtimään uusia jäseniä unionin laajentumisten jälkeen.*****5. *Tunnuslausetta käytetään parlamentin virallisissa asiakirjoissa.*****6. *Puhemiehistö tarkastelee tunnusten muuta käyttöä parlamentissa. Puhemiehistö antaa tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.***

⁽¹⁾ Milanon Eurooppa-neuvosto 28. ja 29. kesäkuuta 1985.

Torstai 9. lokakuuta 2008

III

(Valmistelevat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

EY:n ja Sveitsin sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta (Bulgarian ja Romanian osallistuminen) ***

P6_TA(2008)0464

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Hyväksyntämenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (9116/2008),
- ottaa huomioon pöytäkirjan Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta sopimuspuolina niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen (8689/2008),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan osallistumisesta, niiden Euroopan unioniin liittymisen nojalla, sopimuspuolina kyseiseen sopimukseen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan sekä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen lauseen ja 310 artiklan mukaisesti esittämän pyynnön puoltavasta lausunnosta (C6-0209/2008),
- ottaa huomioon vuoden 2005 liittymissopimuksen 6 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL L 89, 28.3.2006, s. 30.

⁽²⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.

Torstai 9. lokakuuta 2008

- ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A6-0343/2008);
1. antaa puoltavan lausunnon pöytäkirjan tekemisestä;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton hallituksille ja parlamenteille.

Eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustaminen *

P6_TA(2008)0465

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2008/XX/YOS 11 artiklan mukaisesti (KOM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen (KOM(2008)0332),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklan ja 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0216/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0360/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. jos käsiteltävänä olevaa ehdotusta ei hyväksytä ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, on päätänyt käsitellä tulevat ehdotukset kiireellistä menettelyä noudattaen tiiviissä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 9. lokakuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6a) Tämä päätös perustuu periaatteisiin, jotka on jo vahvistettu rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällystä jäsenvaltioiden välillä tehdyssä neuvoston puitepäätöksessä 2008/XX/YOS, ja siinä täydennetään ja sovelletaan kyseisiä periaatteita teknisesti.

Tarkistus 2

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 9 kappale

(9) Jotta yhteinen luokitus olisi kaikille ymmärrettävä ja läpinäkyvä, jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava luettelo kummankin liitteen eri kategorioihin kuuluvista kansallisista rikosnimikkeistä ja seuraamuksista sekä kansallisista rikostuomioistuinista. Näiden tietojen tulisi olla kansallisten oikeusviranomaisten saatavilla erityisesti jonkin sähköisen tietovälineen avulla.

(9) Jotta yhteinen luokitus olisi kaikille ymmärrettävä ja läpinäkyvä, jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava luettelo kummankin liitteen eri kategorioihin kuuluvista kansallisista rikosnimikkeistä ja seuraamuksista, **samoin kuin lyhyt kuvaus rikoksen tunnusmerkistöstä**, sekä kansallisista rikostuomioistuinista. Näiden tietojen tulisi olla kansallisten oikeusviranomaisten saatavilla erityisesti jonkin sähköisen tietovälineen avulla.

Tarkistus 3

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 9a kappale (uusi)

(9a) Liitteisiin A ja B sisältyvillä luokitustaulukoilla ei millään tavalla pyritä yhdenmukaistamaan rikosnimikkeitä ja seuraamuksia, joista säädetään jatkossakin kansallisessa lainsäädännössä.

Tarkistus 4

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 13 kappale

(13) Rikosnimikkeiden ja seuraamusten luokitustaulukoita sekä tietojenvaihdossa käytettäviä teknisiä standardeja olisi ilmeisesti tarkistettava ja päivitettävä säännöllisesti. **Tätä koskevat toimeenpanovaltuudet on tätä varten osoitettu komissiolle, jota avustaa komitea. Tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten tarvittavien toimenpiteiden hyväksymistä varten olisi sovellettava yhteisön lainsäädännön mukaista sääntelymenettelyä soveltuvin osin.**

(13) Rikosnimikkeiden ja seuraamusten luokitustaulukoita sekä tietojenvaihdossa käytettäviä teknisiä standardeja olisi ilmeisesti tarkistettava ja päivitettävä säännöllisesti.

Torstai 9. lokakuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 5

Ehdotus päätökseksi
Johdanto-osan 14 kappale

(14) *Jäsenvaltioiden rikosrekisteritietojen tietokoneperusteisen vaihdon yhteydessä olisi sovellettava* rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen *suojaamisesta tehtyä puitepäätöstä* 2008/XX/YOS.

(14) *Tässä yhteydessä on ehdottoman tärkeää tehdä mahdollisimman pian* rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen *suojaamista koskeva neuvoston puitepäätös* 2008/XX/YOS, *jossa säädetään riittävästä tietosuojan tasosta ja johon sisältyy myös henkilötietojen käsittely kansallisella tasolla.*

Tarkistus 6

Ehdotus päätökseksi
3 artikla — 5 kohta

5. Komissio tarjoaa yleisiä tuki- ja seurantapalveluja, jotta voidaan varmistaa ECRIS-järjestelmän tehokas toiminta.

5. Komissio tarjoaa yleisiä tuki- ja seurantapalveluja *ja varmistaa, että 6 artiklassa määritellyt toimenpiteet pannaan asianmukaisesti täytäntöön*, jotta voidaan varmistaa ECRIS-järjestelmän tehokas toiminta.

Tarkistus 7

Ehdotus päätökseksi
5 artikla — 1 kohta — a alakohta

a) luettelo liitteessä A olevan rikosnimiketaulukon kuhunkin kategoriaan kuuluvista kansallisista rikosnimikkeistä. Luettelossa on mainittava rikosnimike tai rikoksen oikeudellinen luokitus sekä sovellettava lainkohta. Lisäksi *voidaan kuvata* lyhyesti rikoksen tunnusmerkistö;

a) luettelo liitteessä A olevan rikosnimiketaulukon kuhunkin kategoriaan kuuluvista kansallisista rikosnimikkeistä. Luettelossa on mainittava rikosnimike tai rikoksen oikeudellinen luokitus sekä sovellettava lainkohta. Lisäksi *on kuvattava* lyhyesti rikoksen tunnusmerkistö;

Tarkistus 8

Ehdotus päätökseksi
5 artikla — 1 kohta — a alakohta — 1 a alakohta (uusi)

kansallisen rikosnimikkeen kuvauksen kääntäminen alkukieleltä on yksinomaan kunkin yksittäisen käännöstä haluavan jäsenvaltion tehtävä ja sen vastuulla, eikä ECRIS-järjestelmä tee sitä. Kun käännös on saatu valmiiksi, ECRIS-järjestelmä tarjoaa mahdollisuuden lisätä se tietokantaan;

Tarkistus 9

Ehdotus päätökseksi
6 artikla — johdantokappale

Seuraavista *täytäntöönpanotoimenpiteistä* päätetään 7 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:

Komissio ehdottaa tarvittaessa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 39 artiklan mukaisesti, että neuvosto hyväksyy kaikki ECRIS-järjestelmän optimaalisen toimivuuden sekä sen ja kansallisten järjestelmien yhteentoimivuuden varmistamisen edellyttämät toimenpiteet, kuten

Torstai 9. lokakuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 10

Ehdotus päätökseksi
7 artikla

7 artikla

Poistetaan.

Komiteamenettely

1. Jos tähän artiklaan viitataan, komissiota avustaa sääntelykomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

3. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 ja 4 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

5. Jos toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai jos lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä ja antaa siitä tiedon Euroopan parlamentille.

6. Neuvosto voi päättää ehdotuksesta määräenemmistöllä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa.

Jos neuvosto on tässä määräajassa ilmaissut määräenemmistöllä vastustavansa ehdotusta, komissio tarkastelee sitä uudelleen. Se voi tehdä neuvostolle muutetun ehdotuksen, tehdä ehdotuksensa uudelleen tai antaa perustamissopimukseen perustuvan säädösehdotuksen.

Jos neuvosto ei ole tässä määräajassa antanut ehdotettua täytäntöönpanosäädöstä eikä ilmoittanut vastustavansa ehdotusta täytäntöönpanotoimenpiteiksi, komissio antaa ehdotetun täytäntöönpanosäädöksen.

Torstai 9. lokakuuta 2008

EY:n ja Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimus palveluiden kauppaa koskevien sitoumuksien säilyttämisestä *

P6_TA(2008)0468

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 9. lokakuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen sisältyvien, palveluiden kauppaa koskevien sitoumusten säilyttämistä koskevan Euroopan yhteisön ja Ukrainan välisen sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona (KOM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0220),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0202/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A6-0337/2008);
1. hyväksyy sopimuksen tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Ukrainan hallituksille ja parlamenteille.